

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 18

מיום ראשון, כ"ה בתמוז תשע"ה, 12.7.2015

- הופק ע"י: בונס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 18 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום ראשון, כ"ה בתמוז תשע"ה, 12.7.2015, בשעה 19:00

משתתפים:

- ראשת העיר בפועל	גבי שירה אבין
- סגן ראש העיר	מר טל עזגד
- סגן ראש העיר	מר יעקב קורצקי
- חבר מועצה	מר גיא קלנר
- חברת מועצה	גבי דברת וייזר
- חבר מועצה	מר רפאל בראל
- חבר מועצה	מר עידו כחלון
- חבר מועצה	עו"ד אבי גרובר
- חברת מועצה	גבי רות גרונסקי
- חבר מועצה	מר עידן למדן
- חברת מועצה	ד"ר איריס קלקא
- חברת מועצה	גבי נורית אבנר
- חבר מועצה	מר אהרון אלמוג אסולין
- חבר מועצה	פרופ' מרק מימוני

חסרים:

- חבר מועצה	מר שמואל גריידי

נוכחים:

- מנכ"ל העירייה	גבי פרח מלך
- היועץ המשפטי	עו"ד מיכה בלום
- מבקר העירייה	מר ניסים בן יקר
- מהנדס העירייה	אדר' ולדימיר לוין
- ע. סגנית ראש העירייה	גבי אורנה בן טובים
- מנהל G.I.S	מר עינב בן יעקב
- ע. גזבר העירייה	גבי רויטל פיטרמן
- סגנית מנהל מחלקת תכנון עיר	גבי מירב בליימן
- מנכ"ל עמותת הספורט	מר אריק דורון
- יו"ר מועצת הנוער העירונית	מר עמית צדקיה
- יו"ר ועד תושבי שכ' נווה-גן	גבי אירית בן ארי

על סדר היום:

1. השבעת חבר מועצה, פרופ' מרק מימוני מטעם סיעת "רמת השרון שלנו".
2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, תב"ר מבנה לצופים כצנלסון.
3. דיון והחלטה במצבה הכלכלי של אגודת הספורט. אגודת הספורט ביקשה סיוע כספי מהעירייה כנגד הכנת תכנית הבראה. יוצג על ידי אריק דורון, מנכ"ל העמותה העירונית לחינוך וספורט.
4. אישור העסקה במשרת אימון, של הגב' איילת טפיארו כמנהלת לשכת ראש העירייה בפועל, בהתאם לחוזה אישי בשיעור של 30%-40% משכר מנכ"ל ובהתאם להוראות משרד הפנים.
5. אישור תכנית רש' 1106 סמטת גולן.
6. שונות.

תוספת לסדר היום:

7. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' נורית אבנר בנושא: גן רימון במערב העיר.
8. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' נורית אבנר בנושא: גני הילדים בשכונת נווה-גן.
9. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר עידן למדן בנושא: פינוי הישיבה הבלתי חוקית והשבת מבנה ושטח ציבורי לידי הציבור.

גב' שירה אבין: ערב טוב לכולם. אני רוצה לפתוח את ישיבת המליאה מן המניין מס' 18.

1. חבר המועצה, פרופ' מרק מימוני מטעם סיעת "רמת השרון שלנו".

גב' שירה אבין: הנושא הראשון על סדר היום זה השבעת חבר המועצה, פרופ' מרק מימוני מטעם סיעת "רמת השרון שלנו". מרק, אנחנו נבקש ממך לקרוא את מה שאתה צריך לקרוא ואחר כך לחתום עליו.

פרופ' מרק מימוני: טוב. אז אני פרופ' מרק מימוני, הבן של מוריס משה ודניס טובה מימוני. אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי במועצה. אני חבר מועצת העיר מתחייב בזאת לשרת את עירי, רמת השרון, בנאמנות, יושר וללא משוא פנים בהתאם לחוקי מדינת ישראל. אני מתחייב לפעול בכל מאודי לקידום רמת השרון בכל התחומים; חינוך, חברה, קהילה, איכות החיים ושמירה על צביונה של מושבה קטנה. הכל תוך גילוי סובלנות ופתיחות לזרמים השונים ולקבוצות השונות המרכיבות את הקהילה מתוך מחוייבות לשרתם בהתאם לצרכיהם. לראיה החתימה שלי.

גב' שירה אבין: שיהיה בהצלחה מרק.

עו"ד אבי גרובר: זה לא פעם ראשונה שהוא עושה את זה.

גב' שירה אבין: כן אבל הוא כבר היה הרבה מחוץ למועצה. אמנם בסדר היום מס' 2 הייתה הצעה לסדר אבל אנחנו קודם כל, מאחר והיו עוד בקשות של שאילתות, אנחנו קודם כל ניגשים לשאילתות. השאילתה הראשונה

היא של חברת המועצה נורית אבנר והיא לגבי הנושא של גן רימון במערב העיר. נורית, את רוצה בבקשה?

7. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' נורית אבנר בנושא: גן רימון במערב העיר.

גב' נורית אבנר: בעקבות פניות של תושבים מהמערבית הגשתי את השאילתה – מדוע סוגרים את גן רימון למרות שרוב ילדי הגן אמורים לעלות לגן חובה בגן הקיים עם הצוות הקיים. מדובר ב-16 ילדים, כאשר הם מועברים לגן שקד שבו רק 3 ילדים ממשיכים. השאלה השניה ששאלתי זה האם גן רימון מתוכנן להשכרה לגורם פרטי ואם כן אז לאיזה גורם.

גב' שירה אבין: אוקי, אז קודם כל, מאחר וצוות החינוך כרגע נמצא בחו"ל אף אחד מהם- הם נסעו פשוט כחלק מטיולי העירייה, אני אתייחס ואני אענה את התשובה. פשוט מהסיבה הזאת אף אחד מהם לא נמצא כאן אחרת אחד מהם היה נמצא אתנו ואולי יותר. הנושא של ההחלטה של גני הילדים, איך פותחים ואיך קובעים את רשימות הילדים בתוך הגנים, מתבצעות על ידי אגף החינוך. ההחלטה אם לפתוח גן נוסף או לסגור גן כזה או אחר גם היא נעשית בהתאם לחשיבה ולתכנון של אגף החינוך, ולכן הייתה החלטה לאור הדברים שעשו ואני חייבת לומר שכל יום יש גם שינויים ושיבוצים נוספים וילדים נוספים שנכנסים למערכת, ולכן הדברים הם מאוד משתנים, גם במהלך הימים האלה וגם לאחר שנשלחו ההודעות להורים. ההחלטה וההמלצה שהייתה לאגף החינוך זה לסגור את גן רימון ולקיים את גן שקד.

לגבי הנושא של השאלה האם גן רימון מתוכנן להשכרה פרטית – כרגע אין החלטה כזאת, לא להשכיר אותו לשום גורם פרטי. אנחנו עוד יושבים וחושבים בתוך האגף אם לקיים או לפתוח גן ילדים לחינוך מיוחד, גן נוסף. יש הרבה מאוד שאלות פתוחות עדיין שנבדקות כתוצאה מכמויות הילדים. אני אומרת שוב. לכל דבר יש איזה שהוא limit מסויים שאפשר לפתוח גנים נוספים. כרגע הבדיקה וכל ההערכות הם אך ורק לגני הילדים של רמת השרון.

גב' נורית אבנר: אני נורא מצטערת אבל לא מספקת אותי התשובה הזאת.

גב' שירה אבין: מה לא מספק אותך?

גב' נורית אבנר: כי זה לא הגיוני שיש גן שהורים השקיעו בו הרבה כסף, בגן רימון, וכמות כזאת גדולה של ילדים-

גב' שירה אבין: מה זאת אומרת השקיעו בו כסף?

גב' נורית אבנר: השקיעו כסף. נמצאים כאן הורים מהגן שהשקיעו בגן הזה הרבה כספים ועכשיו אומרים להם – אתם 16 ילדים, אתם כולכם הולכים עכשיו לגן אחר שבו יש בסך הכל 3 ילדים. למה לא להעביר את ה-3 ילדים האלה לגן שכבר הושקעו בו כל כך הרבה כספים. מה זה 16 ילדים מול 3 ילדים?

גב' שירה אבין: קודם כל, אני לא יודעת על איזה רשימות כספים את מדברת. קודם כל, את ביקשת להעלות והנושא עולה. יכלתי גם להגיד שאנחנו דוחים את זה.

גב' נורית אבנר: התשובה לא מספקת אותי.

- גב' שירה אבין:** יכול להיות שהתשובה לא מספקת.
- גב' נורית אבנר:** ואני מניחה שהיא לא מספקת את ההורים שנמצאים כאן.
- גב' שירה אבין:** יכול להיות. קודם כל, אם התשובה לא מספקת את ההורים אז הם יכולים לפנות לאגף החינוך. מיום שלישי כולם נמצאים שם ויכולים להעלות את זה ולדבר על זה. אף אחד לא טרח לפני זה להגיע לשם, אלא קודם כל להביא את זה לישיבת מועצה.
- גב' נורית אבנר:** זה ממש לא מדויק, שירה. ההורים פנו וקיבלו תשובות סותרות. אחד אמר להם-
- עו"ד אבי גרובר:** לי אמרו שעושים שם גן חרדי שנה הבאה.
- גב' שירה אבין:** אז לא עושים שם גן חרדי בשנה הבאה. זה מה שרצו לשמוע, זה מה שקיבלו.
- מר יעקב קורצקי:** ואם יעשו שם, מה?
- עו"ד אבי גרובר:** בסדר, אבל אם אנשים השקיעו.
- גב' שירה אבין:** אם כותבים האם הוא מתוכנן לגורם פרטי או גורם עסקי או-
- מר יעקב קורצקי:** לילדים חרדים לא מגיע גן?
- עו"ד אבי גרובר:** בטח שמגיע.
- גב' נורית אבנר:** שאלה ראשונה אומרת מה ההגיון לקחת 16 ילדים ולהעביר אותם לגן ששם יש רק 3 ילדים.

גב' שירה אבין: נורית, שמעתי והבנתי גם את מה ששאלת. אין לי

בעיות בהבנה. אני אומרת דבר אחד. מאחר וזה עלה היום, השאילתה שלך עלתה כי רציתי להתייחס לזה ולהסביר שכל הנושא קודם כל נעשה על ידי אגף החינוך. במידה והעלית נושא ואנחנו נרצה גם לקבל את ההעברות המתבקשות הנוספות מאגף החינוך ולמה הייתה ההחלטה שהייתה, אנחנו לא יושבים, לא מנכ"לית העירייה ולא אני, כדי לשבץ ילד כזה או אחר בגן. בשביל זה יש מנהל אגף, יש מנהלים ויש אנשים שמחליטים.

גב' נורית אבנר: זה לא עניין של ילד אחד או ילד אחר.

גב' שירה אבין: אבל אין לנו מה להתווכח כאן.

גב' נורית אבנר: איפה ההגיון בדבר הזה? חוץ מזה, מה, אין קשר

עם מנהל אגף החינוך?

גב' שירה אבין: ומה יקרה אם יעברו עוד יומיים וישבו וידברו עם

מנהל האגף? אם יש צורך אני נמצאת כאן 24 שעות כמעט. מה קרה? מה הלחץ וההיסטריה.

גב' נורית אבנר: אז מה שאני מבינה מהדברים שלך זה שכרגע, אני

מבינה, אין לנו תשובה ממנהל אגף החינוך.

גב' שירה אבין: כרגע אין לנו.

גב' נורית אבנר: אחראית גני ילדים גם נמצאת בחו"ל?

גב' שירה אבין: נכון. אבל מותר לאנשים להיות 4 ימים בחופש, מה

קרה.

גב' דברת ויזר: לא מעדכנים אותנו? בהחלטות. הם מחליטים אם

הם משכירים את זה או לא משכירים?

גב' שירה אבין: זה לא מושכר. היא מדברת האם לפתוח את הגן המסויים בגן שקד או גן רימון.

גב' נורית אבנר: 16 ילדים אמורים עכשיו, מגן מושקע, שיש בו חלק מההורים שהילדים כבר היו שם והם השקיעו ממיטב כספים כדי לעשות את הגן הזה באמת גן מדהים. לקחת את הקבוצה הגדולה הזאת ולהעביר אותה לגן שיש בו 3 ילדים.

גב' דברת וייזר: הם אומרים שהם השקיעו מכספים? כשאוספים את הכספים של... , נכון? חלק מהסכום הולך חזרה לוועדי הורים, ובדרך כלל ובגן הזה, על אחת כמה וכמה, הם השקיעו עוד מאות שקלים כל שנה.

גב' פרח מלך: מה הם עשו?

גב' דברת וייזר: מעבר לוועדות. הם השקיעו מאות שקלים. קנו משחקים וקנו רהיטים. קנו דברים לגן.

גב' פרח מלך: המשחקים לא הולכים עם הילדים?

???: רגע, אפשר לומר משהו?

גב' פרח מלך: לא, זה לא ישיבה פתוחה.

גב' נורית אבנר: אם אפשר לתת להם להגיב.

גב' שירה אבין: תראו, אני רוצה להסביר משהו ואני רוצה לעשות את זה נעים.

גב' נורית אבנר: לא, זה ממש נראה שהם לא קנו וזה לא מדוייק, כי

נמצאת כאן בחורה בשם יעל-

גב' שירה אבין: רגע, בסדר. האנשים נמצאים.

גב' פרח מלך: כרגע הגן הזה ריק. אין לו שום ייעוד אחר. כשהחינוך יגיע אנחנו נברר וניתן תשובה למה 16 ילדים עוברים לגן שקד וניתן תשובה על זה. כרגע התשובה היא שהגן הזה אין לו ייעוד. עוד לא הוחלט לגבי הייעוד שלו והוא גן ריק. יכול להיות שאנחנו נשתמש בו כגן לשיפוצים של גנים אחרים, כגן מעבר.

גב' נורית אבנר: מה ההגיון בדבר לקחת כזאת קבוצה-

גב' פרח מלך: אמרתי שאני אברר. אין לי תשובה.

גב' שירה אבין: אבל אנחנו לא עושים עכשיו שיח של שעה על ההגיון, נו, באמת, נורית. לכן האמהות מגן רימון, אנחנו כדי לעשות את הדברים בצורה מכובדת וראויה, מאחר ויש גם מנהל אגף ויש גם אחראית על גנים ויש את כולם, וגם אם ישבתם ודברתם ולא קבלתם את המענה וגם אם צריך לבדוק שוב, אנחנו נבדוק את הנושא. אני נמצאת כאן. נעשה בדיקה גם מנכ"לית העירייה וגם אני. אם יש דברים שאפשר ונכון לשנות אותם – ישתנו. אנחנו לא באים עם מזמרות כדי לעשות רע למישהו כזה או אחר, לא לילדים ולא לכם. את המענים שצריך לקבל תקבלו. אם יש דברים נוספים שתרצו לציין בפנינו נשמח לשמוע אותם. פשוט זה לא המקום, בתפיסתי, בישיבת מועצה, לבוא ולפרט את הנימוק הפרטני של כמה הוצע וכמה הושקע ומה עושים ואיך עושים. אנחנו פה בשבילכם. אני אומרת שוב. אם יש צורך ויש שאלות נוספות פתוחות, ביום שלישי כל צוות החינוך נמצא כאן בחזרה. נשב על הדברים, נדבר על הדברים ונטפל בדברים לגופו של עניין. שוב, אין שום דבר שהוא-

גב' נורית אבנר: הבאתי את השאילתה בגלל שהם לא קיבלו תשובה מספקת מטעם אגף החינוך וקיבלו תשובות סותרות שהגיעו אליהם מכל מיני אנשים שקשורים לגן.

גב' שירה אבין: תראו, אני לא יודעת איזה תשובות ואיזה רמת סתירות כאלה ואחרות הגיעו מאנשים כאלה ואחרים. אני לא יכולה להתבסס לא על דברים כאלה ולא על דברים אחרים. אני אומרת דבר אחד: גם אם הם קיבלו תשובות לא מספקות, גם אם הם קיבלו תשובות והם לא מקבלים אותם, יש להם מה להגיד ויש להם הערות. אני אומרת שוב. אין שום בעיה ואין שום מניעה לשבת, לשמוע את הדברים גם אם צריך פעמיים או שלוש, כדי למצוא את הפתרון. כולנו נמצאים כאן ממטרה אחת. כולנו רוצים לעשות טוב. לא רוצים לעשות רע. זה הכל. עכשיו, יש לפעמים שיקולים של מנהל אגף ושל מחלקת גנים לכאלה ואחרים. אני אומרת שוב. מאחר והם לא נמצאים לא רציתי לא להעלות את הנושא. אני אומרת את זה גם פה. יחזור מנהל האגף, תחזור דליה, נשב ביחד, נדבר על הדברים ונפתור את הנושא.

עו"ד אבי גרובר: וההשקעות שלהם, מה שהם השקיעו ואם הם עשו השקעות מסויימות בתשתית עצמה זה לא הוגן. לא יודע, הם צבעו קירות והשקיעו בדברים כאלה. אז כן, להיות נכונים לבוא, כי הם לא אשמים שהחליטו להעביר אותם. הם מן הסתם ראו את עצמם הולכים עד סוף החובה בגן הזה. אם כתוצאה מהמעבר הזה יוצא שהם נפגעים אז להיות מוכנים קצת להכניס את היד לכיס ולפתור את הפינות האלה כדי שמה ... שלפחות זה ישמר.

גב' נורית אבנר: וגם האם הגננת עוברת איתם לגן החדש? האם זו גננת חדשה? יש כל מיני שאלות להורים.

משתתפת מהקהל: זה אחד מהדברים. הצוות שהילדים התרגלו אליו.

לוקחים 16 ילדים ומעבירים אותם לגנת חדשה.

!!!: כן, יש לזה משמעות כי גנת משויכת לגן.

גב' נורית אבנר: אז הנה, גן אחד מול 16 ילדים.

משתפת מהקהל: אנחנו מרגישים שהתחשבו יותר בצרכים של להקים

עם גנת אחרת לעומת שניה בעקבות ותק או נסיבות שנתנו לנו.

גב' שירה אבין: בואו נהיה זהירים. אני חושבת שזה לא נכון ולא

ראוי שנדבר, כי כשאנחנו אומרים על גנת כזו או אחרת. בסך הכל יש שני

גננים. כולם יודעים גם מי הגננות. זה לגופם של אנשים. אני חושבת שבאמת

זה לא נכון ולא ראוי שנעשה את זה כאן בישיבת מועצה. אני לא חושבת שזה

הפורום הנכון. אני אומרת שוב. אתם פה. אנחנו פה. נטפל בזה השבוע

כשתהיה ישיבה, כשנשב על הדברים. נדון בהם ונמצא את הפתרון שאני

מקווה שיהיה לשביעות רצונם של כולם. אני אומרת שוב. לגבי נושא של

השקעה כזו או אחרת. אנחנו קודם כל בכל גן שצריך היום לקבל מענה ואפילו

מעבר, וגם עכשיו עוד ישבנו בוועדת כספים לפני, וכספים נוספים שאנחנו

יכולים להשקיע למען שיפוצי הקיץ – שיהיו עוד השנה גם בגנים וגם בבתי

הספר, בכל תחום ועניין – הוספנו עוד כסף כדי באמת לעשות את הדברים

באופן מיטבי. יחד עם זאת, אני אומרת שוב שזה נושא ספציפי לגופו של גן

מסויים ובהתנהלות לילדים. נעשה את זה. שוב, אני רק אומרת שזה לא

הפורום הנכון להתחיל לדבר שמית ולעשות מערכות. תודה.

גב' נורית אבנר: אז רב תודה שהעלית את הנושא הזה. אני שלחתי

אותו רק ביום חמישי ואני מודה שנתת לי אפשרות להעלות את זה.

גב' שירה אבין: השאילתה השניה היא גם של נורית. נורית,

בבקשה.

8. שאילתה של חברת מועצת העיר גב' נורית אבנר בנושא: גני הילדים בשכונת נווה-גן.

גב' נורית אבנר: אז ככה, השאילתה שלי בנושא גני הילדים בשכונת נווה-גן. שוב, בעקבות פניות של תושבים מנווה-גן. הורים רבים שהילדים שלהם קיבלו שיבוץ לגנים נופר ולוטוס ברחוב הגנים 7 בשכונת נווה-גן. שניהם ממוקמים במבנה חדש שבנייתו הסתיימה לא מכבר. לנוכח העובדה שהמבנה נמצא בשכונת לאתר בנייה של מגדל מגורים בן 16 קומות שפועלים בו שני עגורנים, ההורים חוששים לשלוח את הילדים הקטנים לגנים האלה, ופחדים שהם יהיו חשופים לסכנה של נפילת חפצים וכל מיני דברים מסוכנים מאתר הבנייה הסמוך. בהקשר הזה מה שאני רציתי לשאול בשאילתה שלי זה לדעת מה הם סידורי הבטיחות שמהנדס העיר והממונה על הבטיחות מתכוונים להחיל על הקבלן שבונה ברחוב הגנים 7, על מנת שיהיה אפשר לפתוח את הגנים בצורה שתשביע את רצונם של ההורים המודאגים. כמו כן, אני אבקש לדעת אילו מנגנוני פיקוח יופעלו על מנת להבטיח את העמידה בסידורי בטיחות אלה.

דבר שני בשאילתה שלי זה לנוכח העובדה כי בכל שנה משבע השנים האחרונות נפתח גן ילדים חדש בנווה-גן. בשנה הבאה כבר מדובר על פתיחה של תשעה גני ילדים, כאשר לפחות ארבעה גנים מוצבים במבנים יבילים וזמניים. מה ששאלתי זה כמה כסף השקיעה עיריית רמת השרון עד עכשיו כדי להקים ולתחזק פתרונות זמניים אלה. אז למעשה השאילתה מורכבת משתי שאלות.

מר גיא קלנר: הסעיף הראשון, עם כל הכבוד ועם כל הרצון של כולנו להיות מאוד אחראיים, היה מקרה דומה כשבנו את בניין גינדי מעל גן גני ברחוב-

גב' נורית אבנר: אבל גן גני היה גן פרטי.

מר טל עזגד: נו והילדים בגן הפרטי הם לא?

גב' שירה אבין: גיא התחיל לדבר. בוא נקשיב ואחד-אחד ידבר.

מר גיא קלנר: אני חושב שיש פה, עם כל הרצון של כולם להיות אבירי הצדק והשוויון והדאגה לילדים שאני בטוח שמשותפת לכולנו, בואו לא נערבב. זו לא שאלה למועצת עיר. זו לא שאלה לשאילתה הסעיף הראשון של השאלה שלך. יכול להיות שהנושא השני הוא נושא עקרוני. עם כל הרצון שלנו ליצור כותרות ומודעות, בעיני זה מבזה את הפורום הזה. את יכולה לגשת לראשת העיר, למנכ"לית העירייה ולבדוק את הנהלים בעניין הזה. למה לעשות את כל הקרקס סביב העניין הזה? זה דיון למועצת העיר? עם כל הכבוד, חברתי מועצת העיר. כן? ממש לא.

(מדברים ביחד)

מר גיא קלנר: אתם יכולים לצעוק עד מחר. ממש לא. זה פופוליזם. זה הכל. אמרנו לא לדאוג לזה? על מה אתה דואג? דברתי על לא להשקיע?

גב' שירה אבין: חברים, עם כל הכבוד, אני בינתיים מנהלת את העניינים לרצונכם או לא רצונכם. כרגע זה המצב. עכשיו אני מבקשת. קודם כל, יש ישיבות מועצה וישיבות מועצה מתנהלות כשרק חברי המועצה והצוות של הבכירים, של העובדים, מדבר. כל אחד כשהוא מתבקש לדבר. מעבר לזה-

מר גיא קלנר: אני רוצה בשניה רגע.

גב' שירה אבין: אבל אני אתן לך. שקודם כל ירגע הסיפור מבחינת הצעקות. אנחנו לא נמצאים כאן בשום תהליך כזה או אחר שאני צריכה להרגיש שאני נמצאת במקום אחר ולא במועצת העיר ברמת השרון מבחינת הרעש וכל ההד התקשורת, וכן איומים ולא איומים וכן נפתח או לא נפתח.

משתתפת מהקהל: גם מבחינת הטון של הדברים שנאמרים פה.

מר גיא קלנר: הם לא נאמרו אליכם.

משתתפת מהקהל: מעניין אם הילד שלך היה-

מר גיא קלנר: הילד שלי היה בגן גני. אל תגידי לי על הילד שלי.

משתתפת מהקהל: בגן גני מצאו פתרון והעבירו אותם לגן אחר.

מר גיא קלנר: מה זה קשור אם זה גן עירייה או לא גן עירייה?

גב' שירה אבין: קודם כל, יכול להיות שגם פה יש פתרון אבל זה לא רלוונטי.

מר גיא קלנר: אני לא מדבר על הפתרון בכלל. את לא מקשיבה למה אני אומר. סליחה רגע, הורים נכבדים. אני לא מדבר בכלל על העמדה שלכם בעניין ואני לא אומר שלא צריך לפתור את הבעיה. אתם בכלל לא הנושא בהקשר הספציפי הזה.

משתתפת מהקהל: אנחנו רוצים להגיד לך למה העניין עולה פה.

גב' שירה אבין: אבל זה לא חלק מהשיח.

מר גיא קלנר: תנו לי 30 שניות.

משתתפת מהקהל: אני מקווה לקבל 30 שניות-

מר גיא קלנר: היא מחליטה. לא אני.

גב' שירה אבין: קודם כל, אני נורא אשמח אם תשבי כמו כולם. יש

לך גם כיסא. אני חושבת שבואו, נכבד לפחות את המעמד שיושבים פה במועצת עיר. אנחנו מאוד מכבדים.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: הצעקות שלכם מיותרות.

מר גיא קלנר: אני רוצה לענות לה. היא לא נותנת.

גב' שירה אבין: קודם כל, אם תמשיכי לצעוק אז אנחנו נצטרך

לסיים בזה ואנחנו נעשה ישיבה סגורה. חבל. ממש לא לעניין ולא מתאים ושכונת נווה-גן עושים בדברים גם למורת רוחכם שכן עושים ולא עושים. יש דברים שלוקחים זמן. יש תהליכים שלא תלויים רק בעיריית רמת השרון ויש גורמים נוספים. אז בואו נרגע כי אם תתחילו לחשוב שאתם יושבים כאן ומתקיפים אתם יכולים לחשוב. אין לכם כרגע זכות דיבור, אז אם אתם רוצים גם לדבר ולהציג דברים מסויימים שכואבים לכם בטח שלא זאת הדרך. זה דבר אחד.

רון, סליחה. יש איזושהי התנהלות. קודם כל, בכל דיון ועניין בתוך מועצת העיר, ואתה היית בהרבה דיונים, קודם כל מי שמדבר זה אנשים שיושבים סביב השולחן הזה. כשהם מסיימים את התושבים רוצים, בדרך כלל לא נהוג ולא מקובל והתושבים לא מדברים, אבל אם אתם מבקשים שאתם רוצים לדבר כאן אני יכולה לשקול את זה אם להחליט שכן או לא. אבל קודם כל לא לבוא ולצעוק ולא לדבר בהתנהלות הזאת. תנו קודם כל לאנשים בתוך מועצת

העיר. הם הראשונים שצריכים לדבר.

מר גיא קלנר: אני מבקש רגע להבהיר את עמדתי והעמדה שלי לא נגדכם בכלל. נהפוך הוא. העמדה היא איך לקדם את העניין עצמו. מה לעשות, זה לא קשור רק לסוגייה הזו, שהעיר רמת השרון נמצאת עכשיו באיזושהי סוגייה בכל ההקשרים שקשורה בסוגיות פוליטיות. אני חושב שנושא כזה בימים כתיקונם – בא חבר מועצה וחושב שיש בעיה בנקודה מסויימת ולא משנה איפה. כל בעיה צריך לפתור. בטח בנושא של חינוך וילדים. באים לראשת העיר, באים למנכ"לית, באים למי שצריך, למהנדס העיר ופותרים את זה. אני רוצה לפתור. רגע, שניה, אני לא יודע ולא מכיר. תנו לי 30 שניות. כל מה שאני אומר זה שהדרך הנכונה-

מר טל עזגד: חבל שבאו אלייך ולא אלי. אליו זה אולי היה הולך יותר מהר.

גב' נורית אבנר: אוקיי.

מר טל עזגד: מה אוקיי? אני לא הייתי מביא את זה למליאה.

גב' נורית אבנר: טל, גם אני לא הייתי סוגרת כל מיני דברים בכל מיני ועדות מחוז-

מר טל עזגד: מה? בואי תגידי למה את מתכוונת. את מאשימה אותי במשהו? חוצפנית.

מר גיא קלנר: כל מה שאני אומר שהסוגייה הזו, בימים כתיקונם, בגוף מסודר, צריכה לבוא לפתחם של מי שמנהלים את העירייה בפועל. תקבלו את הפתרונות. במידה ולא זה צריך לעלות למועצת העיר. אני לא חושב שסוגייה כזו ויכול להיות שפה אני מפספס slack של מידע שאני לא מכיר,

ביקשו פתרון ולא נתנו אותו?

גב' פרח מלך: למי פנו? למהנדס העיר לא פנו בכלל.

גב' שירה אבין: אף אחד לא פנה למהנדס העיר. אתם לא נמצאים כאן כל הזמן בשיתח. אני לא הולכת להתעמת אתכם. אתם לא מבינים? תחכו בסבלנות. לא קיבלתם הסבר? אף אחד לא קיבל כאן הסבר.

מר גיא קלנר: הם פנו או לא?

גב' שירה אבין: יש כאן מהנדס עיר שיושב. יש לו תשובות אבל אתם לא נותנים בכלל לעשות את הדברים בצורה מסודרת.

גב' פרח מלך: אני מנכ"לית העירייה. אני לא ראיתי פעם אחת... בנושא.

גב' שירה אבין: אני חוזרת ואומרת. אפשר לשמוע? גיא, אתה סיימת?

מר גיא קלנר: כן.

עו"ד אבי גרובר: כמו שאני רואה את זה, מבחינת ההורים הם רוצים ואני חושב שזה זכות שלהם, ומהבחינה הזאת אני חושב שזה טוב שזה עולה פה כי זה גם סוגייה עקרונית, כי זה לא הגן הראשון ולא יהיה האחרון שיעבדו בסביבתו. גם במורשה עובדים ליד אלכסנדרוני ויש את הגן של ויצו ויש שם את האשכול של ויצו שעובדים.

מר עידן למדן: עוד עובדים על הכביש.

עו"ד אבי גרובר: ההורים רוצים תחושת של בטחון לילדים.

גב' שירה אבין: זה לגיטימי.

עו"ד אבי גרובר: כשזה קורה לתוך פרוטוקול בישיבת מועצה עם כל הגופים והם מקבלים את התשובה, אז נראה לי לא כזה פסול שזה עולה פה. שואלים את השאלתה, עונים את התשובה. זה קורה בצורה פומבית וסוגרים את הפינה הזאת, ומקווים שמפה באמת כל הדברים מיושמים. זה לא קשור. זה שבאמת אנחנו בתוך העירייה- אתה אומר אני סומך על אנשי המקצוע-

מר גיא קלנר: בגן גני כשהייתה בעיה פתרנו את זה עם מהנדס העיר בצורה מאוד מסודרת.

עו"ד אבי גרובר: אוקיי, אז הם מרגישים שהם לא מצליחים לקבל. הם לא מרגישים שהם מקבלים תשובות. הם יקבלו אותם פה. זה יקרה בצורה פומבית הם יהיו יותר בטוחים במה שקורה איתם. לא פחות חשוב תחושת הבטחון של ההורים.

משתתפת מהקהל: אני אשמח אם אתה תתנצל ולא תגיד שזה פופוליסטי.

מר גיא קלנר: אם פנו ולא טיפלו אני מתנצל.

גב' שירה אבין: נורית, רק כדי לסבר את אוזנייך. לפני שאנחנו נכנסים, ועוד מעט אנחנו ניתן את זכות הדיבור למהנדס העיר. הוא יוכל להסביר ספציפית לגבי הנושא, גם לגבי כל הדברים שקורים היום בנווה-גן, כולל מדרכה שצריכה להיות וכולל דברים שעיקבו את המדרכה והכיכר וכל הדברים האחרים. אנחנו מתנהלים כדי לקבל את כל האישורים ואנחנו עובדים וזה לוקח הרבה זמן. גם אני הייתי מאוד שמחה אם הדברים היו קורים יותר מהר, אבל גם בדברים האלה אנחנו מתקדמים. בד בבד יושב כאן מהנדס העיר. מהנדס העיר קיבל ויש לו התייחסות לגבי הקטע הספציפי.

בנוסף, יש הרבה דברים שקורים היום בנווה-גן גם מבחינת בית הספר וגם מבחינת דברים נוספים. התבקשה חברת המועצה ונאותה והסכימה לקבל על עצמה רותי גרונסקי את הטיפול שם, גם בהתפתחות עכשיו ובפיתוח של כל בית הספר עם כל הסיפור של היבילים על הנוספים שמגיעים ועל הפיתוח של הבית ספר וכל הדברים האלה והיא שותפה גם פה בישיבות שקורות, ומה שחשוב להגיד, שאנחנו כל הזמן נמצאים בשיח ורותי הרבה פעמים עושה את השיח עם התושבים במקום.

מר טל עזגד: קודם כל אני חוזר בי עכשיו. עכשיו אני מודה לנורית שהעלתה את זה כי לא ידעתי שרותי גרונסקי מטפלת בנווה-גן.

גב' שירה אבין: היא מטפלת בדברים מסויימים ובסוגיות מסויימות.

מר טל עזגד: את רואה נורית, יש בינינו איזה היסטוריה של חברות. אני גם יודע להגיד דברים טובים.

גב' נורית אבנר: כן, בסדר. אז אל תקרא לי חצופה.

מר טל עזגד: מה שאמרת את עוד צריכה לחזור בך אבל אני לא אבקש בפני כולם.

גב' שירה אבין: טל, בתוך ועדת החינוך דברנו על הנושא. זה לא משהו שהיום עולה פה. הוא גם לא עלה לפני זה במועצת העיר כי אני לא חושבת שצריך לעלות במועצת העיר. אם יש חברי מועצה שרוצים לעזור בדבר כזה או אחר אז הם עוזרים. גיא פעיל ועוזר בנושא של תע"ש ואחרים עוזרים גם בדברים אחרים ולא קרה שום דבר. אז לא פתאום לעשות את הדברים-

גב' רותי גרונסקי: .. גם עכשיו אני לא מחפשת.

מר טל עזגד: מה זה, סודי כאילו?

גב' רותי גרונסקי: לא, אני לא מחפשת כותרות.

גב' שירה אבין: מה זה סודי?

מר טל עזגד: לא, היא אומרת לא בקשתי לפרסם אז אני שואל אם זה סודי.

גב' שירה אבין: אם יש דברים שאפשר לעזור ומישהו שרוצה לעשות אז- ולכן צריך להבין את גוף העניין. יש לנו לגבי הנושא של העגורן וכל אמצעי הבטיחות. יושב כאן מהנדס העיר. אני רוצה לבקש שיסביר את הנושא ויתן תשובות.

אדר' ולדימיר לוינ: לגבי עגורנים, לפי דרישת משרד העבודה, בעגורנים עשו מגבלות. שום מטען, שום חומר מהעגורן לא יכול להגיע 2 מ' עד לגבול של גן ילדים.

משתתף מהקהל: נראה שיש לנו תמונות, מספר של הפרות-

גב' פרח מלך: אתם יכולים לתת לו לדבר?

מר עידן למדן: רון, אחר כך יהיה נציג או שניים. נבקש ברשות ראשת העיר לתת לשני נציגים לדבר כדי שבאמת יהיה מסודר. ישמעו אולי גם אתכם. אולי היא תאשר לאיזה נציג. בוא ניתן לסיים.

מר טל עזגד: זה דיון בנושא בטיחות? אני שואל בשיא הרצינות. הרי אף אחד מאתנו אי אפשר להאשים אותו שחלילה וחס יש לו בעיה עם כן או לא לסכן ילדים. נו באמת. אבל יש איזה שהם כללים. עכשיו, מה נעשה בסוף? נצביע שהעגורנים בסדר?

מר עידן למדן: אתה לא מצביע. אתה מתעדכן כדי לקבל את התשובות על יישום כללי הבטיחות.

מר טל עזגד: משאירים את ההחלטה בלי תשובה בכלל. נו, באמת. יש עניינים מקצועיים שאפשר להוציא אותם בכתובים. אני מצר על כך ואני אומר לכם שאף אחד לא פנה אליי.

משתתפת מהקהל: מי אתה?

מר טל עזגד: קוראים לי טל עזגד. אני מזה 12 שנה נמצא בעירייה. אני יו"ר הוועדה לתכנון ובנייה. אם מישהו היה פונה אלי ואומר לי ברמז שיש סכנה לילד שלו, הייתי חותם גם על צו הפסקת עבודה. אבל זה לא ככה.

גב' שירה אבין: הילדים עוד לא בגן, זה בסדר.

מר טל עזגד: אני יודע, כשיהיה נזק לילד שלו. אבל לא פניתם. לפחות לא אלי ולא לעוד אנשים שאני שומע. לא ל.., לא לפרח. זה נשמע כאילו אנחנו פה רוצים, חס ושלום, להגן על איזה 2 עגורנים. לא מעניין. שיעלו את זה על במבוקים כמו בג'ונגל אם זה מסכן.

גב' שירה אבין: אני חושבת שיהיה מכובד אם ניתן למהנדס העיר לסיים את מה שיש לו לסיים לגבי הנושא של העגורנים והבטיחות.

אדר' ולדימיר לוינ: נבנתה גדר ב-4 מ' גובה. אנחנו עד ה-1 לספטמבר נסיים גם את הגגון. מ-1 בספטמבר הקבלן מקבל הנחיות ששום משאית לא יכולה להגיע לפני שעה 8:30. יש לנו את הפיקוח שהוא פיקוח עירוני שיעשה את הביקורת על זה. זה מה שכרגע.

משתתף מהקהל: זה יחול גם על אלכסנדרוני ה-8:30 הזה?

גב' שירה אבין: דני, אנחנו לא נמצאים פה בזה. יש שאלות נוספות שרוצים, אפשר אחר כך לגשת לולדימיר ולקבל ממנו תשובה. מה, עכשיו אנחנו מדברים על אלכסנדרוני? עכשיו, יש עוד איזושהי הערה שמי מחברי המועצה רוצה לומר? אז אירית, אני לא יודע מי מכס רוצה לדבר. אם את רוצה לייצג.

גב' אירית בן ארי: שמי אירית בן ארי. אני יו"ר ועד תושבי נווה-גן. אני רוצה פשוט להגיד לכולם... אנחנו העלינו את הנושא הזה לא פעם אחת, לא שתיים, לא שלוש ולא ארבע, בעל פה ובכתב. פעם אחרונה הייתה בפגישה שהייתה לנו עם גב' תמי, שבה ביקשנו ואפילו אמרנו לה 'תהיה מזה סערה. למה? בואו תעשו משהו קודם כדי להקדים את כל הסערה הזאת'. כתבנו אחרי זה שלושה מכתבים כולל למנכ"לית העירייה, כך שפנינו לאנשים. לא קבלנו שום תשובה. לא קבלנו תשובה על כך שמכתבנו נתקבלו. בוודאי לא קבלנו שום תשובה עניינית. זה הדבר הראשון שאני רוצה לומר.

הדבר השני שאני רוצה להגיד לולדימיר. אני גרה בגנים 9. חלון המטבח שלי, שהוא גדול, נשקף אל שני העגורנים האלה ואני יכולה לומר לך שמה שאתה אומר, שלא יונף משא בתחום של- איננו נכון. יש לנו תמונות כדי להוכיח את זה. לכן אני חוזרת ואומרת. אני לא אתן לך מה הפתרון. אני מבינה שצריך לבנות בניינים. אני מבינה שצריך עגורנים, אבל אני מבינה גם או אני חושבת שאני מבינה שלא צריך לפתוח שם גן עד שהעגורנים האלה ילכו הביתה.

הדבר הנוסף שאני רוצה לומר לך זה שגם הדרך לגן הזאת ואנחנו יודעים את זה מזמן, היא פשוט סכנת נפשות. אני כבר אמרתי את זה בכל פורום אפשרי. יום אחד יקרה שם אסון. אני לא יודעת מי שאחראים על זה לאן הם ישאו פניהם כשזה יקרה.

בקשר לתנועת המשאיות, 8:30 זה יפה מאוד ומה קורה כשילדים יוצאים

מהגנים ומבתי הספר? אם כבר מגבילים תנועת משאיות צריך להגביל אותה גם בכניסה וגם ביציאה.

גב' שירה אבין: רק להתייחס למה שהעלית, אירית. כל הנושא של הבטיחות נבדק. אני אומרת שוב, גם על ידי משרד החינוך וגם על ידי מהנדס העיר. גם אם לא היה איזה שהוא מענה כזה או אחר לחלק מסויים זה לא אומר שהדברים לא התבצעו. אני רוצה לומר לגבי הנושא של המדרכה. אנחנו סיימנו עכשיו את הכביש העוקף. המדרכה זה השלב שיהיה מתחילת המקום שנגמרה ברחוב הגנים עד הגנים החדשים וזה יהיה עד ספטמבר, עד תחילת השנה, כדי שאפשר יהיה להלך בבטחה. בנוסף, יש לנו עוד איזה שהוא מקטע בין הגנים לבאר, שגם הוא הולך להתבצע כמדרכה כדי שאנחנו נוכל לתת את ההליכה בבטחה. עכשיו, גם הנושא הזה. זה נכון שדברנו עליו הרבה. כל זמן שלא ניתן היה לעשות את זה ולא היה לנו את כל האישורים, כשמצד שני זה שהקימו את נווה-גן בדרך שהקימו היא בעייתית, אבל אנחנו מנסים לעשות את כל הדברים שאנחנו יכולים כדי לפתור את הדברים האלה. אז למדרכה לקח זמן ויש לנו עוד שכן שעדיין שם מפריע. יחד עם זאת, אנחנו ניקח ונעשה את המדרכה בצד השני כדי שאנחנו נעשה.

גב' אירית בן ארי: שירה, יש לי רק שאלה אחת. אם... ואם מפברואר אנחנו גם פונים בעל פה וגם כותבים מכתבים בכתב ומבקשים שלפחות לא..., למה אתם לא מעדכנים אותנו? כמה זעם וכמה כעס ניתן היה למנוע אם רק הייתם מעבירים לנו את הדבר הזה. אנחנו שנים מתכתבים אתכם. לא רק בקדנציה שלי, שנים. זה לא דבר שהעלינו עכשיו כרגע. למה אתם לא משתפים את התושבים בזה? אנחנו היינו כל כך אדיבים, מנומסים, מעולם לא השמצנו אף אדם באופן אישי, פנינו אליכם רק באופן ענייני. למה אתם לא אומרים לנו שכל זה קורה? בייחוד לאחר ש-, אני אזכיר לך ואני לא מאשימה אותך. אני מאמינה ... אובייקטיבים בעניין הזה של המדרכות. נפגשנו איתך

בפברואר. נפגשנו איתך גם באוקטובר ואז היה אמור להסתיים בינואר ולקראת שנת הלימודים. את יכולה להבין למה יש לנו סימני שאלה גדולים כל כך? וכל כך פשוט היה להרגיע אותם. ללא הפגנות וללא צעקות במועצה.

גב' שירה אבין: אירית, את למדת דבר אחד. אני לא אגיד שמשהו קורה עד שאני לא אדע שהוא קורה בוודאות. גם עכשיו על הכיכר של הבאר, רק חשוב שאת תדעי כי אנחנו לא נהיה כאן בשיח אבל חשוב להגיד. גם על הכיכר של הבאר, ויעיד כאן מהנדס העיר כמה ישיבות וכמה אסיפות יש לנו כדי לקיים את הנושא הזה, והנושא הזה היה תלוי בחברת חשמל והיה תלוי בגורמים נוספים ועכשיו קבלנו סוף סוף את האישור כדי שנוכל לשלם ולהסדיר את הנושא. עד שהדברים לא מוסדרים במאה אחוז, לבוא בכל יום לספר לכם או כל חודש לספר לכם שהדברים עדיין נמצאים כמעט באותו מקום אני לא רואה שום טעם.

גב' אירית בן ארי: סליחה, ...בכמה מילים – 'אין ביכולתי לענות כרגע'.

גב' שירה אבין: בסדר, גם רותי הייתה בסך הכל בקשר אתכם.

גב' אירית בן ארי: ...לא חשוב כרגע באיזה תפקיד ולפני כמה שבועות. אני מדברת... אבל זה לא משנה. יש לנו פגישה בשבוע הבא.

גב' שירה אבין: נכון, גם זה נקבע. כן, מה שמך רק?

גב' רונית רוטברד: שלום לכולם. שמי רונית רוטברד. אני אמה לאלה ששובצה בגן נופר. נמצאים פה עוד הורים נוספים לא מעטים שילדיהם שובצו לגן נופר או לגן לוטוס. אנחנו פה כי חששנו מתשובה כמו התשובה שקבלנו עכשיו ממהנדס העיר, כי להגיד לנו שהמנופים פועלים עם הגבלה כזו או אחרת והמשאיות לא יגיעו עד לפני 8:30 זה טוב ונחמד. אלף, זה לא מגן על

הילדים. הילדים אם יצאו לגן הזה עדיין יהיו בסכנה בטיחותית ממשית.

דבר נוסף, לא מדובר רק על העובדה שיש שם שני עגורנים, שאני לא מכירה עוד מקומות וגני ילדים שמרחפים מעליהם שני עגורנים. זה מפחיד רק לראות את זה. אם מישהו מכס ראה את התמונות שכן שלחנו, בשלב כזה או אחר, לגורמים מסויימים בעירייה, זה מפחיד לראות את זה. אני מפחדת לעבור שם עם האוטו ומפחדת לעבור שם על המדרכה, שלא לדבר על לשים את הילדה שלי שם לשמונה שעות, יום שלם.

עכשיו, על מי אתם סומכים שאתם נותנים כאלה הגבלות? על הקבלן? מישהו מכס ראה את האתר בנייה שם? יש לי תמונות שצילמתי שם. זה לא אתר בנייה שנראה שמישהו שהייתם מפקידים את החתול שלכם שם. יש שם בלגן. נראה כמו מגרש גרוטאות. אני מבקשת מכס, אם אתם עוברים בסביבה ותשתדלו לעבור בסביבה ותציצו. תראו את ההיתר בנייה. זה נראה כמו חבורה של חאפרים שבונים בניין. אני לא רוצה לשים את הילדה שלי שם.

לא רק אני חוששת שאולי איזה מנוף יתמוטט, גם בגלל פסולת של בנייה. אתם יודעים מה זה מטבע שנופל מקומה שישית על ראש של ילד? מטבע. מטבעות לא יפלו שם. יפלו שם דברים הרבה יותר חמורים. מישהו פה מוכן לקחת את האחריות על שישים ילדים שיכנסו לגן הזה? מה יקרה? יקרה אסון. היו כבר מקרים לא מעטים שעגורנים שקיבלו אישורים של מהנדסים התרסקו. זה קרה בפתח תקווה, זה קרה בהוד השרון, זה קרה בתל-אביב, זה קרה ברחובות. מה נגיד אחר כך? 60 ילדים בני שלוש וארבע. אנחנו מבקשים לדעת. אתה אומר שאתה האדם שאנחנו צריכים לדבר אתו. אתה האדם שתפתור לנו את הבעיה הזאת? תגיד לי שזה אתה, אני אבוא אלייך מחר בבוקר. היום בתשע אם אתה עוד רוצה אני אצלך. צריך לפתור את הבעיה הזאת. אי אפשר להכניס לשם 60 ילדים.

מר טל עזגד: גם אני הייתי מוכן בתשע שנפגש.

גב' דברת וייזר: האמת שאני לא ידעתי מה הפתרון שמציעים. לא הצלחתי להבין מה הפתרון שמציעים.

מר עידן למדן: גדר עד 2 מ' מהגדר.

גב' דברת וייזר: רגע, לא הבנתי מה הפתרון. ולדימיר אומר שעד 8:30 הוא לא יכנס. ומה בין 8:30?

גב' פרח מלך: משאיות לא יכנסו.

(מדברים ביחד)

גב' דברת וייזר: מה זאת אומרת שיפוע? הוא יהיה מעל הגן? הוא יהיה רחוק 2 מ'?

גב' רונית רוטברד: את שאלת שאלה. אני רוצה להשיב לך. יש לו זרוע מאוד ארוכה. ההגבלה היא מאיפה לשים את הצד שתולה את המטען. עכשיו, הם מבקשים לסמוך על הקבלן שישים את זה בדיוק ב-20 מ' הראשונים ולא ב-20 מ' האחרונים ושהוא ידייק. את יודעת מה זה 2 מ' כשנופלות לך פלטות בטון מטורפות ליד הגן? אני מבקשת, בואו לראות את המקום.

גב' שירה אבין: אנחנו מכירים את המקום.

מר עידן למדן: אני מכיר את המקום.

גב' אירית בן ארי: מדברים פה הרבה על העגורנים אבל זה לא רק על העגורנים. הבניין הזה נושק לגדר של הגן. עוד יבנו בו קירות וזה אמור להיות מגדל של 16 וחצי קומות. כמה דברים יכולים ליפול מכל הכיוונים לתוך הגן? שאלתי מה קרה. זה קרה... גן מסודר ורציני, נפל לו משהו לתוך-

מר עידן למדן: אל תגזימי.

גב' אירית בן ארי: עכשיו, מי מכס היה שם את הילד שלו בגן כזה ששני מנופים מסתובבים לו מעל הראש עם פלטות בטון מטורפות? גן נופר נמצא היום במבנה זמני כבר שנה בצמוד למגוונים. גן נופר יכול להמשיך לשבת שם. לפחות עוד שנה עד שיבנו את השלד ואז יוכלו לבנות רשתות. יוכל להשאר שם לפחות עוד שנה. גן לוטוס, שזה גן חדש שאמור להפתח השנה, אפשר למצוא לו פתרון אחר. זו הצעה שלי ורעיון שלי ושל עוד חברים פה. אני לא בטוחה שזה אפשרי אבל אנחנו מנסים לבוא עם פתרונות. יש את מנהלת השכונה שיושבת צמוד למגוונים. היא לא מאויישת. אף אחד לא יושב שם למיטב ידיעתנו. היא סגורה כל הזמן. אפשר להגדיר שזה מבנה זמני ולסדר שם עוד גן לעוד שנה. לא צריך לסכן 60 ילדים מתחת לשני מנופים מטורפים כאלה. זה רק עניין כלכלי. שום דבר מעבר לזה.

גב' שירה אבין: בואו, אני רק רוצה להדגיש שני דברים שחשוב לדעת אותם. אתם שאלתם קודם כל למה נבנו שם שני גנים. צריך להבין שכמו שאמרתי והקדמתי לומר לגבי שכונת נווה-גן, בתוך השכונה, כמו שאתם בטוח יודעים, אין הרבה מבנים ציבוריים ושטחים ציבוריים.

משתתף מהקהל: בלי קשר, זה מבנן אחד...

גב' שירה אבין: רון, עזוב. זה לא יעזור עכשיו. יש לנו מצב נתון ואנחנו רוצים בסוף לתת פתרונות. היינו יכולים בסוף לבוא ולהגיד, גם אם יתפנו לנו לדוגמא שני גנים במערב היישוב, במערב רמת השרון. שני הגנים האלה יכולים להיות פתרון נהדר אם אתם תהיו בהם עכשיו במקום שאנחנו לא נשתמש בהם כרגע, אבל המשמעות מבחינתכם, ואנחנו מנסים קודם כל לתת לכם את כל מה שאנחנו יכולים בתוך השכונה שלכם ולא להתחיל לצאת. אני אומרת, אפשר לחשוב על הרבה חלופות, אבל צריך גם להבין שגם

כשולדימיר אמר את מה שהוא אמר זה לא בהחלטה שלו. הוא אמר כי קודם היה יועץ בטיחות שבדק את הנושא. מעבר לזה, יש דברים שאפשר לעשות כי עושים את זה גם במקומות אחרים, ושוב יש בסוף איזה שהוא מגוון מסויים או מכלול מסויים של דברים שממנו צריך לצאת ולקבל בסוף את ההחלטות.

גב' רונית רוטברד: ... לראות את המקום.

גב' שירה אבין: תאמינו לי. יש לי הרבה מאוד שעות בנווה-גן, גם כשלא רואים אותי.

גב' רונית רוטברד: ולקוות שאותו קבלן באמת יאכוף את ההגבלות. יהיו הגבלות שבוא נגיד ישביעו את רצוננו. יעמוד שם שוטר כל היום ויבדוק שהוא עומד בהגבלות האלה? הרי האינטרסים שלו כל כך שונים מהאינטרסים של כולנו פה. הוא באמת יעמוד בהגבלות האלה? אני אסמוך עליו כשאני אשים את הילדים? את תסמכי עליו כשתפקידי 60 ילדים של תושבי השכונה?

אדר' ולדימיר לזין: זה אוטומטי. הוא לא יכול-

גב' רונית רוטברד: מה זה אוטומטי?

עו"ד אבי גרובר: ולדי, אבל אם הוא פעם נעצר וזה משתק לו זה מהתנופה...

גב' שירה אבין: שני דברים. אני מציעה שבמקום שנמשיך לעשות עכשיו שיח של עוד שעה על מה הפתרונות ומה החלופות, יש לנו בשבוע הבא ישיבה בכל מקרה שאירית קבעה. השבוע או שבוע הבא. אנחנו נשב ביחד. נביא גם את ולדימיר. אנחנו נראה מה כל הדברים שאנחנו יכולים בתוך המכלול לתת ונבדוק את כל הדברים. תבואו 3 נציגים שיהיו מקובלים על כל ההורים. נשב ביחד ונחשוב על כל הדברים. זה שאנחנו נמשיך פה לעשות איזה

שהוא שיח מתמשך, זה לא יביא לשום מקום.

מר טל עזגד: קודם כל, אני מברך על זה שאם יש סוג כזה או חשש כזה של סכנה לאיזה שהוא אצבע או שעה משערות ראשו של ילד אז יכול להיות שהחלטה צריכה להתקבל ושהילדים לא יהיו שם בגן, אבל זה קטונתי ואני לא כל כך יכול להתערב בעניין הזה. אני מבקש, ולדימיר, קודם כל עוד חוות דעת. מה שיוחלט אחר כך יוחלט. גם אם מעבירים את הילדים זה בסדר. מבחינת אגף ההנדסה ומבחינתו, אני מבקש חוות דעת שלנו מוזמנת על ידי העירייה, לא של הקבלנים ולא של היזמים ולא של אף אחד. חוות דעת מסודרת.

הדבר השני, להוציא מחר בבוקר, ואני אעבור שם מחר, אם לטענת האנשים אתר הבנייה נראה כמו שהוא נראה, והוא לא בטיחותי והוא לא מסודר כמו שצריך על פי הכללים אז זה לא קשור כרגע לבטיחות הילדים בגן. קודם כל זה צריך להיות מסודר ועם זה אנחנו מסכימים. כל מה שקשור לבטיחות, במידה ויהיה בחוות הדעת הנוספת בצורה כזו או אחרת איזה שהוא סימן שאלה, אנחנו לא נתיר את העניין הזה. לפחות מבחינתנו נעצור את הבנייה אם יש חשש לילדים. אם יש חשש בטיחותי. זה בקטע הזה.

אני מקווה מאוד שיגיעו אתכם להסדר כזה או אחר ושאתם תהיו רגועים. צריך רק להבין שאת הבניה אי אפשר להפסיק. גם אם אנחנו עכשיו נחליט להיות נורא טובים, נורא פופוליסטים, נורא נחמדים וכל מה שתגידו זה לא יעזור, כי זה יעבור לנו מעל הראש לוועדה המחוזית ושם יקבלו את האישור להמשיך לבנות, ויראו שם את חוות דעת הבטיחות וזה. לכן אנחנו נעשה את הכל-

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: חברים, זה לא ימשיך ככה. זה לא יעזור. מאחר ולא מקבלים פה שום החלטה היום-

גב' רונית רוטברד: חוץ מהדברים שחברי אמר פה, אני מבינה שאולי לא הבהרתי. אין לנו שום בקשה להפסיק את הבנייה. אנחנו אנשים רציונליים. אנחנו רק מבקשים לשים את הגן במקום אחר, זה הכל.

מר טל עזגד: אני חושב ששירה פה במקרה הזה ענתה לה ונתנה את כל הפתח לעשות את זה.

גב' שירה אבין: אני חושבת שהבנו.

גב' דברת ויזר: רק במשפט אחד בקשר למה שטל אמר. אני דווקא לא חושבת שצריך להסתמך על חוות דעת נוספת במקרה הזה. אני חושבת שצריך לשים את הסייגים הרבה יותר רחוק מזה ואם ההרגשה היא לא טובה, וההרגשה שההורים חוששים לשים את הילדים שלהם שם גם אם יש חוות דעת של מהנדס.

מר טל עזגד: חוות הדעת היא לא ממוקדת נקודתית על ילדי הגן, עם כל הזה. היא ממוקדת על כל אזרח, על כל תושב וגם על ההורים של ילדי הגן שצריכים לעבור שם. לכן קודם כל אנחנו מבקשים לעשות את זה בצורה מסודרת.

מר עידן למדן: עברנו דברים כאלה. לפעמים זה גם פסיכולוגי. וזה לא קשור בהכרח. גם אם תענה מבחינה בטיחותית על כל הדברים.

מר טל עזגד: זה לא פסיכולוגי.

גב' שירה אבין: אנחנו לא עכשיו פסיכולוגים, עם כל הכבוד.

גב' רונית רוטברד: זה לא עניין של פסיכולוגי... תחשבו על 60 הורים ששמים את הילד שלהם בתוך גן כזה והחרדה שלהם.

גב' שירה אבין: טוב, תודה.

מר עידן למדן: שירה, אני מבקש משפט אחד לעניין הזה.

גב' שירה אבין: חברים. כן, עידן.

מר עידן למדן: אני שמעתי את מה שאמר מהנדס העיר. פה לטעמי, גם אם עומדים בדיוק לפי התקנות ובהנחה שזה 2 מ', לי זה לא נשמע דבר בטוח גם אם זה עומד על פי התקן ובהחלט אני מצטרף פה למה שטל אמר. אנחנו כן חייבים למצוא האם כן במקום אחר, כן במתקן אחר או מבחינת שעות הפעלה, שחד וחלק הם לא יעבדו בהרמת משאות בשעות פעילות הגן או לא יודע מה. מרחק של 2 מ' כשיפול משהו, וכבר חווינו נפילות שנפלו למגרש הספורט, כשיפול משהו גם הכי קטן ממרחק של 2 מ' הוא יגיע וקיים חשש מאוד גדול.

גב' שירה אבין: אני רק אומר דבר אחד, שבכל מקרה, גם כשהיה אז אצל שבירו אנחנו עשינו אחר כך את כל ההגנות והדברים שצריך, ומחובתנו לעשות את הכל כדי שהבטחון של כל מי שנמצא שם, ילדים ומבוגרים, יהיה המירבי. זה הכל. על זה אין לנו ויכוח.

משתתף מהקהל: צריך לעשות את זה לפני שיש רוח.

מר עידן למדן: ברור, כולם מסכימים.

גב' שירה אבין: אני חושבת שהבהרנו את עצמנו טוב.

מר גיא קלנר: חברים, אני מתנצל על הפתיח. לא ידעתי שזה היה

מבושל כל כך. זה ראוי להעלות בישיבה.

גב' נורית אבנר: אני מוכנה. מחר אני שם ב-12 בצהריים.

גב' שירה אבין: טוב, תודה רבה. אנחנו עוברים לנושא הבא.

2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, תב"ר מבנה לצופים כצנלסון.

גב' שירה אבין: הנושא הבא, הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, תב"ר מבנה לצופים, כצנלסון. בוא בבקשה ותעלה אותה.

עו"ד אבי גרובר: ההצעה הזאת היא בהמשך לתב"ר שהופיע בספר תקציב.

גב' שירה אבין: לתב"ר מותנה.

עו"ד אבי גרובר: כל התב"רים מותנים.

גב' פרח מלך: לא. מותנה מכספים של מפעל הפיס. יש הבדל.

עו"ד אבי גרובר: תב"ר מותנה, יש פה אנשים וזה, לא צריך להיכנס לכל הפרוצדורות. היה תב"ר שהופיע וכשמולאו כל התנאים, לפי מה שהופיע בתב"ר והוסבר בישיבת המועצה, יש תכנון להקים – לא יודע בדיוק מה הכותרת של זה – עוד שלוחה, שבט של הצופים במערב רמת השרון.

אני בוגר שבט הצופים ברמת השרון. הייתי בשכבת טיראנוס שיכול להיות שמסיימת עכשיו, אבל אני בוגר השבט, ואני זוכר את השבט הזה כמקום שבו

אני למעשה, פעם ראשונה שממש יצא לי קצת להפתח לכל מי שגר ברמת השרון. זאת אומרת, כשאתה בגן אתה עם שני הרחובות מסביב וכשאתה בבית ספר אתה נפתח לשמונה רחובות מסביב, ואיפה שהוא בצופים פתאום אתה רואה את כל רמת השרון מגיעה לתוך שבט אחד. לדעתי היה משהו מאוד מקסים בזה, בשבט האחד שמכסה את כל רמת השרון. זה בעיקר בא לידי ביטוי בשכבות היותר בוגרות, כי כשאנחנו ילדים קטנים באמת כל כזאת קבוצה היא לפי הבית ספר והזה. אז אתה אמנם רואה ברחבה וטיולים ודברים אבל כשמגיעים לשכבות היותר בוגרות יש כוח לשכבה האחת הזאת של 40-50 חבריה שפעילים.

הסיבה שהגשתי את ההצעה הזאת, מעבר לזה שאני חושב שיש בעיות עם המיקום הזה של כצנלסון, ואני מבין שגם הגיעו פה תושבים שמאוד מודאגים מהמקום הזה ושהבטיחו להם שזה יהיה מגרש חנייה וכל הדברים האלה. הסיבה העיקרית שהגשתי את זה, ואני אומר את זה פה ככה בצורה הכי ברורה בעולם, היא שאני רוצה לשמר את השבט האחד, שכל רמת השרון נמצאת במקום אחד ופועלת ממנו.

עכשיו, אני מבין ואני יודע בתור- עוד פעם, שני הילדים שלי נמצאים בשבט הזה. הבת שלי מסיימת ח', הבן שלי מסיים ה'. הם פעילים שם. אני הכי מודע בעולם לבעייתיות שיש כרגע בשבט כי השבט באמת מה שנקרא צר מלהכיל, ומה שקורה כרגע זה שכל הפעילות נשפכת לכל השכונה. אין מספיק חדרי פעילות. הרחבה לא מספיק גדולה אז כל גינת המשחקים מקדימה מנוצלת לטובת העניין, ויש את מה שהם קוראים לו 'שטח אש' מאחורה, והפעילות הזאת באמת נשפכת לכל השכונה ומשפיעה על איכות החיים של התושבים בכל השכונה.

לכן חשבתי מה אפשר לעשות מהבחינה הזאת. איך אפשר כן לשמור מצד אחד

על השבט ביחד ושתיים, לראות אם יש מקום. מהבדיקה שאני עשיתי, ואני מסתכל על הייעודי קרקע, והפצתי את זה פה וגם שמתי את זה בתוך התוכנית, ומי שרוצה גם הבאתי את זה בצבעוני כדי שאפשר יהיה לראות את זה יותר טוב מי שירצה לראות.

ממש ממול השבט הקיים יש שטח שמחולק, ויש בו שטח מבני ציבור שמאפשר לבנות עוד חדרים לפעולות ופעילויות בתוך חדרים אם רוצים. גם רחבה לטובת רחבת מסדרים או פעילויות בחוץ כמו שעושים הרבה פעמים בצופים, וגם שטח לדרך שבו באמת אפשר להסתדר מבחינת חנייה או העלאה והורדה עם אוטובוסים שיוצאים לטיולים בצורה מסודרת או משהו כזה. עכשיו, גם אם רוצים מבחינה תחבורתית, כי רחוב נורדאו הוא באמת רחוב קטן וסופג עומס רב, אפשר לסדר ויש פה לרוחב הגדר של כביש 5, מרחוב הזית, יש שם מעבר של בית אחד שהולכים מאחוריו. סדר גודל של 50 מ'.

אני יודע שבכלל מתכננים את כל הרצועה הזאת לסדר וגם בנקודה הספציפית הזאת יש שם מעבר. זאת אומרת, אם העניין הוא תחבורתי על רחוב נורדאו, אז דרך הזית, שיש שם מקום מסודר להורדה לטובת הגשר שעובר למגרש הטניס, אפשר לסדר. זה נכון שאנחנו נצטרך לפנות בצורה מסודרת להורים ולחנך אותם קצת בהתחלה, אבל אני חושב שמכל הבחינות זה פן שבו באמת, מה שנקרא, מתחבר החלום עם המציאות. זאת אומרת, יש לנו אפשרות לבנות אחד מול השני, ולייצר מתחם אחד שמאפשר בתוך הגדר הזו שנשים שם ונסדר את זה מספיק מקום לטובת השבט הזה.

אני יודע שהצופים עוברים להיות תחת אגף החינוך. אורי הוא בוגר הצופים ואני בטוח שהוא ידע להתמודד עם כל המשמעויות של מנהל שבט של 1,300 ילדים, מה שזה היום. זאת אומרת, גם אם נפריד ונצטרך עוד כל מיני פונקציות ואנשים שינהלו אז את כל הדבר הזה אז אנחנו במילא נצטרך

לעשות. לכן לדעתי ההצעה הזאת שהבאתי זה שניקח את אותו תב"ר שמיועד לרחוב כצנלסון ונעביר אותו לטובת המתחם הזה.

אני מבין שזה כפוף לנוהל הקצאות וכל הדברים האלה. ברור שאני לא אבוא ואגיד פה לעקוף את החוקים, אבל שזה צריך להיות הכיוון שלנו. ללכת לנקודה הספציפית הזאת ולא לעצור. זה יהיה ככה. לא יהיה שבט מערבי ושבט זה.

מר עידן למדן: זה שטח חום, לא?

עו"ד אבי גרובר: יש פה גם שטח חום, גם שטח ירוק וגם שטח אדום. מבחינת השימושים יש כל מה שאתה רוצה בתוך. נמצא ממש ממול. אפשר לסדר דרכים והכל כדי שזה באמת יקל על מצוקת התחבורה. לדעתי זה הכל פה.

מר יעקב קורצקי: אני מקווה שאתה לא מתכוון לקחת הפקעה מהבית כמו שאתה אומר. אנחנו נבוא, ניקח את ההפקעה-

עו"ד אבי גרובר: לא, לא. זה שני דברים-

מר יעקב קורצקי: יש לך לפעמים שטויות כאלה. זה לא משהו תלוש. אני מקווה שבדקת את זה שיש מעבר ולא צריך להפקיע.

עו"ד אבי גרובר: שטח חום לא יכול להיות בית.

מר יעקב קורצקי: לא, אני לא מדבר על השטח החום.

עו"ד אבי גרובר: אני יכול ללכת איתך אם אתה רוצה לבוא איתי. קודם כל, אם מישהו פלש לאן שהוא זה הבן אדם לשטח ולא אנחנו אליו. אמור להיות שם רצועה של 20 מ'. נכון, אני צודק? זה 20?

מר יעקב קורצקי: הבית האחרון שברחוב הזית?

גב' פרח מלך: יש. יש מעבר.

מר יעקב קורצקי: לא, אני מדבר איתך על הבית האחרון שצמוד לגשר. הוא לא פלש.

עו"ד אבי גרובר: יש גם מעבר וגם מה שהוא תופס עכשיו. הוא בפלישה. בואו, הוא בפלישה. אני מכיר אותו. הוא בן אדם טוב. הוא חקלאי ברמת השרון. הוא אחלה בן אדם-

גב' שירה אבין: אנחנו לא בוועדת תכנון ובנייה. שלא נדבר על אנשים פרטניים-

עו"ד אבי גרובר: לא נכנסתי לזה אבל יש שם מעבר וצריך להיות מעבר הרבה יותר גדול. אני מקווה שעכשיו זה ברור כי כמה אנשים פנו אלי ואמרו שלא ברור להם בדיוק מה ביקשתי. אני מקווה שעכשיו ברור.

גב' דברת וייזר: אני לא רואה את זה בעיניים. אני אלך למקום ואני-

עו"ד אבי גרובר: לא, יש לך פה את ה-

גב' פרח מלך: אבי, ההצעה לסדר שלך יכולה להיות רק לגבי המבנה לצופים ולגבי המיקום שלו ולא מעבר לזה. זה לא עבר ועדת הקצאות ולא היה דיון בוועדה. זה לא יכול לעלות כאן כי גם אם תגיד שזה המקום וועדת הקצאות לא תמליץ אז זה לא יהיה.

עו"ד אבי גרובר: המועצה אישרה את התב"ר ולכן לדעתי זה...

גב' פרח מלך: נכון, אבל התב"ר כתוב: מבנה לצופים, כצנלסון.

התב"ר הוא מותנה בכספים שאמורים להתקבל ממפעל הפיס. זה עוד לא קורה ולא קרה גם כן. אף אחד לא רץ לשים שם כבר זה. זה לא עבר בכלל ועדה מקצועית ואתם מביאים את זה למליאת המועצה. מליאת המועצה לא יכולה להחליט דבר כזה.

מר גיא קלנר: לא אבל הוא העלה פה סוגיות אחרות. הוא העלה סוגיות שלא תלויות רק בתב"ר.

גב' פרח מלך: לא, כצנלסון אני אומרת.

גב' דברת וייזר: יש פה דברים שמעבר לכסף גם.

גב' פרח מלך: לגבי המיקום אז השינוי רק שאני מבקשת לגבי תב"ר מבנה לצופים כצנלסון, שזה יהיה תב"ר ברחוב הדר אם אני לא טועה.

עו"ד אבי גרובר: נורדאו.

מר גיא קלנר: הייתה סוגיה עקרונית לגבי האם עושים שבט אחד, האם מפזרים לשני שבטים? האם שבט מרכזי? יש פה גם עניינים חברתיים ולא רק עניינים של...

עו"ד אבי גרובר: אבל למה הבאתי את זה לפה? כי כשאת עכשיו הולכת למפעל הפיס הרי את לא מבקשת סתם לבנות מבנה בכצנלסון, ואחר זה נראה אם נעשה את כל הדברים. את הולכת למפעל הפיס ואת אומרת להם גם מה את הולכת לעשות.

גב' פרח מלך: כתבתי מועדון צופים.

עו"ד אבי גרובר: אז אני אומר שכל הפרוצדורה הזאת שכשפונים-

גב' פרח מלך: לא כתבתי איפה.

גב' שירה אבין: כתוב מועדון צופים. לא כתוב איפה.

גב' פרח מלך: חברים, לא כתבתי. בסדר, כי העירייה כשישבנו אנחנו תיארנו את כצנלסון כמבנה חום להצבה. עוד לא הוחלט. זה עוד לא עבר שום ועדה.

מר גיא קלנר: ...בגלל שבכצנלסון הבטחנו לתושבים שם דבר אחר.

גב' שירה אבין: שניה, יש שני דברים וצריך לעשות את ההפרדה. אחד, יש שאלה עקרונית שמדברת על האם נכון הדבר שיהיה מבנה אחד, שבת אחד לצופים ברמת השרון. הדעות הן חלוקות. עכשיו, בתהליך עירוני בכלל, לאו דווקא עכשיו אני מתייחסת לרמת השרון, יש החלטות כאלה ואחרות ובדרך כלל נהוג שמי שמחליט אותן זה לא שבת הצופים אלא ההנהגה של הצופים. עכשיו, אבי בא והעלה את הנושא שמאוד מטריד אותו. הקטע של פיצול השבת והמשמעויות החברתיות שיש לנושא.

יש כאן סוגיות שצריך לקחת אותן בחשבון וצריך לבדוק אותן וצריך לבחון אותן אבל אני רק חייבת לומר דבר אחד. לאורך השנים האחרונות, וזה הרבה שנים, שאנחנו יושבים בשיח מתמיד עם ההנהגה של הצופים, וההנהגה של הצופים כבר לפני חמש שנים פנו ומאוד התעקשו שיהיה פיצול של השבת ככל שהשבת הולך וגדל. עכשיו, היום אנחנו כבר מדברים על סדר גודל של 1,300-1,400 חניכים. זה מקום או כמות מאוד גדולה של אנשים. הם מבחינתם היו כל הזמן בתוך עצמם גם בהתחבטויות כאלה ואחרות עם הרבה מאוד שאלות.

אני במהלך השנים האחרונות ישבתי הרבה פעמים גם בשיחות השכב"ג וגם בשיחות עם ההנהגה, גם הארצית, בשיח של באמת האם זה נכון. אני חייבת לומר שהרבה שנים אני לא אהבתי את הרעיון, אבל מצד שני יש כאן דברים

ודקויות שאנחנו לא יכולים במועצת העיר לקבל החלטה ספציפית לגבי השבט. אנחנו יכולים לשבת איתם ביחד. יכולים להמשיך לעשות איתם את השיח כי קודם כל מחר עוד הקטע של כצנלסון לא קורס עור וגידים, וזה אולי להרגיע כי אני מבינה שיש כאן תושבים מכצנלסון שמאוד מודאגים. עכשיו, קודם כל אני לא יודעת ואני מודה, ההבטחות שהיו וניתנו-

עו"ד אבי גרובר: את השטח לחניה עם סביבה ירוקה. חניה ציבורית.

גב' שירה אבין: אבי, שניה. אני אומרת שאם יש הבטחות שניתנו צריך לבחון אותן וצריך לבדוק אותן וצריך לראות מה קורה. שכדובר בהתחלה על הנושא של לעשות איזה שהוא מהלך של להחיל בתוך רמת השרון שני שבטים, דובר על זה שלא יהיה מזרח ומערב אלא יהיה צפון ודרום לפי הרצון של ההנהגה של הצופים. לא הרצון שלי, הרצון של פרח, זה לא הקטע. אני אומרת ככה, קודם כל אנחנו-

עו"ד אבי גרובר: צפונית לכביש 5 ודרומית לכביש 5 ונפתח בנווה-גן שלוחה.

מר גיא קלנר: זה קטן מדי.

עו"ד אבי גרובר: עכשיו זה קטן. אז זה יגדל.

גב' שירה אבין: שניה, תנו לי רגע לסיים. אני אתן לכם לדבר. אני רק רוצה להסביר לפחות את כל התמונה כדי להבין.

גב' פרח מלך: צריך להסביר את כל הנושא.

גב' שירה אבין: צריך להבין. בנווה-גן היה לנו גם שיח ובדקנו את הנושא. בסופו של דבר גם שם ההחלטה הייתה פרופר של הצופים ולא שלנו. בדקו את הדברים. רק שניה, אם אנחנו מדברים לפחות שנבין את המשמעות

של הדברים. הנושא של נווה-גן עדיין אין שם מספיק ילדים שאפשר לפתוח שבט שיהיה פעיל. בית ספר אתה פותח כיתה יותר קטנה היא גדלה. בצופים או בכלל בתנועות נוער יש משמעות לכמות ילדים שיש בתוך שכבה. אני לא מדברת על הסך הכל. ולכן צריך לבדוק את הדברים, לבחון אותם נכון ובסוף כשנוכל לעשות גם שבט שיהיה בנווה-גן יכול להיות שנחליט לעשות את זה או לא נחליט לעשות את זה, הצופים יחליטו, וגם לזה יש משמעות כי אם אנחנו רוצים לראות את נווה-גן כחלק בלתי נפרד מרמת השרון, לא בהכרח שנכון שיהיה להם שבט שלהם אבל כרגע עוד לא הגענו לעת הזאתי. הלוואי ונגיע.

עו"ד אבי גרובר: משפט אחד. כשאת באה לצופים ועד עכשיו התמונה שהוצגה זה שצמוד לשבט הקיים אי אפשר להרחיב, אז יכול להיות ואני מניח שזה גם השפיע מאוד על האמירה שלהם – אוקיי, אז כן צריך למצוא מקום אחר ואם אנחנו מוצאים מקום אחר אז בוא נעשה שבט צפון ושבט דרום.

גב' פרח מלך: זה לא מדויק כי לפני מספר שנים היה תכנון לחלק נוסף, לא של מבנה, אבל לפעילויות שלהם ברחבה הזו וזה לא יצא לפועל.

עו"ד אבי גרובר: אני חושב שהאמירה של העיר, כשאתה בא לצופים אני חושב שעם כל הכבוד, אנחנו מאוד אוהבים את הצופים פה אבל הם גם סוג של-

גב' פרח מלך: צריך להסביר את הכל. אני אמרתי לך עוד לפני המליאה את זה.

עו"ד אבי גרובר: גם לנו יש אמירה בתוך הדבר הזה. עם כל הכבוד, אנחנו מייצגים את התושבים. בשביל זה נבחרנו. בשביל זה שלחו אותנו. כל אחד פה שלחו אותו לפחות אלף איש לשבת מסביב לשולחן הזה. אני חושב שיש לנו מספיק מילה בתוך מוסדות הצופים להגיד שאנחנו מבקשים בבקשה

שיהיה פה שבט אחד. אנחנו מוכנים גם לתת את המקום, למצוא. יכול להיות שלמשל אפשר לעשות שבט בבן-גוריון. בית קובי, להכשיר אותו לזה.

גב' פרח מלך: אתה לא יכול להגיד את זה.

עו"ד אבי גרובר: בתוך השיחה להגיד אנחנו ניתן לכם-

גב' פרח מלך: אתה יודע שאתה לא יכול להגיד את זה.

עו"ד אבי גרובר: מה זאת אומרת?

גב' פרח מלך: אתה לא יכול.

???: צריך להיות איתם בדיאלוג. אי אפשר לבוא פה ופה

לשבת ולהחליט.

עו"ד אבי גרובר: לא, ברור שבדיאלוג. דיאלוג זה גם כשמקשיבים לי.

לא רק כשמודיעים לי. דיאלוג זה לא רק להודיע לי איפה השבט, מה עושים ותעביר לי מבנה.

גב' פרח מלך: זה גוף ללא מטרת רווח וזה צריך לעבור וועדת

הקצאות.

עו"ד אבי גרובר: דיאלוג זה גם אני, בתור מועצת עיריית רמת

השרון, יש לי אמירה שאני אומר שאני רוצה שבט אחד להכל ואני מוכן להשקיע בזה גם כסף.

גב' שירה אבין: אבי, אני אומרת שוב. יש דברים שהם עלויות

כספיות. יש דברים שהם החלטות עקרוניות אחרות. עכשיו, השטח הזה- קודם

כל במבנה גדול של הצופים, שיש לנו כל כך הרבה חניכים, אנחנו חייבים לתת

גם שטח אש שהוא מספיק גדול כדי שהם יוכלו להכין את הדברים. במקביל

יש לנו בעיות נוספות שאנחנו צריכים לבחון אותן.

כי גם אם מחליטים, ויהיה שיח ודיבור עם הנהגת הציבור ותהיה החלטה בסוף של הנהגת הצופים אחרי שהם שמעו את דעתנו, כי אני אומרת שוב, הם לא מחוייבים לקבל אבל הם שמעו את דעתנו, תהיה החלטה שרוצים ללכת על מקום אחד. לא בטוח שהמקום הזה, במקום שהוא נמצא היום, הוא המקום הנכון. אני חייבת לומר לכם דבר נוסף. אנחנו מתמודדים הרבה עם בעיות תחבורה ובטיחות מאוד מאוד קשות באזור. אז צריך לשבת ולראות. יכול להיות שצריך לעשות הסדרי חנייה ותנועה אחרים.

יש הרבה מאוד משמעויות מורכבות. הילדים שם, אל תשכחו שחלק גדול מהילדים ההורים מביאים וחלק מגיעים גם ברגל. אנחנו צריכים לדאוג גם לאלה שמגיעים ברכב וגם לדאוג לשכנים, אבל קודם כל לדאוג לבטחונם של הילדים שהולכים ברגל ומגיעים לצופים, כי אם באמת יש שם בעיה בטיחותית שמתריעים שם השבט של הצופים עצמו, ההורים שפעילים שם. ראש השבט מתריעה כל הזמן ואני חייבת לומר שגם אורנה וגם אני, אין יום שישי שאנחנו לא מקבלים טלפונים וחששות. אז אנחנו יכולים לבוא ולקבל החלטה שאנחנו נשב ביחד. קודם כל, גם אם יש איזה שהן הסכמות בכתב שניתנו-

עו"ד אבי גרנבר: אבל קודם כל, אם התב"ר עצמו לא הוגש לכצנלסון

אז זה כבר ענה-

גב' שירה אבין: נכון. הוגש כסף שאנחנו רוצים לקבל למען הצופים

קודם כל.

גב' פרח מלך: לא, בקשה למען מבנה לצופים.

גב' שירה אבין: וזה כבר דבר מבורך כדי שאנחנו נוכל לקבל כסף

ולהשקיע בצופים כי כולנו הצופים בנשמתנו. אני רק אומרת שאנחנו-

- עו"ד אבי גרובר:** אני יכול להציע הצעה?
- גב' שירה אבין:** לפני שאתה מציע אני רוצה לתת לאנשים. עידן ביקש.
- עו"ד אבי גרובר:** אני רוצה להציע הצעה. אולי אני יכול למנוע הצבעה. אם אומרים שבמילא לא ציננתם מקום אז תמשיכו עם ההליך המותנה כדי לראות, ותחזרו אלינו כשהכל יקרה ואז נבחר את המקום.
- מר עידן למדן:** זה לא אתה תבחר את המקום.
- גב' שירה אבין:** תקשיבו, יש פרוגרמה היום שנבנית לצורכי זה.
- עו"ד מיכה בלום:** זה לא עובד ככה.
- גב' פרח מלך:** זה לא עובד ככה, אני מצטערת.
- עו"ד מיכה בלום:** אני גם מצטער. יש נוהל הקצאות. תצטרכו לבחון באופן... יפנו כל הגורמים הרלוונטיים-
- מר יעקב קורצקי:** מיכה, בוודאי.
- גב' פרח מלך:** צריך לפרסם גם.
- עו"ד מיכה בלום:** יפנו כל הגורמים הרלוונטיים. אם זה הנוער העובד, אם זה בני עקיבא, אם זה אני לא יודע איזה תנועות קיימות. הם יפנו, יבקשו לקבל הקצאה במקום. אנחנו נפרסם. מי שירצה יגיש את הצעותיו. אני לא יודע אם אנחנו יכולים בכלל כרגע לתת תב"ר לעסק הזה, כיוון שמי שירצה-
- עו"ד אבי גרובר:** נתת. לא אמרת כלום. לא עשית כלום בישיבת תקציב.

גב' דברת ויזר: אני אפילו לא הבנתי מה הוא רוצה להגיד. זה לא יאומן.

גב' שירה אבין: כי לא נותנים לו לדבר.

מר עידן למדן: שאם רוצה עכשיו לעשות בכצלסון מבנה את צריכה לתת אופציה לכולם.

גב' שירה אבין: תנו לו לסיים ואחר כך חברי מועצה רצו לדבר. עידן ביקש, גיא ביקש, אהרון ביקש. הכל בסדר אבל בוא נשמע לפחות. רצה היועץ המשפטי להגיד משהו. בואו נשמע אותו.

עו"ד מיכה בלוס: אנחנו צריכים ללכת בנושאים, כמו שבכל מדינת ישראל תנועות הנוער מקבלים הקצאות דרך העירייה. הם פונים בצורה מסודרת לעירייה בבקשה לקבלת הקצאה. ההקצאה מפורסמת לפי הנוהל. כל ארגון תנועת נוער יכול לפנות למועצה ולהתחרות על אותו שטח, או שאנחנו צריכים לעשות את הפרוגרמה איפה שאנחנו רוצים את השטחים האלה, איפה זה אמור להיות, איפה זה מיועד. לאחר מכן כולם יתחרו על אותם מקומות. אנחנו לא יכולים להבטיח תב"ר לבניית גם המבנה, אלא אנחנו מעבירים את השטח ואותן תנועות נוער יצטרכו לארגן מאיפה הן יביאו את הכסף על מנת לבנות את זה. אם מפעל הפיס או כל גורם אחר.

מר גיא קלנר: אז איך יש תב"ר כזה?

עו"ד מיכה בלוס: אני לא אחראי לתב"רים שיש פה. אם מפעל הפיס רוצה לתרום כסף, כנראה-

גב' דברת ויזר: אז אתה אומר שהתב"ר הוא לא נכון?

מר גיא קלנר: לא הבנתי, אבל לא קשור למה אתה אחראי, מה

אתה לא. אתה יועץ משפטי של העירייה. עבר תב"ר ועכשיו אתה אומר שהוא לא רלוונטי? אני לא מתווכח. אנחנו שואלים שאלה עקרונית.

עו"ד אבי גרובר: לא הייתה שום בעיה בישיבת תקציב. עכשיו זה בעיה.

עו"ד מיכה בלום: לי אין שום בעיה. אתה מכיר את זה בדיוק כי היית שותף בסוכת שאול על מנת לא להעביר הקצאה שלא רצית, וכאשר ידעת לטעון שלא מופיע בפרוגרמה, ידעת לטעון את זה. גם פה אני לא רואה פרוגרמה שמחלקת את השטחים למקומות, אבל אתם יכולים להמשיך הלאה.

עו"ד אבי גרובר: אני לא אומר תהפוך. תשיג את הנוהל ואם צריך ואם תבוא עוד תנועת נוער אז ניתן עוד מקום וזה ונמצא. אין בעיה, נעשה את הנוהל. אני בעד לעבור על החוק?

גב' שירה אבין: שניה, מיכה. אני רוצה רגע להסביר משהו.

עו"ד מיכה בלום: אני אין לי מה להתווכח. אתם תפעילו-

גב' שירה אבין: גם כשאנחנו ביקשנו את ה-800,000 ₪, לצופים כשצופים יש דברים שאנחנו יכולים לעשות בתוך הנושא של הצופים. עכשיו, צריך לעשות את ההפרדות בין שני הדברים. יש כאן תהליך מסויים שאם צריך לעשות הקצאה ואם צריך לדאוג, 800,000 ₪ לא בונים בניין רב קומות, כמו שאתם יודעים, לצורך הנושא. לכן אני אומרת דבר אחד. יש כאן שני דברים נפרדים. אחד, אנחנו יכולים ודרך אגב, מירב צריכה לסיים את הנושא של פרוגרמה לכל הנושא של מבני ציבור. אנחנו נוכל לראות את הדברים ולשקול את הדברים. שוב, אף אחד לא מחליט כאן לבד. בשביל זה אנחנו יושבים כאן ביחד מבחינת המבנים שאנחנו רוצים להקצות. בנוסף, צריך לעשות שיח נוסף עם הנהגת הצופים אבל לעשות את המיפוי של כל הבעיות שקיימות היום גם

בשטח ולראות איך אנחנו מתמודדים ואיך אנחנו מתקדמים. כך שאני לא משוכנעת שצריך להצביע כאן על משהו כי אני לא בטוחה שזה יתן. אני כן חושבת שאנחנו צריכים להתקדם.

עו"ד אבי גרובר: לא צריך להצביע. אני עוד פעם אומר. אם את אומרת לי – אבי, את המיקום, כשהוא יבוא ויהיה רלוונטי לבחור את המיקום, אנחנו נעשה את זה בפורום הרחב ולא בפורום הנהלת העיר – אז אין בעיה.

גב' שירה אבין: יהיה פה, ברור. אין שום בעיה, ואני רק רוצה לומר-

עו"ד מיכה בלוס: היא חייבת להעביר את זה למועצה.

גב' פרח מלך: בדיוק, אנחנו ועדה ממליצה.

גב' שירה אבין: לפני האישור, אבי.

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרובר: ...בפרוטוקול ועדת ההקצאות, לא נכון? אני צודק או לא צודק?

עו"ד מיכה בלוס: בסדר, אז תשנה את החוק.

גב' שירה אבין: אבל אתה מדבר על משהו אחר, מיכה. הוא מדבר על דבר אחד ואתה מדבר על דבר שני. הוא אומר שמבחינת המיקום, לנו בתור חברי מועצה, איפה שאנחנו רוצים שיהיה יש לנו את ה-say. בנושא של תהליך ההקצאה זה נושא נפרד. אז אתה מדבר על משהו אחד ואתה מדבר על משהו אחר. זה הכל בסדר. אין לנו ויכוחים. לגבי הנושא שדובר על הבטחה

שניתנה לכצנלסון בתקופה כזאת או אחרת. מה שקורה זה שקודם כל אם ניתנה לכם הבטחה וכתובה אנחנו נבדוק אותה. אתם מבינים קודם כל שכרגע לא מתחילים לבנות מחר ועוד לא הוקצה השטח. שניה, ברשותך. כמו ששמענו את האחרים ניתן לכם לדבר. אנחנו עוד לא נמצאים כרגע עוד בכלל באיזה שהוא הליך שבכלל מתקיים לגבי העניין. אז קודם כל אתם יכולים להיות רגועים. זה דבר אחד. בגישתי אנחנו לא עושים שום דבר שהוא הליכה בלילה מאחורי הבתים כדי לבוא ולהקים בבוקר איזה מתקן. אנחנו עושים שיח עם התושבים, אנחנו מדברים. אנחנו לא נמצאים במקומות האלה, קודם כל. לפחות אני בתפיסתי. אם אתם רוצים לומר משהו לגבי הנושא מאחר ואנחנו כבר בתוך העניין אז אנחנו נשמח לשמוע. מי מכם רוצה?

מר גיא קלנר: רציתי אני, רצה רון, רצה זה. אה, התושבים?

סליחה.

גב' שירה אבין: רגע, אתה רוצה להתייחס לעניין לפני הקטע של

כצנלסון?

מר גיא קלנר: כן אני רוצה להתייחס לעניין.

גב' שירה אבין: דני, שבו רגע. אנחנו נסיים קודם כל לגבי הקטע של

הצופים ואחר כך ניתן לך לדבר.

מר אהרון אלמוג אסולין: גילוי נאות, אין דבר רחוק ממני מאשר הצופים.

אני אומר את זה אבל הדיון הוא סופר ראוי. שירה הקדימה אותי באיזה

משפט שאמרה בסוף הדברים. הנושא הוא סופר ראוי. אני חושב שההצעה היא

קצת בוסר ולכן היא צריכה לגדול. הכל בינינו, אחד, שניים ואם שניים אז

איפה, ובמקביל לקיים איזה שהוא דו שיח עם הנהלת הצופים. זה לא ממעיט

מכל מה שמיכה אמר על התהליך. זה בוודאי צריך להתנהל ככה, אבל על

איפה ואם שניים או אחד צריך להתגבש איפה שהוא כאן כרעיון ולבוא בדברים עם הנהלת הצופים כדי לראות איך מחברים את החוטים האלה.

מר גיא קלנר: אני רוצה להגיד שלושה משפטים שקשורים להצעה וקשורים גם למה שרון אמר. אחד, אני אומר את זה בכל פעם ומבלי לפגוע בכבודו של מיכה. מיכה לא מנהל את העירייה. מיכה הוא יועץ משפטי.

עו"ד מיכה בלום: מיכה לא רוצה לנהל את העירייה.

מר גיא קלנר: אתה מנהל את העירייה כרגע.

עו"ד מיכה בלום: לא.

מר טל עזגד: ועוד איך כן. לראיה ההתנהגות שלך היום.

עו"ד מיכה בלום: אני מבקש ממך להתנצל.

מר גיא קלנר: ולכן כרגע אם מועצת העיר וזה לא משנה אם זה אבי מעלה, טל או גיא או שירה או לא משנה.

מר טל עזגד: מה אמרת? על מה אני אתנצל בדיוק?

עו"ד מיכה בלום: יש לך על מה להתנצל.

מר טל עזגד: על הפה הגדול שפתחת עלי היום?

עו"ד מיכה בלום: על הפה שלך.

גב' שירה אבין: טל ומיכה.

מר טל עזגד: שמעתי שגם ניסים היה, את הכל. תלך לתבוע אותי לשון הרע. אתה חצוף.

עו"ד מיכה בלוס: יכול להיות. אתה חצוף.

מר טל עזגד: אתה לא יכול להרשות לעצמך לדבר ככה לנבחרים
ציבור. בסדר, תרגיע. בינתיים התושבים פה משלמים לך את המשכורת.
חתיכת חוצפן.

גב' שירה אבין: בואו נרגע כולנו.

עו"ד מיכה בלוס: ואתה לא משלם.

מר טל עזגד: 'אני החלטתי, אני עשיתי'. זה בדיוק מה שהם
אומרים ההתנהגות שלך ומנכ"לית העירייה יודעת אחד לאחד איך אתה
מתנהג.

עו"ד מיכה בלוס: הכנת את זה יפה.

מר טל עזגד: כל אמון איבדנו בך.

עו"ד מיכה בלוס: גם כן כשנתתי לך חסינות.

מר טל עזגד: כל אמון. איזה חסינות נתת לי? אתה רוצה לדבר
על חסינות? שאני אגיד איזה חסינות אני נתתי לך?

עו"ד מיכה בלוס: על 1,700,000-

גב' שירה אבין: מיכה, את השיח הפרטי ביניכם, זה ממש לא לעניין
פה, עם כל הכבוד.

עו"ד אבי גרובר: מה זה השיח הזה? נתתי לך 1,700,000 ₪? לא,
עכשיו זה נהיה מעניין.

מר טל עזגד: בוא תגיד, בוא.

עו"ד אבי גרובר: למה הוא זורק כאלה דברים?

מר יעקב קורצקי: אבי, אתה מזכיר לי אתה יודע את מה? את הגמד מהיה-היה. 'אתה רואה – בוא'.

עו"ד אבי גרובר: הוא לא יכול להגיד... כשהוא יגיד על ה-1,700,000. מה זה? ואם אתה לא תכתוב אני אספר את ה-1,700,000? מה זה הדבר הזה?

מר טל עזגד: אתה מאיים עליי. לפרוטוקול. אל תגיד לי לא. אתה מאיים עליי.

עו"ד אבי גרובר: מה שהוא עשה עכשיו זה להגיד עשית משהו ב-1,700,000 ואני לא אספר. זה מה שהוא עשה עכשיו. אתה עשית משהו שעולה 1,700,000 ואני לא אספר. זה מה שהוא עשה.

מר טל עזגד: לא נתן לי חסינות.

מר יעקב קורצקי: יש לנו דיון. תן לנו לסיים אותו. אחרי זה נחזור למה ש-

עו"ד אבי גרובר: אבל זה לא צורה ככה.

גב' שירה אבין: כל הצורה שהייתה כאן לא הייתה לעניין. לא כאן ולא כאן. אז מה, עכשיו אתה מחפש ללבנות את העניין סתם? גיא התחיל לדבר. דברנו על זה שכל אחד ידבר בזמנו. כל אחד שיש לו מה להגיד יגיד, אז אחד נכנס לדברים של השני, אחד מפריע, אחד צועק, אחד מדבר.

גב' נורית אבנר: אנחנו בכלל לא יודעים על מה מדובר.

עו"ד אבי גרובר: לא יכול היועץ המשפטי לאיים על חבר מועצה. הוא איים על חבר מועצה-

(מדברים ביחד)

עו"ד מיכה בלוס: תחשוב טוב טוב מה שאתה-

גב' שירה אבין: אני רוצה להמשיך בישיבה. גיא אני רוצה לשמוע אותך ורק אותך. אני אשמח.

מר גיא קלנר: אני חושב, זה לא היה ממקום שלא התרסה ולא כדי לעורר פה מריבה. מיכה צריך, וכך אני רואה את זה ואנחנו כנראה חלוקים בהקשר הזה. מיכה צריך לתת-

מר טל עזגד: תזהר לפני שהוא יוציא עלייך גם משהו.

גב' שירה אבין: די, נו.

מר גיא קלנר: מיכה בעיני צריך לתת ייעוץ משפטי לגוף הזה ולא לתת או להכתיב מדיניות לגוף הזה. אם החדר הזה והשולחן הזה החליט שהוא רוצה לדון במיקום העתידי של שבט הצופים, ואנחנו יכולים אגב להתווכח על זה, במיקום העתידי של שבט הצופים זה ממקומו של השולחן הזה לעשות את הדיון הזה, והיועץ המשפטי רק צריך לתת לנו את הדרך הנכונה לבצע את זה, ולא להציב לנו לא 'אין כניסות', לא עם מקל על האצבעות ולא מה כן ומה לא, וכל פעם כשמגיעים לדיון של מהות אל מול פרוצדורה נשלף איזה כרטיס צהוב או כרטיס אדום של פרוצדורה שהוא בעיני לא מקובל. צריך להפסיק עם זה.

מי שמחליט על מדיניות של עיריית רמת השרון אלה נבחרים הציבור והנהלת העיר ולא היועץ המשפטי. תחדל עם זה. זה לא מכבד אותך, זה לא מכבד את החדר הזה וזה לא קורה פעם ראשונה בתקופה האחרונה, וזה האמת הגיע לנקודה שצריך להפסיק איתה, וגם בדיון הזה זה בא לידי ביטוי ואני אומר

את זה בחברות. זה הנקודה הראשונה.

הנקודה השניה היא נקודה יותר עקרונית. לצערי, אבי, רמת השרון לא בגללי או לא בזכותי ולא בגללך ולא בזכותך – משתנה. אני מקבל את העקרון שברמה האוטופית וברמה של רמת השרון של 10 שנים אחורה, כנראה, גרוסו-מודו או אפילו עד הקצה של השנים האחרונות, שבט אחד מתאים למרקם היישובי, כי זו מושבה או לפחות בתפיסה. היו שנים שזו הייתה באמת מושבה וכו' וכו'. רמת השרון הפכה לעיר. לצערי, ולצער חלק מהאחרים ואצל אנשים אחרים אולי קצת פחות, העיר הזאת רצה קדימה ב-1,001 גזרות של התפתחות. חלקן מבורכות וחלקן מבורכות פחות. העיר הזאת צריכה להכיל בכל המנגנונים העירוניים והאחרים שלה כמות אחרת של תושבים ופועל יוצא מזה כמות אחרת של ילדים.

להשאר בתפיסה האוטופית והרומנטית של שבט צופים אחד שבו כל ילדי המושבה נפגשים ביום שישי אחרי הצהריים – כנראה שאנחנו כבר בפאזה אחרת או שבשנים הקרובות נהיה בפאזה אחרת. לכן צריך לתכנן את התכנון כמו שמתכננים בתי ספר, כמו שמתכננים תשתיות עירוניות וכמו שמתכננים קופות חולים ובנקים ודברים אחרים. גם את הנושא של שבט הצופים אנחנו צריכים לתכנן בראי התקופה ואי אפשר להשאר עם זה בדיסקט אחורי.

הדבר היחיד שאני כן מקבל בהקשר הזה, שיש בתוך הדיון הרמת-שרוני נקודה אחת שאני חושב שכולם תמימי דעים לגביה. החיתוך לא צריך להיות מזרח ומערב. החיתוך אסור שיהיה מזרח ומערב כי צופים, וגם הבת שלי בצופים וגם אני בוגר צופים, זה מקום שבו מזרח ומערב משחקים לא טוב בעיני. לכן צריך למצוא את הנקודות הגיאוגרפיות. פועל יוצא מזה-

תקרא לזה צפון-דרום.

מר עידן למדן:

גב' שירה אבין: דברנו על צפון-דרום.

מר גיא קלנר: אני מדבר על רמת השרון. אני חושב שאנחנו צריכים למצוא את הנקודות הגיאוגרפיות שמכילות בתוכן את הנקודות החברתיות בעלות המכנה המשותף הרחב ביותר והרבגוני ביותר ועל הבסיס הזה לבחור. אם ניתן לעשות את הפתרון שאתה הצעת, ואני לא נכנס עכשיו לפרוצדורה שלו, של הקצאה ולפתור בהקשר הזה לפחות את הכמה שנים הקרובות בשטח המיועד שהצבעת עליו – אשרנו.

יש עוד נקודות. גם אם פותרים את זה במסגרת הקצאת השטח – עדיין מעבר למה שאתה מדבר עליו, אבי, מסגרת כור ההיתוך הרמת שרוני – עדיין יש ילדים שמגיעים מגבול הרצליה לדרום העיר. יש ילדים שמגיעים מהמערב הרחוק וכו', ולכן הפיזור בעיני צריך להיות פיזור שמכיל פנימה את כל האלמנטים, ולכן פתרון של צפון-דרום בהקשר הזה, שטומן בחובו בצפון ובדרום גם מזרח וגם מערב, לוקח בחשבון את התפתחות היישוב מבחינת כמויות הילדים ועושה פתרון בהסדר התחבורתי והבטיחותי זה הפתרון הראוי. שוב, אני חושב שזה לא המקום לעשות את זה בדיון של 15 איש עם עוד 700 אנשים. צריך להקצות לצורך העניין אולי ועדת חינוך, אולי איזה תת-ועדה ובתוך הפורום הזה להכיל פנימה את כל הפרמטרים ולדבר על זה.

עו"ד אבי גרובר: רצתי כי היה תב"ר על השולחן. בגלל זה רצתי. היה חשוב לי שהדיון הזה יהיה מהר כי יש תב"ר על השולחן שאושר. אז קיבלנו את התשובה בקטע הזה.

גב' שירה אבין: עידן, רצית להתייחס.

מר עידן למדן: אני דווקא גם ביום חמישי אבי דיבר איתי על ההצעה, וגם כן כאן צריך ללכת בשלוש רמות ואני דווקא לא מסכים עם מה

שאתה אומר לגבי היועץ המשפטי. אני סבור שיש יועץ משפטי ושהוא צריך להנחות אותנו באמת בדרך הנכונה.

מר גיא קלנר: בדרך, לא במדיניות. איך מגיעים לתוצאה. מדיניות אתה קובע ותעמוד על זה. אחרי זה זה מדרדר לזה שאנחנו מורידים ראש בפני הוועדה המחוזית, ומורידים ראש בפני כל גוף אחר. תקבע מדיניות ותעמוד עליה. זה התפקיד שלך ואחרי זה שיכוונו לך את הדרך.

מר עידן למדן: לשיטתו ולתפיסתו אתה אמור לעבור פה הליך הקצאה מסויים, וכשאתה הולך פה להליך הקצאה מסויים אתה צריך לשאול ולאפשר אותו לכולם. זה תפיסתו. אני לא לגמרי שלם איתה או אני לא בטוח שהיא חלה כאן, ולכן אתה צריך לבחון את זה כי אני כן חושב שדווקא הצעתו של אבי שאיננה בכצלסון, אלא מדברת על איזה שהוא המשך ישיר של הרחבת שבט קיים, ניתן לתפוס ולראות אותה אחרת ואינה דורשת את הליך ההקצאה.

גב' שירה אבין: לא נכון.

מר עידן למדן: אולי אני טועה. פה צריך למצוא כן את הדרך של איך מרחיבים מבנה קיים בגלל גודלו. זה דבר אחר מהליך הקצאה. זה שני מישורים שונים. עכשיו צריך לבחון את הנושא הזה פה כרגע בשני פרמטרים. קודם כל, יש כאן נוער. יש לנו נוער ואנחנו באמת צריכים לראות מה הנוער. מרביתנו גדלנו פה מסביב לשולחן, לפחות הרמת-שרונים ביניהם עוד זוכרים מחנות עולים, זוכרים פה נוער עובד-לומד, זוכרים פה שומר צעיר ובסופו של דבר התכנסנו פה שקיים אך ורק שבט צופים.

מר יעקב קורצקי: ואת הפועל רמת-השרון.

מר עידן למדן: בסופו של דבר התכנסנו לכך שהיום יש לנו צופים

ובני עקיבא. שבט הצופים באמת גדל. אני כן חושב שהשבט צריך היום, לטעמי, לקבל את המבנים הראויים הנוספים כדי לאפשר את קיומו ולא לעשות פיצול. לא צפון-דרום ולא מזרח-מערב כי עוד לא גדלנו בגדלים האלה. אם אני הייתי לוקח עכשיו את התקציב הזה, הייתי בהחלט שוקל את התקציב הזה והתב"ר הזה להפנות בראש ובראשונה לנווה-גן. אני יודע שהוא קטן אבל ילדי נווה-גן היום הולכים לשבט הנשיא, שאני בסופו של דבר בוגרו ורשג"ד שם. לא נשארתי פה בצופים ואני לא חושב שזה נכון כי זה מגדיל את הריחוק שלהם מהעיר ומהיותה.

זאת אומרת, בדיוק מהמקום שאתה דברת על זה שאנחנו כבר לא מושבה, אלא הפכנו להיות עיר עם שכונות נרחבות ועם מקומות אחרים, דווקא שם אם צריך לקחת, צריך לקחת את הדבר לשם כדי לחזק כמה שיותר מהר את הקשר שלהם בחזרה לעיר, כי זה מוסיף לתחושת הריחוק והניתוק ושל מקשיבים להם וכל הדברים האלה שאנחנו מעת לעת קוראים ושומעים. זה הדבר שמאוד מאוד נחוץ.

יכול להיות שזה צריך להיות כן בשיתוף לדוגמא עם תל-ברוך צפון. לעשות איזה משהו תל-אביבי, אבל עוד פעם, זה במקום שצריך לבוא מהנהגת הצופים ולשמוע אותם. אני לכשעצמי בזמנו לפני כארבע שנים עוד פניתי לאיציק ורציתי בזמנו שנגיע למקום שנפתח פה מחדש שומר צעיר או נוער עובד. אמרתי לו בוא ננסה כעירייה לקדם את זה. זה לא צלח ובתפיסתי גם זה דבר ראוי-

גב' שירה אבין: ניסינו. תנועות לא רצו להגיע.

מר עידן למדן: לתפיסתי זה היה דבר ראוי שהיה ראוי לנסות לתת

אותו, ואגב, כנראה בגלל שלא אז הוא לא ענה לי.

גב' רותי גרונסקי: אני מצטרפת גם לאהרון וגם לגיא. אני חושבת שהפורום הזה גדול מידי וחסרים בו אלמנטים מהותיים לדיון שלנו. אני חושבת שאנחנו צריכים לקבל החלטה שהדיון הזה יעבור לוועדת חינוך ונזמן אנשים מהצופים, ואם יש חברי מועצה כמו אבי שהוא לא חבר בוועדת חינוך, וזה בדמו וזה חשוב לו אז הוא יוכל להיות מוזמן לישיבה, וצריך באמת לדון אולי ברמה העירונית, לבשל את ההצעה ולבוא עם הצעה מבושלת לפני. להיות מוכנים עם החשיבה לפני שמקבלים את הכסף ולפני שמחליטים על מקום. נשמע את עינב גם שהוא שומר לנו על הקרקעות. הוא שומר היערות של רמת השרון.

מר עידן למדן: לשאלתך רק, יעקב, היה עוד אחת מההבטחות שהוא לא קיים.

גב' שירה אבין: יש כאן מישהו שהצביע מאוד יפה ורצה לדבר.

מר עמית צדקיה: האמת שאני לא בצופים, אבל כיו"ר מועצת הנוער העירונית יש לנו גם נציגים מהצופים. לא דברתי איתם לפני הישיבה היום אז באמת אני לא בדיוק יודע מה העמדה שלהם. אני כן אגיד, קודם כל, שיש לנו מבחינת מספרים 160 בני נוער מ-י' עד יב' ברמת השרון. העניין הזה גם של המבנה ושל ההקצאה אני חושב שזה שני עניינים שונים לגבי העתיד של הצופים מבחינת צפון-דרום והפיצול. בין זה לבין העניין של ההקצאה, כי העניין הזה באמת של מה שקורה איתם מבחינת הפיצול לשבטים או שהם נשארים כשבט אחד – אי אפשר להחליט את זה אם הם לא נמצאים פה. צריך לשבת ביחד איתם בחינוך או כמו, האמת שאני רציתי להגיד את זה לפני רותי.

מר יעקב קורצקי: כמו שהציע הפאנל הנכבד ואנחנו נקים צוות. אם אבי ירצה להצטרף בוועדת חינוך. המקום... זה החבר'ה מהצופים.

מר עמית צדקיה: רציתי להוסיף רק משפט אחד. בימים האלה גם אנחנו עובדים כדי לקיים יום תנועות נוער. יום תנועות נוער זה פרויקט שאני אישית מוביל אותו ברמה המחוזית בכל הערים וזה גם הולך לקרות פה ברמת השרון, שימי שלישי הולכים להיות ימים קצרים. זאת אומרת, שהלימודים לא יסתיימו אחרי השעה 15:00. זה תלוי עדיין בהסכמה של בתי הספר, אבל התחלנו לקדם את זה ביחד עם הצוות של אגף החינוך מתוך מטרה שהלימודים לא יהוו חסם לפעילות בתנועות הנוער שזה משהו שקצת קרה בשני התיכונים גם בהקשר של ימי שישי. זהו בגדול, שירה. תודה רבה.

גב' שירה אבין: תודה לך.

עו"ד אבי גרובר: דברו גם עם אגודת הספורט כי חלק מהחוגים מתנגשים עם ההסעות של הצופים אז אולי אפשר.

מר עמית צדקיה: אני חושב שהם פה.

גב' שירה אבין: אני רק רוצה לסכם את הנושא ולהגיד שאנחנו-

מר אהרון אלמוג אסולין: דקה לפני הסיכום שלך, אני חייב פשוט התייחסות לגיא. גיא, בניגוד למהנדס שצריך לפתור לך בעיה הנדסית, כמעט אין בעיה הנדסית שאין לה פתרון. תפקיד של יועץ משפטי זה לאפשר לך באמת לעשות את מה שאתה רוצה, אבל גם להגיד לך את המגבלות של מה שאתה רוצה.

מר גיא קלנר: אני לא חושב שזו הסיבה, אז אני מתנצל.

מר אהרון אלמוג אסולין: אני אומר לך את דעתי.

מר גיא קלנר: מאה אחוז. אני מכבד אותה אני פשוט לא חושב שככה זה מתנהל.

מר אהרון אלמוג אסולין: ככה צריך להתייחס לזה כי אם אתה דורש מיועץ משפטי לאפשר לך לבצע כל מדיניות-

מר גיא קלנר: זה מה שאמרתי?

מר אהרון אלמוג אסולין: אם זה המצב.

מר גיא קלנר: זה לא מה שאמרתי אבל.

מר אהרון אלמוג אסולין: בסדר, אז אני מקבל את זה. כי אחרת אנחנו נגיע רחוק.

גב' שירה אבין: אני רוצה להסביר שני דברים. אחד, בנושא של החלטה אם יהיה שבט אחד או שניים או איך הדברים בכלל יתנהלו מבחינת הצופים, זה בסופו של דבר אנחנו יכולים להביע את דעתנו כחברי מועצה ובסופו של דבר הדברים צריכים להיות בשיח מתמיד. מי שיקבל בסוף את ההחלטה אחרי שאנחנו נציע גם את ההצעות שלנו, קודם כל מבחינת הרעיון, הקונספציה הכללית, זה הצופים עצמם. אין לזה קשר בכלל והשלב הזה לא קשור לאנשי המקצוע. גם מיכה שהוא יועץ משפטי וגם עינב הם נותנים לנו את כל האלמנטים שמהווים בעיה או איך אנחנו יכולים לפתור את העניין. עכשיו, אנחנו לא יכולים להכנס לעוד מהלך מבלי שנעשה תהליך של הקצאה. זה מה שנאמר. עכשיו, אם אנחנו נחליט שאנחנו רוצים להקצות עוד 3 מבנים וליצור עוד 4 מבנים לתנועות הנוער ברמת השרון, ההחלטה תהיה שלנו. זה לא העניין בכלל. צריך לעשות את ההפרדה וההפרדה היא קיימת. גם עינב רוצה פה לדבר אבל אני חושבת שזה כבר באמת לא רלוונטי.

מר עינב בן יעקב: חצי שניה רק כדי לעזור משום שאתם קובעים את המדיניות. ההנהלה קובעת את המדיניות, אין שום ספק. ועדת הקצאות ממליצה למועצת העיר. אחד הכלים שלנו של ועדת הקצאות שמאפשר לכם

לקבוע לקבוע את המדיניות זה הפרוגרמה. הפרוגרמה עוד מעט תגיע אליכם. אתם הארכתם עד אוגוסט את הפרוגרמה. במסגרת הפרוגרמה אתם יכולים להחליט החלטה עקרונית של מדיניות שאתם רוצים תנועת נוער ברמת השרון. אתם לא יכולים להחליט שאתם רוצים את הצופים כי הצופים זה הקצאה. זה מכרז ואם מחר יבואו תנועת הנוער העובד והלומד וירצו את המבנה בכצנלסון או what ever, ועדת הקצאות לא יכולה להגיד לא, אבל אם יש אמרה של מדיניות של מועצת העיר שרוצה מבנה אחד גדול בכצנלסון ומבנה אחד גדול במורשה, what ever, אז אפשר להגיד מה אנחנו רוצים שם. במסגרת המה אנחנו רוצים שם, שזה יקבע בפרוגרמה, הצופים יתנו לנו את המענה אז זה חלק מהשיקולים של ועדת הקצאות להמליץ למועצת העיר ללכת עם הצופים ולא עם תנועת הנוער, אבל מה שקורה כאן שאתם רותמים את העגלה לפני הסוסים. אני חושב שמיכה פה אמר את הדברים לא משום שהוא רוצה חלילה לזה. עשינו בדיקה מקדימה ובכל הרשויות, לפחות יש לי פה 5 הקלטות של הנהלות עירייה ורשויות סמוכות, זה עבד במתכונת הזאת שקודם כל הפרוגרמה קבעה את המדיניות ולא הפוך.

מר עידן למדן: גם במקרה של להרחיב שבט קיים. נניח אתה רוצה להוסיף עכשיו מבנה נוסף לצופים?

מר עינב בן יעקב: אני רק אציין שמהרגע שנוהל הקצאות נכנס לתוקף וזה ב-2001, כל הגופים שהיו לפני כבר ההסכמים איתם לא רלוונטיים. חלק מההסכמים שכבר לא רלוונטיים זה גם עם המבנה הקיים של הצופים היום. אז אני לא חושב שאפשר לדבר על הרחבה של מבנה לפני שהסדרת את המצב הקיים. זה חלק מהפעולה שאני מנסה לעשות יחד אתכם בשנה האחרונה. לכן צריך לבוא וקודם כל לתת אמרה שלכם למדיניות במסגרת הפרוגרמה. עקרונית. מירב יושבת כאן. שהיא תסביר לכם את הפרוגרמה ולהגיד אמרה –

אנחנו רוצים מבנה כזה על פני תנאי שטח כי יש ככה וככה גידול. אחר כך להכנס לרמה הפרטנית יותר, מי יוכל לתת לנו את זה יותר. יכול להיות שהנוער העובד והלומד לא ירצו בכלל לתת את ה... הזה.

עו"ד אבי גרובר: אז הפרוגרמה צריכה להיות כזאת שמאפשרת פעילות של 1,500 ילדים.

מר עינב בן יעקב: אבל זה אתה קובע.

עו"ד אבי גרובר: אהרון, היה פה תב"ר ספציפי עם הכותרת... קבלנו את התשובה ו-

גב' שירה אבין: תודה לכולם. אנחנו סיימנו את החלק הזה. עכשיו אנחנו ניתן לכם להתייחס לגבי הנושא של כצנלסון כי סיימנו לדבר על המהות של הצופים. בבקשה.

מר ג'ו אבקסיס: תודה. אבקסיס ג'ו, ארכיטקט, מתכנן עיר. אני מבקש. מדברים על כצנלסון או מקום אחר-

???: אתה גר בכצנלסון? שנדע עם מי אנחנו מדברים.

מר ג'ו אבקסיס: אני גובל במגרש הזה. יש לי זיקת הנאה, רישום עבר. בתב"ע שאושרה על ידי העיר הזאת. אני לא מצליח לממש את זיקת ההנאה הזאת מכל מיני סיבות. אני לא נכנס לזה כרגע. עכשיו, לא שואלים אותנו מה הצרכים שלנו. חשוב לי מאוד להגיד דבר אחד. כשממקמים מבנה ולא חשוב, כל מבנה ציבור, אתה צריך לענות על הצרכים של המקום, האם מתאים לנו המבנה הזה. זה בסדר. ככה צריך להיות. האם מישהו בדק מה הם הצרכים, צרכי ציבור של רמת השרון בכלל והאזור שלנו בפרט. אז עכשיו גם

אנחנו נזדקן ולאיפה ילכו הילדים האלה? תשים אותם באוטובוסים, תשים אותם בטנקים, איך תביא אותם למקום? המקום שלנו קרוב לכל מקום. אין לו חנייה, חונים אצלנו, מתחת לבית שלי. שישי-שבת כל הבניינים של רחוב יבנה חונים שישי-שבת אצלנו בחצר. אגב, יש לנו גם מכתב של העירייה, שזה יכול להיות שטח ציבור. הצרכים היום משתנים. אנחנו צריכים יותר חניה. טוב לנו או לא טוב אבל זה שימושי. זה מה שאנחנו צריכים ולא, עם כל הכבוד לאבי, מועדון כזה או אחר. זה לא צריך להיות אצלנו בשכונה. מאיפה תביא את הילדים האלה?

דבר נוסף, הפונקציות. פרוגרמה זה במקום אחר אבל אצלנו בשכונה מה שאנחנו צריכים היום זה שטח חניה. עשו את זה במקומות אחרים אצלי בצד השני של הרחוב. לקחו שטח ציבורי פתוח, שינו אותו ועשו חניה. בחלק עשו אותו ירוק. למה לנו אין דבר כזה? אנשים מסתובבים עם הכלבים, עם הילדים ועם הנכדים בסביבה. תראו לי עוד מישהו שיבוא לראות את מה שאני מוכן להראות לכם. מתי שתגידו לי אני אצא לרחוב ואני אראה לכם מה שקורה שם בסביבה. נחשים, יתושים, פסולת. יש לנו התכתבויות כאלה עם העירייה. אני הבאתי רק-

מר יעקב קורצקי: אתה רואה, אנחנו מגוונים. עושים גם גן חיות קצת.

מר ג'ו אבקסיס: חבר'ה, אתם צריכים לבוא ולראות. אני אשמח לבוא ולהראות לכם את הסביבה. משפט אחד אחרון. כשמבקשים לבחור שטח ולא חשוב לאיזה מועדון או כל תנועת נוער אתה צריך לראות מה אומרת התב"ע. בתב"ע בפירוש מדובר על מבנה ציבורי או לחינוך או לרווחה. עכשיו, עד כמה שאני יודע מועדון נוער לא נחשב בשימושים המותרים אלה. כל מועדון נוער אתה צריך שיהיה לך..., איזה שהוא מרכז תרבות, איזה שהוא

דבר סביבתי. מה יש לנו שם? יש כמה וילות ועוד מגדלים ממול? הרחוב הזה הוא בכלל צר. הוא 11 מ' גובה. בקושי עוברים שם ואנחנו כל הזמן, אני לא יודע אם אתם יודעים, במלחמות עם אנשים של הרצליה. כל פעם שאני עולה צופרים, עוצרים אותי, מקללים אותי. לא יודע למה. אז אתם רוצים עוד לשים מבנה שצריכים הסעות כל הזמן, לקחת את הילדים ולהחזיר אותם? קצת להתחשב במה שקורה בסביבה. יש דברים שמשתנים והיום חניה ציבורית ואיזושהי גינה מותר לנו גם. אנחנו משלמים מיסים כמו כל רמת השרון. תתנו לנו בבקשה איכות סביבה נורמלית של גינה וחנייה, אבל לפחות שיהיה נקי ומסודר ולא מה שיש לנו. תודה רבה לכם.

גב' שירה אבין: בהמשך לדברייך, אנחנו באמת מכינים פרוגרמה ובתוך הפרוגרמה נעשית עבודה מאוד רצינית כדי להבין ולמפות גם את הצרכים בתוך היישוב של התושבים ושל תושבים מבוגרים. אנחנו יודעים בדיוק איפה אנחנו נצטרך יותר גני ילדים, איפה נצטרך בית ספר. איפה נצטרך מועדון לגיל השלישי. יש הרבה מאוד דברים. לכן הדברים האלה כרגע נעים בשני סוגים. אחד, אנחנו לגבי הנושא של תנועות הנוער ואיך אנחנו עושים את זה בחשיבה שלנו כאנשי ציבור. דבר שני, אני אומרת שוב. מאחר ואתם מעלים מצוקות כאלה ואחרות, בלי שום קשר לנושא של הצופים, אנחנו בלי שום קשר נתאם פגישה. נשב ביחד, נשמע את המצוקות שלכם, נראה את הדברים ונראה איך אפשר להתקדם.

מר ג'ו אבקסיס: אני מוכן להתנדב בבדיקה הזאת מבחינה מקצועית לגבי הבעיה של הפרוגרמה והצרכים וכל הסביבה הזאת. אני אשמח. תרשמו את השם שלי. יש לכם. תודה רבה לכם.

גב' שירה אבין: מאה אחוז, תודה רבה. אנחנו עוברים להצעה האחרונה לסדר היום היום. אנחנו אולי נצטרך להחליט בישיבות הבאות

שיותר משתיים לא יעלה כל ישיבה למרות שיש אפשרות להעלות יותר.

גב' דברת ויזר: אבל יש הצעות שהן קצרות.

גב' שירה אבין: בסדר, אבל את יודעת, את יכולה להביא הצעה שהיא קצרה והיא לוקחת פה שעה וחצי. אין לנו שליטה על הדברים האלה אז זה לא אומר.

גב' פרח מלך: שום דבר לא קצר.

גב' שירה אבין: רגע, לפני אגודת הספורט יש לנו עוד הצעה. בגלל זה אני אומרת. זו החלטה שלנו. צריך להבין את המשמעות של הדברים כי אחרת אנחנו יושבים פה כל ישיבה שעתיים וחצי.

גב' דברת ויזר: נגיד כל הדיון הזה עכשיו על הצופים, ברגע שניתנה התשובה לא מצליחה להבין את השעה האחרונה. הרי אמרנו שנדון בזה בוועדת החינוך, אז למה עכשיו שכל אחד יגיד מה דעתו.

גב' שירה אבין: לא, זה שהחליטו על ועדת החינוך זה לקח בדיוק 10 דקות.

9. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר עידן למדן בנושא: פינוי הישיבה הבלתי חוקית והשבת מבנה ושטח ציבורי לידי הציבור.

גב' שירה אבין: הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, עידן למדן. בבקשה עידן.

מר עידן למדן: אני פניתי בבקשה כבר לפני כמה זמן, בעיקר לאור העובדה שקיימים פה כבר שתי החלטות בדבר פינוי הישיבה, שלמעשה היא ישיבה בלתי חוקית שהתלבשה בבית כנסת שבערך די סיים את תפקידו. בהתחלה בצורת פעילות של הגרעין החינוכי התורני שבהמשך כיום זה קהילת ראשית. למעשה מקיימים שם ישיבה. לקחו את מבנה הציבור ועושים מה שהם רוצים.

??? אתה יכול להגיד איפה? על מה אתה מדבר?

מר עידן למדן: בית גוברין. כשלמעלה זה מבנה בן 2 קומות עם חצר. בלמטה יש כמה חדשים. בלמעלה יש בית כנסת ויש איזושהי חצר מקדימה. בזמנו היה דיון. הייתה עתירה של התושבים. ראש העירייה, איציק רוכברגר, התחייב אז שהפעילות הזאת תופסק. טל עזגד היה בישיבה כסגן ראש העירייה דאז, סגן ראש העירייה דהיום. היה בישיבה שכבר במרץ 2012 התחייבו בתוך שנה לפנות את הישיבה. אנשי הישיבה התחייבו שהם יפסיקו את פעילות הישיבה, יפנו אותה ויעברו למבנה לפני בחירתם.

מר טל עזגד: איזה ישיבה? של בית משפט אתה מתכוון.

מר עידן למדן: ישיבת בית משפט. זו הייתה בקשה שלכם למעשה להגיע לאיזה שהם הסכמות, הבנות. לעשות בלא צו פינוי. ללא איזושהי דרך. לאחר שבסופו של דבר הדבר הזה לא התקיים, למעשה ניתנה החלטה במרץ השנה הזו שקבעה במפורש שאסור- אלף, צריך להקצות את זה בדרך של הסכם, בכפוף למחויבות שהעירייה קיבלה על עצמה, להבטיח שבבית הכנסת לא תפעל ישיבה או כל גוף אחר שאינו קשור בתפעול בית הכנסת כבית כנסת בלבד.

בכלל בחודשים האחרונים קיימת פעילות של רוכלות רוחנית בקרבת בתי ספר

של אותם חברי גרעין. קיימות פעילויות חוזרות ונשנות שאפשר להגדיר אותן כהחזרה בתשובה. אגב, זו גם המטרה שלהן. אחת ממטרות העמותה היא הקמת בית מדרש. כל אלה, לימוד תורה, הפצת תורה, אמונה ותרבות תורנית. ככה שהפעילות שלהם זכתה- שוב ושוב אני מקבל תלונות מתושבים על הפעילות הזאת. תושבים קוראים לזה מיסיונריות. אפשר לקרוא לזה רוכלות רוחנית אבל הפעילות הזאת, להבדיל מפעילות מבורכת שעושה העירייה ורב העיר וגם הרב בוטמן שעושים פעילויות בשיתוף, מדובר פה במי שמנסים לפעול בכוח ולהשתלט על עוד נתח, עוד דונם, עוד עז כמיטב הדברים שהביאו ממקומות שונים. מה שהכי חמור בעיני שפעילות הישיבה הזאת למעשה איננה משרתת בכלל את תושבי רמת השרון. אם זו הייתה פעילות שבה כצורך או כמולד, והיה פה תהליך הקצאה שמישהו היה דורש פה קיום ישיבה – תושבי רמת השרון, יתכן שאפשר היה לדבר על כך ולהקצות מבנה ראוי, אך לא בכך מדובר.

לא זו אף זו. היו כבר מספר מקרים של עצורים, בוגרי או תלמידי ישיבה שהיו שותפים לאירועים שונים של תג מחיר. האחרון שבהם, אגב, זה בוגר הישיבה שנעצר ממש לאחרונה בתחילה שנה זו והואשם אפילו בריגול. מואשם כרגע בריגול חמור. בוגר הישיבה. תושב בת עין. כיום הוא כבר חזר לבת עין.

מר גיא קלנר: בוגר הישיבה פה?

מר עידן למדן: בוגר הישיבה פה. עוד אחד יש. בעבר היה שלושה עצורים, במסגרת, מי שזוכר, לפני מספר שנים היה אירועים במקרה של חטמ"ר אפריים שהיו תקיפות גם כן. גם אז היו מעורבים, למיטב ידיעתי, כשלושה תלמידי ישיבה מאתנו. עוד פעם, הם לא רמת-שרונים. אלה כאלה שהובאו מבחוץ, באו ללמוד פה ויצאו לפעילות שלהם שם. לפיכך, במסגרת הדיונים- אגב, הרבה פעמים עלה עם כל מיני צורות של התחכמויות של

החבר'ה האלה. לפיכך, אני סבור שקודם כל על פעילות העבודה שמתבצעת בחדרים אני סבור שחייבים לגבות דמי שימוש ראויים, מה שלא נעשה.

הדבר השני, מדובר בפלישה למבנה שלא כדין. בקיום ישיבה שלא כדין לא על פי שום הליך הקצאה ולא על פי שום הסדר. מדובר בפסק דין קיים חלוט ובהתחייבות שלהם עצמם שגם היא קיבלה תוקף של החלטה כבר לפני 3 שנים ועד היום לא מוצתה. לכן אני סבור שאנחנו צריכים, לצערי, לקבל החלטה למעשה. מצחיק אותי שאנחנו צריכים לקבל החלטה של לאכוף ולקבל את החוק, אבל למעשה זאת משמעות ההחלטה. משעה שיש את פסק הדין, משעה שיש את ההתחייבות הזאת, אנחנו צריכים בכל המחלקות שלנו לקיים, לפעול, להשיב את המבנה לידי הציבור, לידי מישהו שאנחנו נבחר ולהפסיק את פעילות הישיבה. תודה.

מר גיא קלנר: שוב, לא בהתרסה. שאלה אמיתית. עכשיו, יש פה עירייה שעובדת בשוטף. יש פה החלטה של בית משפט. במקום לנווט אותנו ב-X וב-Y ואני לא אחזור על זה עוד פעם. יש פה יועץ משפטי, יש מבקר. למה אנחנו צריכים עכשיו? למה זה לא מנוהל הדבר הזה?

עו"ד אבי גרובר: זה לא קורה.

מר גיא קלנר: למה זה לא מנוהל?

עו"ד אבי גרובר: כי זה לא קורה.

מר יעקב קורצקי: זה כן קורה, אבי. יש החלטה של בית משפט.

מר עידן למדן: יש מישהו שהחליט לא לבצע.

עו"ד אבי גרובר: אבל מה שקורה שם בתוך המבנה זה לא מתאים להחלטת בית המשפט.

מר עידן למדן: תשמע, יושב לידך סגן ראש העירייה שאחרי שנה היה צריך לדאוג לזה. לא יודע. תשאל אותו. הוא יושב מימינך.

מר גיא קלנר: מה זה קשור לסגן ראש העירייה?

מר טל עזגד: מה השאלה?

מר עידן למדן: הוא זה שהתחייב בבית המשפט. אני יכול להקריא לך את הציטוט.

מר יעקב קורצקי: עם כל הכבוד לסגן ראש העיר, יש החלטה של בית המשפט. מתייחסים להחלטה של בית המשפט.

מר גיא קלנר: מה הקשר לסגן ראש העירייה עכשיו?

מר עידן למדן: אתה שואל למה לא בוצע. אין לי תשובה. תשאל אותו. אולי הוא ידע לתת לך תשובה. אין לי תשובה.

מר גיא קלנר: אני שואל את המנגנון שעובד בעירייה-

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: אני אומר והוא שאל אותי שאלה למה זה לא בוצע. אני אומר – אני לא יודע.

מר רפאל בראל: למה סגן ראש העיר? יש מחלקה משפטית, יש יועץ משפטי ויש מחלקה משפטית-

מר עידן למדן: יש מחלקת תכנון ובנייה.

מר רפאל בראל: אני מדבר דווקא על החלק המשפטי. על מחלקת תכנון ובנייה לא צריך לבית המשפט.

מר עידן למדן: אפשר לדבר על החלק המשפטי, אפשר לדבר על מחלקת זה. אין לי בעיה. מי שצריך. אני לא באתי- סליחה, רפי, רק למען הסר ספק. אני לא אומר הוא אשם, מי אשם, מה אתה אשם, אני אשם.

מר רפאל בראל: ככה זה נשמע.

מר עידן למדן: לא, פשוט הוא שאל שאלה. אמרתי לו – לשאלה תשאל אולי יהיה לך תשובות. אני אומר שכרגע צריכה לצאת מפה הקריאה. מבנה הציבור יושב לידי הציבור. אם צריך לפנות אז לפנות. אם צריך להקצות זה להקצות. אם צריך לגבות דמי שימוש, לגבות דמי שימוש.

גב' שירה אבין: עידן, בוא נדייק ונבין.

מר עידן למדן: כתוב: "עיריית רמת השרון, על כל מחלקותיה הרלבנטיות, תדאג לפינוי מבנה הציבור והשטח שסביבתו". אלו הוראות פסק הדין. זה הכל. זה מה שאמרתי.

גב' נורית אבנר: מאיזה תאריך זה?

מר עידן למדן: פסקי הדין? פסק הדין הראשון שהוא, כאילו, היה פסק דין בהסכמה שתוך שנה הם יפנו ניתן ב-19.3.2012. פסק הדין השני ניתן ב-15.3.2015, לפני 4 חודשים.

גב' שירה אבין: עכשיו שני דברים שצריך להבין. קודם כל, יש שם בית כנסת שקיים ונמצא. את בית הכנסת לא מפנים כמו שלא מפנים אף בית כנסת אחר. יש כאן איזה הגדרה: "תדאג לפינוי מבנה הציבור והשטח שבסביבתו". עכשיו, כשכותבים דבר כזה יש לזה משמעות. כמו שהשורה כתובה זה פשוט לפנות את בית הכנסת. כשמפנים מבנה כל מי שיושב בו מפנים אותו. אז בוא נעשה רגע את ה-

מר עידן למדן: לא, כי במבנה יש את הקומה העליונה של בית הכנסת ויש את החדרים למטה.

גב' שירה אבין: עידן, תן לי רגע לסיים. אני יודעת שהיו מהלכים ואנחנו עוד מעט גם נשמע את ההתייחסויות של אנשי המקצוע. אני אומרת, היו שלבים מסויימים שפעם בישלו שם ועשו שם אוכל וכל מיני דברים. את כל הדברים האלה, למיטב ידיעתי, הדברים עברו משם והאלה. הם לא מתקיימים שם עם כל מיני דברים. עכשיו, גם כשאנחנו מדברים הצעה להחלטה או לקבל איזושהי החלטה בדיון כזה, בסופו של דבר צריך לדבר על הדברים הנכונים. אז יש בכל מקרה, ובסוף אני אגיד את זה אחרי שאני אשמע אתכם, מה כן נכון להגיד כדי שיוכל גם להתבצע. כי אם אנחנו נגיד דברים שהם לא נכונים אנחנו לא נוכל גם לבצע אותם מבחינת החוק. אבי, כן.

עו"ד אבי גרובר: הסיפור הזה מה שנקרא התגלגל לפתחי לפני לא מעט שנים, כשיום אחד באים אלי שני תושבים שגרים בסמיכות לבית הכנסת הזה ומה שהיה בית כנסת- אותי הם אמרו – תבוא ב-30:00, סדר גודל. זאת הייתה השעה. אני מגיע ב-30:00 בלילה לבית כנסת. אצלי השירות הוא 24/7. אני מגיע ב-30:00. אנחנו נכנסים לתוך המבנה ובאמת עולים למעלה והם לא ידעו בדיוק זה. הם ראו שני אנשים מגיעים אז הם לא אמרו מילה. אנחנו מסתובבים והריח של הבישולים שם עוד חזק. הסירים מתייבשים ככה-

גב' שירה אבין: ריח טוב אבל, תודה.

עו"ד אבי גרובר: סירים של צבא גדולים כאלה שבתור טירון זה הסיוט שלך. במסדרון כשאתה נכנס אתה רואה ככה את הסירים ולמעלה החדר מפוצץ אנשים. לומדים שם. זו הייתה ישיבה פר-אקסלנס. זו הייתה ישיבה באופן מלא. לא שום דבר שקשור- אני גדלתי ברבנו תם. אני יודע בדיוק מה זה שני בתי כנסת ואולי הכי גדולים ברמת השרון. ב-30:00 האור

סגור והמבנה ריק. הכל גם- הוא לא היה בית כנסת, זה היה תירוץ אבל מסביב עבד שם מוסד שלם. מהמקום הזה באמת בזמנו הוגשה העתירה והם כל הדרך אמרו – תשמעו, אנחנו גרנו ליד בית כנסת ובית כנסת זה בסדר, אבל כשעל בית הכנסת מתלבש על כל המסביב זה כבר לא בית כנסת ואי אפשר לקרוא לו בית כנסת.

זה כבר עלה גם בעתירה שהייתה לנו בזמנו ומיכה הזכיר אותה, עם רבנו תם. כל הזמן אמרנו להם – חבר'ה, כל זמן שאתם בית כנסת זה בסדר, אבל כשכל המסביב מתחיל להיות עם איזה אולם של 500 מ' ודירה לרב וכל הדברים שהיו, אמרנו – לזה אנחנו לא מוכנים. גם פה, צריך להקפיד שהמבנה משלם. עכשיו, פה הלכו לעתירה והגיעו בסופו של דבר להחלטה. נאמר שיוקצה מקום אחר. עד היום, למיטב ידיעתי, לא הוקצה שום מקום אחר. אני שומע מאנשים שגרים שם שמה שקורה שם ממשיך להיות הרבה יותר וכל פעם שאני עובר שם-

גב' שירה אבין: הוקצה מקום לישיבה?

עו"ד אבי גרובר: הוקצה מקום, כן. נאמר בצורה מפורשת כשדיברו על זה שהישיבה לא תהיה שם. שהיא תעבור מקום. הוקצה איזה מקום.

מר עידן למדן: הם התחייבו שהם עוברים מקום, לא העירייה.

מר יעקב קורצקי: זה לא פסק הדין האחרון, עידן. זה לא פסק הדין של 2015. אתה מנסה להתעלם ולברוח ממנו. אבי, תבדוק את פסק הדין. עברנו עליו אני ופרח כמה פעמים על פסק הדין מ-2015 והוא לא מתייחס לזה בכלל.

עו"ד אבי גרובר: אני לא מכיר מ-2015 פסק דין, סליחה.

מר יעקב קורצקי: יש התייחסות שהיא פתוחה והיא משפטית, ואתה

לא יכול בשלוף לעשות את זה ואני אם עידן- אם אתה היית מציג את זה כמו שאתה מציג את זה אפשר להתייחס לזה יותר ברצינות. הוא מתייחס לזה בצורה ממש פוגעת. כאילו יש פה איזה חוליה של החמאס וזה מה שצורם פה. אבי, אני מדבר איתך עכשיו ברמה שאני מנסה להגיע אתו לאיזה-

עו"ד אבי גרנבר: תן לי לסיים. עוד לא סיימתי את המשפט.

מר יעקב קורצקי: תסיים. בסדר, אני רוצה להתייחס בכבוד ולא להתפרץ לעידן.

עו"ד אבי גרנבר: אני לא אומר איפה יעשו את ההקצאה אבל הובטח בצורה מפורשת. אני לא יודע מה בדיוק הייתה ההחלטה ב-2015. אני לא זוכר אותה בעל פה ולכן אני לא רוצה להתייחס אליה. אני יודע מה נאמר אז בדיונים. הובטח בצורה מפורשת. הנציגים של העירייה שהיו שם יחד עם נציגי העמותה, אמרו אנחנו ניתן לכם מקום. זה נאמר בצורה הכי מפורשת. מקום אחר אנחנו ניתן לכם ושיהיה לכם מקום שאתם תוכלו לעשות את הפעילות. מן הסתם זה צריך לענות על כל הקריטריונים וכל הדברים.

מר עידן למדן: לא, אם זה היה בא מרב העיר והיה רוצה ישיבה הייתה נעשית פה ישיבה ו-

מר יעקב קורצקי: אתה רוצה שנכנס לאידיאולוגיה עכשיו? אתם לא רוצים אותם בשטחים, לא רוצים אותם במרכז-

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: יש לי חוסר במבני ציבור. אני צריכה לתת את זה לישיבה?

מר יעקב קורצקי: אולי כרטיס טיסה ותגיד להם תטוסו מפה.

מר עידן למדן: אני בעד להקצות את זה לרב העיר. על פי החלטה של רב העיר. הם גם לא כפופים לרב העיר.

עו"ד אבי גרובר: אני כבר מסיים. במקום הספציפי הזה יש בית כנסת. צריך לבדוק שכל מה שיש שם זה רק בית כנסת. אנשים רוצים להתפלל. יש זמנים קבועים וכולם מכירים פחות או יותר. אם רוצים פעם לעשות איזה שהוא אירוע, או משהו כמו בכל בית כנסת, יש את הזמנים והכל, אבל שזה יחזור להיות בית כנסת כמו שהבטיחו לתושבים. ואם רוצים לעשות במקום משהו אחר צריך למצוא לו את המקום שמתאים לו. כמו שאת אומרת, יש נהלים בעירייה לאיך מקצים מקומות, מה עושים, למי מקצים וכל הדברים האלה צריך לקיים אותם. לא יכולים לסבול שם השכנים שאנחנו באיזה שהוא מקום נוצר ואקום.

מר יעקב קורצקי: אבי, מה אתה מגדיר בית כנסת? אני נכנס איתך. אתה רוצה שאני אכנס ל-, אתה יודע, בבני ברק כל מקום זה בית כנסת. אתה יודע מה כלול בתוך בית הכנסת? בית כנסת זה כל חיי הקהילה. סביב בית כנסת עושים את כל חיי הקהילה. עכשיו, אתה רוצה שאני אכנס איתך למה עושים בתוך בית כנסת? בבתי כנסת עושים-

עו"ד אבי גרובר: ברבנו תם יש... לבית כנסת, שנינו יודעים את זה, במהלך היום, אבל החבר'ה ברבנו תם קצת מבינים את השכונה מסביב, ואתה לא תבוא בלילה ותראה קאנטרי, וסליחה שאני אומר לך את זה ככה, מרכז קהילתי. זה סוג של מתנ"ס, יעקב.

מר עידן למדן: מכבדים את הסטטוס-קוו ולא עובדים ... 24 שעות ביממה. שם עובדים 24 ביממה.

מר יעקב קורצקי: אני לא מייצג את ה- אתה יודע, דברתי את זה לעידן.

עו"ד אבי גרובר: כל היום נכנסים ויוצאים. כולם נפגשים שם. יש את הגינה הצמודה. הם כולם מסביב.

מר עידן למדן: חונים על המדרכה.

מר יעקב קורצקי: אבי, אני רוצה לענות לך בדקה ולגמור את זה.

עו"ד אבי גרובר: עוד פעם, צריך למצוא מקום שמסוגל להכיל סוג כזה של פעילות.

מר יעקב קורצקי: אבי, אני אסכם לך. אנחנו מדינת חוק. יש בית משפט, יש יועץ משפטי ומה שיחליטו אנחנו נכבד את זה. זה מה שהחליט בית המשפט.

עו"ד אבי גרובר: עושים פרוגרמה למצוא להם מקום. שם זה לא יכול להיות. זה בית כנסת אז שיהיה רק בית כנסת.

ד"ר איריס קלקא: אפשר להגיב על הדברים?

מר יעקב קורצקי: הוא אומר שיזרוק אותם מכאן. איזה התנהגות.

ד"ר איריס קלקא: גם בתגובה למה שנאמר יש כאן גם באמת מימד אידיאולוגי, לצורך העניין אני לא הייתי מעוניינת בכלל שיהיה ברמת השרון ישיבת הסדר כלשהי. ישיבת ההסדר מלכתחילה, הגרעין החינוכי הזה נכנס בעצם באיזה סוג של עורמה. אנחנו מדברים על פעילות מכוונת שהחלה באמת מההתנתקות. ההוראה הייתה בקרב הרבנים להתנחל בלבבות ובעיקר באזורים כמו הוד השרון, רמת השרון, רמת אביב. באזורים בעלי אופי חילוני.

לי חשוב שהצביון החילוני של רמת השרון, כפי שהכרתי אותה כשעברתי לגור בה בשנת 2000, ישמר. עכשיו, העמותה הזאת שהוקמה על ידי אותו נתנאל סימנטוב בגלגול הראשון שלה ב-2005 היא נקראת "מצפה יריחו". אחר כך זה נעשה כנראה ברור מידי הקשר שלה ליהודה ושומרון, אז ב-2007 נלקח אותו השם של עמותה רשומה וזה הופך להיות "הגרעין החינוכי". ב-2008 הכתובת של העמותה כבר נודדת וזה לא כל כך טוב שזה במצפה יריחו, וזה נודד לרחוב הרב קוק 31, שאולי יכול להדליק איזה נורה פה לאנשים שהיו בישיבות אחרות, כן. כאשר משנת 2008 ו-2015 כיום אותה מספר של עמותה מתגלגל לקהילה ראשית שיש לה אתר נפרד עם הלוגו של רמת השרון.

עכשיו, מה שאנחנו צריכים להבין זה שבעצם ההדרגה העמותה הזאת מבססת לעצמה את מקורות ההכנסה שיאפשרו ליותר ויותר אנשים לעבוד ברמת השרון ולחיות. כיום התקציב שלה הוא לא פחות ממיליון שקל. שלוש מאות אלף שקל ל-5 עובדים שיש בעמותה הזאת. כשאני אומרת אנשים מתפרנסים זה דרך חממיות, זה דרך פעילות בגני ילדים, זה דרך פעילות בצהרונים וזה הכל במסמך פה. אני לא אחשוף לכם את הניירת ולא יכלתי לצלם אותה.

גב' דברת ויזר: צהרונים של מי?

ד"ר איריס קלקא: צהרונים של בתי ספר כאן. שיעורי בת מצווה ובר מצווה. הרי אם יש דבר שיודעת רמת השרון זה מתי התאריך של בר מצווה ובת מצווה. יש להם את הרשימות האלה. הרשימות האלה לא עוברות לקהילה הרפורמית. הם עוברים רק לאנשים האלה. יש להם גישה לתוכנית היל"ה. יש להם גישה לאיתור ילדים בסיכון. הם נמצאים-

גב' שירה אבין: מי מעביר שמות? רגע, שניה. אתם מדברים על דברים. שמות אסור להעביר. היחיד שיש לו את הרשימות זה לאגף החינוך. לאגף החינוך לא יכול להעביר לאף גוף אחר. אז אני לא יודעת מה הם מספרים

אבל-

ד"ר איריס קלקא: אני את המסע שלי לסיפור הזה התחלתי לפני 12-14 שנים, כשאני ליוויתי את הילד שלי בטיול לאמירים, לבית כנסת החורבה בירושלים. שם כשהתחיל המזמור של "מצדה לא תיפול" וכל מיני ו"יפול עמלק", למה נזכרתי? כי אני לא מצליחה להפטר מהמיילים שאני מקבלת מחב"ד רמת השרון, ופה כתוב באמת שצריך להשמיד את עמלק. זה אחד, וסוגייה מאוד חשובה – איפה יבנה בית המקדש השלישי. צריך להבין, יש פה חלוקת תפקידים וחלוקת עבודה. כל המפעל הזה נתמך על ידי יהדות אמריקה כפי שדרך ... ויש חלוקת תפקידים. הגרעין החינוכי כשמו לוקח לעצמו לטוות את כל הרשת הזאת סביב באמת הילדים אותם חלשים, ומכאן גם החשיבות שלו להיות במורשה במקום שהאמהות צריכות שלילדים שלהם יהיו את החממיות וכל הדברים האלה. אמהות שצריכות את כל העניין של איתור ילדים בסיכון וילדים- אז בהתחלה רק נותנים להם – בואו נעשה, נדליק נרות וכל הדברים האלה. אני לא יודעת אם אתם מכירים את זה, אבל חברה טובה שלי שהילד שלה הלך לממלכת-דתי אחר כך התרחק מהמשפחה ונהיה דתי-

מר יעקב קורצקי: רחמנא ליצלן.

ד"ר איריס קלקא: לגמרי. הרב אדלשטיין בשנת 2010, תסתכל פה, אומר שאסור להשכיר בתים לערבים. אני הייתי מסכימה באיזה שהוא מקום בעולם הזה שלא ישכירו לי בית? אפשר להעלות על הדעת דבר כזה? סליחה? אני לא נכנסת לזה עכשיו אבל בואו.

מר יעקב קורצקי: בחיים לא שמעתי אותו אומר את זה. איפה את שמעת? אל תדברי בשם של- יש לך אסמכתא למה שאמרת? אז רגע, נגלה אותם. נגלה את-

ד"ר איריס קלקא: מה שאני אומרת עכשיו שרמת השרון החילונית...
הם לא יודעים איפה הפעילות של ה... מי נמצא מאחורי בית הכנסת. הם לא
יודעים על הדברים האלה.

מר יעקב קורצקי: במקום שנגלה כל כך הרבה אנשים אולי נקנה לך
כרטיס. לא, היא מגזימה אבל. היא מצטטת. איפה הוא אמר את זה? אני לא
שמעתי.

(מדברים ביחד)

מר עידן למדן: יעקב, כל אחד יוכל לדבר. תן לה לסיים.

גב' שירה אבין: צריך רק לעשות הפרדה. אני אתן לך להמשיך לדבר
אבל אני רק מבקשת. כשאנחנו מדברים על ישיבה מסויימת ועל ההחלטות אם
צריך לפעול על פי חוק וצריך לעשות את מה שצריך זה דבר אחד. זה בעצם מה
שעידן ביקש. עכשיו, אני חושבת שיש כאן איזושהי כניסה לפרטי פרטים
שיכול להיות שאנחנו קצת עוברים את השלב. אז אני רק מבקשת להתכנס
לתוך הנושא.

ד"ר איריס קלקא: אני בהחלט מייחסת תשומת לב למה שאמרת
עכשיו, אבל כשהתופעה ובאמת סליחה על הביטוי, מר קורצקי, כשהתופעה
הייתה קטנה אז היה יותר פשוט למגר אותה.

מר יעקב קורצקי: למחוק את זרע עמלק זה אסון להגיד. למחוק אותם
ולמגר אותם זה כן מותר להגיד.

מר רפאל בראל: כתוב בתורה.

מר יעקב קורצקי: זה מקומם. אני לא יודע איך אתם לא קמים. אני
לא מבין.

גב' נורית אבנר: אני ביקשתי לדבר כבר לפני חצי שעה.

מר רפאל בראל: גם אני, גב' נורית אבנר.

ד"ר איריס קלקא: אני מתקוממת על הדרך הנסתרת, הפתלתלה והעקלקלה, גם משום שהיא איננה נושאת חן בעיני. אני חושבת שאם יש חוק אז צריך ללכת לפי חוק. אני כבר-

מר גיא קלנר: איריס, תלכי על החוק ולא על כל הדברים האחרים. עזבי את כל ה-

מר עידן למדן: היא מסיימת. אז היא קפצה על הנושא.

ד"ר איריס קלקא: אני עונה לך... לנקודה הזאת. אתה מכיר אותי מוועדה אחת. אני יושבת בוועדה אחרת. הוועדה לענייני ביקורת חשפה-

מר יעקב קורצקי: איריס, זה שייך למשטרים אפלים מה שאת דברת. מה שאת עכשיו אמרת שייכת למשטרים חשוכים.

מר עידן למדן: יעקב, תן לה לסיים.

מר יעקב קורצקי: אני רוצה להתאפק. את יודעת, הלכתי לרוץ שעה מחמש עד שש בחום הזה כדי שאני אוכל לשלוט על עצמי. עידן, איך אתה מצביע?

מר גיא קלנר: הוא לא שומע הרב עידן.

ד"ר איריס קלקא: אני בעד לעשות דברים בצורה גלויה. הוועדה לענייני ביקורת חשפה את הבעיה והמנגנון שיש בתפר שבין המחלקה המשפטית לפיקוח העירוני. ברגע שעוברים נניח צו פינוי כלשהו, וזה דבר שחורה לי מאוד, זה עובר למחלקת הפיקוח. מאותו רגע אין שום דיווח בחזרה

ולא ידוע למחלקה המשפטית האם בוצע הפינוי או מה שלא היה צריך להיות מבוצע על ידי הפיקוח העירוני. אני לא בטוחה שהדבר הזה באמת בא על תיקונו, שבאמת אין מצב כלשהו שדה-פקטו פיקוח סלקטיבי, כי אם אתה מקיים צו אחד ולא מקיים צו אחר הפיקוח העירוני לא עושה וזה מצב חמור מאוד. עכשיו, זה בעצם מצב עניינים שפה האנשים סביב השולחן הזה צריכים לדעת אותו ולהיות מעוניינים לתקן אותו. בכך אני מסיימת כרגע.

גב' שירה אבין: תודה, רפי.

מר רפאל בראל: למדן הביא נקודה באמת חשובה, העניין של הישיבה. אבל לצערי איריס הביאה את זה לשנאת היהדות. רבותי, אני מודיע לכם, היא הביאה את זה לשנאת היהדות. זה לא המקום לדברים שאמרת. רע מאוד שאת אומרת דברים כאלו ואין כאן כל קשר בין מה שאומרים לך בבית הכנסת האחר ומה שקורה במורשה באותו מקלט או בית שבו יושבת ה-. לכן אני מבקש – זה לא מענייננו. זה לא היה נושא הדיון שלנו. הדבר הזה צריך להיות מטופל על ידי המחלקה המשפטית. צריך להעביר את זה למחלקה המשפטית וכאן מסתיים התפקיד שלנו. אתם רוצים שאני ארים יד שאני נגד היהדות? את יודעת בשביל מה אני נמצא בארץ ישראל? רק מפני שאני יהודי. רק מפני שיש יהדות כאן. תאמיני לי, היה לי הרבה יותר טוב איפה שהייתי. הרבה יותר ממה שאת חושבת ואם לא מוצא חן בעיניך את וכל אלו שחושבים כמוך, יש הרבה מקומות אחרים בעולם שאפשר לחיות בהם.

ד"ר איריס קלקא: אני יכולה להרגיע אותך רפי שאחת הסיבות המרכזיות, אחת מהן ולא כולן, זה הקרבה שלי ליהדות והאכפתיות.

מר רפאל בראל: לא נראית כזאת ולא נשמעת כזאת. צר לי להגיד לך.

מר עידן למדן: היא דברה נגד קבוצה מסויימת וצורת פעילות מסויימת.

ד"ר איריס קלקא: אני לא חשבתי שאני צריכה להביא את סידור התפילה שלי היום.

מר רפאל בראל: לא צריך להביא את סידור התפילה. את לא מקובלת על סידור התפילה הזה.

ד"ר איריס קלקא: אולי אני אביא אותו פעם הבאה.

מר עידן למדן: רפי, זה לא הוויכוח.

גב' רותי גרונסקי: לא הקשבתם. היא אמרה על צורה מסויימת של החזרה בתשובה. הקבוצה הזאת זה מה שהיא עושה, שהיא מחזירה בתשובה בצורה שהיא לא ראויה. זה מה שאיריס אמרה.

מר רפאל בראל: אבל זה לא הנושא בדיון שלנו.

מר עידן למדן: אולי זה לא נושא הדיון אבל זה מה שהיא דיברה.

מר רפאל בראל: זה העבודה של המחלקה המשפטית, ולא העבודה שלה ולא עבודה נגד היהדות. כשהיא מדברת על היהדות היא מדברת גם עלי, וגם עליו וגם עלייך.

מר עידן למדן: היא לא דברה על זה. היא לא דברה נגד היהדות.

גב' רותי גרונסקי: היא לא דיברה על זה. היא דיברה על החזרה בתשובה.

מר רפאל בראל: הכל מוקלט כאן למזלנו.

מר עידן למדן: היא לא דברה על זה. הכל מוקלט. זה בסדר.

גב' נורית אבנר: אני לא יודעת כמה מכם יודעים. אני באה מבית דתי. אני למדתי 12 שנים בבית ספר דתי. אני אמנם לא מנהלת אורח חיים דתי היום אבל כל החינוך הדתי ספוג אצלי באמת עמוק בלב. אני היום שומרת על אורח חיים מסורתי. אני רוצה להגיד לך איריס שמאוד קשה לי לשמוע את הדברים שאת אומרת וגם אתה עידן. תראו, אומרים איש באמונתו יחיה. אני אומרת, כל עוד התושבים של קהילת ראשית, איך שקוראים להם היום, לא מונעים ממך לנסוע בשבת ולא מפריעים לך את חיי היום-יום שלך אז אני חושבת שאין שום סיבה לדבר עליהם ולהשמיץ היום בצורה שכאן הושמצה. כן יש חוק במדינה שלנו וכן יש החלטות שצריך לקבל אותן. יש לנו יועץ משפטי ויש לנו פה ראשת עיר שצריכים לעשות את זה.

אני במקרה מכירה את קהילת ראשית. יצא לי לפגוש אותם כמה פעמים. הייתי גם עם שירה בכמה אירועים שדווקא הם באים בקטע ממש לא מיסיונרי, אלא כאילו לחיות ביחד הקהילה החילונית והקהילה הדתית של רמת השרון. אין פה קטע של להחזיר בתשובה ואת יודעת מה, אני מעדיפה אותם מאשר עבריינים וכל מיני כאלה של סמים ודברים הרבה יותר גרועים. אני לא הפרעתי לך, אז אל תפריעי לי.

מר גיא קלנר: מה שאמרת עכשיו הוא גם בעייתי, שאת מעדיפה אותם על זה.

גב' נורית אבנר: לא, אני יודעת בדיוק מה אתה רוצה להגיד, גיא. אני חושבת שזכותו של כל אדם לגור איפה שהוא בוחר לגור בו, ואם הם בחרו לגור פה ברמת השרון והקהילה הזאת הולכת וגדלה אני לא רואה משהו רע ופסול בדבר הזה. לדעתי, כל הנושא של להכנס לתוך גני ילדים ובתי ספר, כשהייתי סגנית ראש עיר אני בהחלט נתתי מקום לקהילה הזאת שיכנסו, ואת

יודעת לא יזיק קצת "יידישקיט" לילדים שלנו פה ברמת השרון. שילמדו קצת מעבר. לא יזיק בכלל לילדים שלנו לקבל קצת "יידישקיט". עכשיו, פה ברמת השרון בנושא של הדת יש לנו המון זרמים. יש לנו את חב"ד, יש לנו את את ש"ס ויש לנו את הקהילה הרפורמית.

מר עידן למדן: אף אחד מהם לא פלש למבנה ציבור ופתח מבנה בלי אישור. גם את לא היית פולשת למבני ציבור.

גב' נורית אבנר: עידן, אל תכנס. אני לא אאריך בדברים. מה שאני רוצה להגיד זה שכל אחד מהזרמים הדתיים שנמצאים פה ברמת השרון והחילוניים שמנהלים אורח חיים חילוני, כל אחד צריך להתנהג ולכבד אחד את השני באורח חיים שלו כמו שאמרתי. כל עוד לא סוקלים פה באבנים, לא סוגרים פה רחובות ולא שום דבר. הקהילה פה ברמת השרון היא קהילה גדולה ואנחנו צריכים לכבד אחד את השני. אם הם רוצים לקיים ערבים ומזמינים אותנו אנחנו נבוא ואם אנחנו עושים אירועים ואנחנו מזמינים אותם-

מר עידן למדן: מה עם הדרת נשים במרחב הציבורי?

גב' נורית אבנר: כמו שהיה עכשיו בערב "אמא" שהיה ביד לבנים-

מר עידן למדן: את כאישה מקבלת הדרת נשים במרחב הציבורי שזה מה שהם עשו ביום העצמאות, כשכולנו ביחד, גברים ונשים מכל העדות ומכל הזה. יש הדרת נשים במרחב הציבורי. אפילו החרדים שבחרדים לא עושים את זה.

מר יעקב קורצקי: עידן, אתה גולש.

(מדברים ביחד)

מר רפאל בראל: הם הפרידו אותך מאשתך? מה מפריע לך?

מר יעקב קורצקי: עידן, שירה יצאה והיא ביקשה שאני אחליף אותה. אני מבקש לעצור את הדיון. היא חזרה.

מר רפאל בראל: יש גבול לכל השחצנות הזאת. באמת.

גב' נורית אבנר: אני רק אסיים את הדברים שלי. שוב, קיימת הפרדה בין הנושא המשפטי לבין שאר הדברים. אנחנו עיר שמקיימת חוק ואם הוחלט בבית משפט שזה מה שקורה במקרה הזה אז זה מה שצריך לקרות.

מר רפאל בראל: נכון.

גב' שירה אבין: אז יש לי הצעת החלטה.

גב' נורית אבנר: מעבר לזה, אני חושבת שההערות שלכם הן הערות פוגעניות, הן הערות גזעניות וממש- בקטע של חילונים ודתיים אני חושבת שהערות שלכם הן קיצוניות מידי ולא ראויות.

מר יעקב קורצקי: נביא רשימה של קצינים, רשימה של נופלים שנפלו בצבא, נלחמים. הלוחמים הכי טובים של מדינת ישראל. שם את הרשימה לא הבאת? כמה מתו במלחמות האחרונות מהישיבה הזאתי הבאת?

מר גיא קלנר: למה הדיון הזה סטה מהגזע המשפטי שלו וכל הדמגוגיה הזו מפה ומפה? יש החלטת בית משפט. בוא נקיים אותה. בוא נבקש ממי שצריך לאכוף אותה לאכוף אותה ונגמר הסיפור.

מר רפאל בראל: שבמחלקה המשפטית יטפלו בזה.

גב' נורית אבנר: שיקצו להם כמו שהקצו לרב של חב"ד, כמו שהקצו לקהילה-

גב' שירה אבין: כל אחד יכול לבקש מקום. יש ועדה שתקבל את ההחלטה. עידן ויעקב, אנחנו רוצים להתקדם.

מר טל עזגד: רק שירה, מאחר ושמי פה נזרק בחלל האוויר עוד טרם תחילת הדיון, אני רק רוצה להגיד שנכון הוא הדבר שנכחתי בבית המשפט בשם כולנו והיה דיון שייצג אותנו עו"ד עוזרי, אם אני לא טועה. כבוד השופט מודריק ניהל את הדבר ובאיזה שהוא שלב ניסה לכוון לאיזה שהוא סוג של פשרה ואכן ניתנה השנה, אם אני לא טועה, לניסיון. אני רוצה רק שיהיה ברור, שלפחות כל מה שהיה תלוי בי, נעשו ניסיונות כאלה ואחרים להזיז את העמותה הזאת למקומות אחרים. התנהלו משאות ומתנים. זה לא צלח. כך שלפחות אנחנו בתקופה ואני לא זוכר כל כך את הפרטים כי אם היו מבקשים הייתי לומד אותם, אבל אנחנו לפחות-

מר עידן למדן: הם התחייבו אבל. הם התחייבו בפנייך.

גב' שירה אבין: עידן, זה לא יגמר. טל יתייחס, מיכה יגיד עוד שתי מילים לגבי הסיפור הזה ואנחנו עוברים הלאה.

מר עידן למדן: אני רוצה להזכיר לו. אני מזכיר את פסק הדין.

מר טל עזגד: עוד פעם, אני כבר הרבה זמן לא קראתי ולכן אני לא בטוח בדברים שאני אומר, אבל אני בטוח בזה שנעשו ניסיונות במהלך השנה הזאת, או מה שהקציב השופט, בשביל כן לנסות לעזור להם וזאת הייתה כוונתו של השופט. לעזור להם ושלא לזרוק אותם למצב שמהיום למחר השופט מחליט – תזוזו ותמצאו את דרככם. אנחנו כרשות ניסינו. היו כמה אלטרנטיבות שלא צלחו. כמה מבנים שניסינו לעזור להם לקבל אותם עם איזה שהוא מסלול נוח. העיקר שלמצות את הסיפור הזה. זה לא צלח והתמוסס ועכשיו מפה והלאה לא בידינו.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אני חושבת שכדי שאנחנו נתכנס לסיום הנושא הזה, לדעתי ואני כתבתי את זה, שהצעת ההחלטה צריכה להיות שהעירייה תפעל בהתאם להוראות פסק הדין. זה הכל. מה שיש בפסק הדין צריך לנהוג, נקודה. אני חושבת שזה צריך לעלות להצבעה ובזה נגמר העניין. להתחיל להכנס לדקויות נוספות לדעתי זה לא נכון. הקטע הזה שכאן לדעתי הוא לא נכון להביא אותו ככה. זה מכנס את הכל, נותן את התשובה.

מר עידן למדן: מה הניסוח?

גב' שירה אבין: העירייה תפעל בהתאם להוראות פסק הדין.

מר עידן למדן: על כל מחלקותיה הרלבנטיות ליישום פסק הדין.

גב' שירה אבין: מה זה רלבנטיות? מחלקותיה הרלבנטיות, יאללה. מי בעד? העירייה תפעל בהתאם להוראות פסק הדין במחלקותיה הרלבנטיות. פה אחד. אנחנו עוברים לנושא הבא.

החלטה מספר 128: הוחלט פה אחד כלהלן: העירייה תפעל בהתאם להוראות פסק הדין, על כל מחלקותיה הרלבנטיות.

3. דיון והחלטה במצבה הכלכלי של אגודת הספורט. אגודת הספורט ביקשה סיוע כספי מהעירייה כנגד הכנת תכנית הבראה. יוצג על ידי אריק דורון, מנכ"ל העמותה העירונית לחינוך וספורט.

גב' שירה אבין: הנושא הבא הוא דיון בהחלטה במצבה הכלכלי של אגודת הספורט. אני רוצה לבקש מיעקב, כיו"ר האגודה, בבקשה.

מר יעקב קורצקי: תודה רבה. אני חושב שיש נושא אחד שזה קונצנזוס. אני לא רוצה לחזור על כל הדברים. התקיימה ישיבת עמותה נקרא לזה, ישיבת דירקטורים, שנכחו בה כמה חברי מועצת העיר. בתקופה האחרונה גם כן ליווה אותנו מר אהרון אסולין, חבר מועצת העיר בחצי שנה האחרונה. הוא הגיש את הדו"ח שלו. כתוב פה גם כן את הדו"ח שאנחנו ציינו. גם מה שדברת עשתה, את העבודה שלה. ועדת ביקורת של העמותה שבדקה.

גב' רותי גרונסקי: איפה זה מצורף?

מר יעקב קורצקי: זה מצורף פה. את יכולה לראות בסעיף 5 למטה. ועדת הביקורת שעמדה ברשות חברת המועצה דברת ויזר שהיא מתייחסת לנושא. יש לכם פה את כל הפירוט. אריק גם כן יגיד אחר כך כמה מילים. אני מבקש מכולכם לעשות סוף לדבר. אנחנו חמש שנים מאשרים פה במועצת העיר סכום מסויים לעמותת הספורט ובפועל אנחנו לא נותנים את הסכום הזה. אנחנו כל שנה נתנו מכתב למשרד הפנים שהיה חתום על ידי גזבר העירייה על סמך החלטה של מועצת העיר. במשרד הפנים זה יותר לא יעבור. זה לא יכול לעבור וזה גם לא נכון מבחינתנו להעביר את זה. לעשות סדר למקום שלטעמי מביא הכי הרבה כבוד לעיר הזאת. מקום שבראש ובראשונה הוא חינוכי מאוד. כתוב פה – 'מרכז החינוך' וזה דבר שהוא בראש מעייננו. הספורט, שאנחנו עיר מספר אחת בארץ, ושהרבה עיריות ואריק יתקן אותי, באים ללמוד איך זה בכלל מתבצע. זה נס גלוי ש-3% מסך תושבי רמת השרון מתעסקים בספורט, כשבכל עיר אחרת בכל קנה מידה שאחרינו בדירוג זה 1.5%. שתבינו סדרי גודל. אנחנו בכל הארץ מדברים עלינו שאנחנו במקום טוב. מכאן אני נותן את רשות הדיבור לאריק דורון. בבקשה, אריק.

מר אריק דורון: לא נעבור על כל הסעיפים. נדלג על כל הסעיפים של הפרטים של מה שאגודת הספורט עושה ונעבור ישר לנושא של תקציב האגודה. לנו יש בעיה שאגודת הספורט עובדת לפי תקציב ספורט שנתי. התקציב שלנו מתחיל ב-1 לאוגוסט ומסתיים ב-31 לאפריל. זה לא התקציב הקלנדרי של העירייה ויש לנו הרבה התנגשויות עם התקציב הקלנדרי של העירייה.

אנחנו בשנים האחרונות, מ-2010, מאשרים כל שנה את תקציב האגודה בחודש יולי. בתקציב האגודה שהוא בגדול 28 מיליון ש"ח יש כ-8 מיליון ש"ח שבאים מהקצבת העירייה. אנחנו מאשרים את זה בדירקטוריון של העמותה. כמו שכתוב בסעיף 4, העמותה היא עמותה עירונית לכל דבר. על פי חוק יו"ר העמותה הוא ראש העיר, אלא אם כן יש כמה עמותות וראש העיר מחליט למנות נציג מטעמו להיות יו"ר העמותה. הדירקטוריון שלנו מורכב מ-30% חברי מועצת העיר, 30% עובדי עירייה ו-30% מטעם הציבור. כלומר, לעירייה יש שליטה של 60%. שליטה מלאה בעמותה.

ביולי אנחנו יושבים עם דירקטוריון העמותה ומאשרים תקציב שכולל הקצבת עירייה. הקצבת עירייה היא למעשה הקצבה לשנה הבאה. כלומר, נתתי דוגמא פה במסמך שנתתי לכם. אם אנחנו עכשיו מתכננים את עונת 2015-2016 שמתחילה ב-1 באוגוסט, אנחנו כבר למעשה מה-1 לאוגוסט מקבלים את הקצבת העירייה של 2016. מה שקרה בכל השנים מ-2010, שאנחנו תכננו ונבנה תקציב ביולי של אותו שנה. כלל הקצבת עירייה. אושר לנו ומלבד החברים אחד החברים הוא גם גזבר העירייה. כלומר, אושר לנו תקציב על ידי חברי מועצת העיר וגזבר העירייה בדירקטוריון העמותה.

הגיע חודש דצמבר, העירייה דנה בהקצבה לאותה שנה לאגודת הספורט וכל שנה היא ... את זה בחצי מיליון או מיליון פחות. כלומר, אם קיבלנו שנה

מסויימת, בתקציב שלנו של הדירקטוריון, 7 מיליון שקלים, בדצמבר כשעלה פה בעירייה אושר לנו רק 6.5 מיליון ₪. ככה זה נמשך. כשאני נכנסתי לתפקיד ב-2011 הגירעון המצטבר היה 900,000 ₪. היום במאזן של 2014, ב-31.12.2014 הגרעון הוא 2.5 מיליון. המשחק הזה של לאשר תקציב אחד ביולי ואחד בדצמבר נמשך כבר 5 שנים, ואנחנו עומדים על 2.5 מיליון גרעון נכון ל-31 בדצמבר, ועוד הגרעון שהצטבר מינואר ועד יולי.

עכשיו, אנחנו לא יכולים לתפקד בצורה כזאת. אנחנו כל הזמן רצים אחרי הזנב שלנו. אני כל חודש בקשר עם יעקב על איך נשלם בכלל משכורות לעובדים כשאנחנו לא מקבלים מספיק כסף. אנחנו הכנו גם תכנית התייעלות, אבל החלטנו שהשנה בניגוד לכל השנים הקודמות, קודם כל העירייה תאשר לנו את ההקצבה ועם ההקצבה הזאת אנחנו נלך לדירקטוריון ונאשר את התקציב לשנת 2015-2016.

לא נעבור על איך הכל הצטבר אבל במה שנתתי לכם אנחנו צריכים שלושה דברים. בסעיף 10. ריכזתי את שלושת הדברים שאנחנו צריכים מהעירייה. קודם כל, במאזן שלנו ב-31 לדצמבר יש גרעון שהוא התחייבות עירייה של 2.5 מיליון ₪. זה מופיע אצלנו במאזן. קבלתם במה ששלחו לקראת הישיבה גם את דו"ח ועדת ביקורת וגם את המאזן של האגודה. יש סעיף שנקרא "התחייבות עירייה" של 2.5 מיליון ₪. מתוך ה-2.5 מיליון ₪ - 1.6 מיליון ₪ אנחנו כבר לקחנו הלוואה ב-2012 ואנחנו מחזירים את זה. זה הלוואה ל-10 שנים כשנשארו עוד 8 שנים או 7.5 שנים. אנחנו באמצע שנה. עוד 7.5 שנים להחזיר ועוד סכום של 858,000 ₪ שהוא גרעון שאין לנו פתרון בשבילו. מעבר לזה יש את הגרעון המצטבר של 670,000 ₪ שנוצר... 2015 מאותה סיבה.

אנחנו צריכים דבר ראשון התחייבות. מה שיעקב אמר, קבלנו כל שנה מכתב מהגזבר שהוא לא עונה על שום דרישות. הוא למעשה קבע שכאילו חלק

מההקצבה כל שנה למעשה הייתה עבור שנה קודמת. זה לא מכתב שאפשר להמשיך אתו. הוא לא מכתב חוקי. אנחנו צריכים שהעירייה קודם כל תכיר.

גב' שירה אבין: זה גם לא מכתב שימשך כי הגזבר-

מר אריק דורון: לא, הוא לא חוקי. הוא לא יכול להמשך המכתב הזה. אנחנו צריכים קודם כל כדי שנוכל להגיש את מאזן 2014 כי בלי להגיש לרשם העמותות- אנחנו כעמותה לא יכולים להגיש מאזן שהוא גרעוני בלי לקבל אישור מהעירייה שהיא בכלל מכירה בהתחייבות הזאת, ש-2.5 מיליון ש"ח אנחנו לא נוכל להגיש את המאזן. בלי להגיש את המאזן האגודה לא תוכל לקבל אישור תקין ולקבל כספים משום גורם. לא מהעירייה ולא מגורמים אחרים.

אז אלף, אנחנו צריכים שהעירייה בכלל תכיר. ברגע שתהיה פה החלטה שמכירים בכלל בגרעון, עם ההחלטה פה ועם הפרוטוקולים פה אני יכול לגשת עם המאזן ולהגיש לרשם העמותות את המאזן ולסגור קודם כל את 2014 מבחינת ההכרה של העירייה בהתחייבות שלה. לגבי הכספים, אז אנחנו צריכים מעבר להלוואה על 2014 את ה-858,000 ש"ח ועל 2015 את הגרעון שהצטבר. זה 670,000 ש"ח. למעשה אנחנו צריכים 1,528,000 ש"ח כדי לסגור את הגרעונות שלנו שהצטברו עד 2014 וב-2015.

סעיף ג' בסעיף 10 שהצגתי זה אישור הקצבה לעונת 2015-2016. אני עוד פעם מזכיר. ההקצבה אצלנו של 2016, מה שאתם קוראים אחרי זה בתקציב 2016, מתחילה ב-1 באוגוסט. כלומר, מה שתאשרו לנו בשנת 2016 אנחנו את החלק היחסי, את האחד חלקי שתיים עשרה שלו צריכים לקבל כבר ב-1 באוגוסט, כי מבחינתנו השנה של 2016 מתחילה באוגוסט.

מר יעקב קורצקי: סיימת אריק? תודה רבה.

עו"ד אבי גרנבר: תודה יעקב. בקדנציה הקודמת אני הייתי בוועד המנהל של אגודת הספורט ולכן לא מעט מההתנהלות, ממה שהלך באגודת הספורט יצא לי גם ללוות גם מהצד השני של הזה. עכשיו, אני למשל קורא פה את הדו"ח שלך של הדו"ח ביקורת וזה לא בדיוק. מה שכתוב פה לא בדיוק מתאר את הבעיה. זאת אומרת, הסיפור פה הוא לא העניין של האם העונה של אגודת הספורט חופפת את שנת התקציב של העירייה.

זה לא העניין. הרי אם אנחנו שנה הבאה בתקציב נוריד לך כסף אז מה שיקרה פשוט זה שבחצי השני- הרי החוזים השנה שאתה נותן אותם באוגוסט הם עד יולי. מה שאומר שבעונה הבאה שמתחילה באוגוסט אתה תצטרך לחתוך כפול אם אנחנו נצטמצם ויהיה לך כפול אם אנחנו נוסיף. זה למעשה מה שזה אומר, אבל החצי הראשון של שנת 2016 הוא כבר סגור לפי התקציב שנתנו ב-2015.

הסיפור פה היה מאוד פשוט. עיריית רמת השרון התחייבה לשים סכום מסויים ובסוף השנה באה ואמרה – סליחה, אני את הכסף הוצאתי במקומות אחרים – אין. אנחנו ישבנו. אני למשל ישבתי בשנת 2013 בוועד המנהל. בא הגזבר באותו זמן ואמר – אני אביא 2 מיליון. בנובמבר אני אוכל להתחייב לכם שבאמת יש לי את ה-2 מיליון.

מר טל עזגד: כי אני מקבל אותם ויש השלמה.

עו"ד אבי גרנבר: הוא אמר אני זה, סיפור כזה, ואני לא הייתי מוכן. אני זוכר שבאותה ישיבה אני ממש זה. אמרתי לו – אין דבר כזה. עד שאתה לא שם פה את היד ... שיש את ה-2 מיליון האלה, ואתה נותן התחייבות פה לפרוטוקול כגזבר עירייה שיש לך בצד 2 מיליון שקל שאתה הולך להעביר, אנחנו לא נאשר תקציב. אנחנו לא יכולים לאשר תקציב על סמך איזה אמירה שבנובמבר אני מקווה שיהיה לי את הכסף. הוא באמת הלך וזה וחזר. הישיבה

לא קיבלה החלטות והתכנסנו מייד עוד פעם ואז הוא אמר – כן, אני מתחייב שיש את ה-2 מיליון ₪. אז יכלנו לאשר תקציב.

מר טל עזגד: הוא הוציא את זה בכתובים.

עו"ד אבי גרובר: היה את זה בתוך הפרוטוקול. התחייבות, אני, יש לעירייה 2 מיליון ₪ לטובת העניין הזה. עכשיו, אנחנו באגודת הספורט ומהבחינה הזאת כאילו הבעיה שכאילו יש מול אריק שהוא קיבל את הגזירה. הוא היה מוכן. הוא לא ניהל כאילו את המאבק מול העירייה. אני לגמרי מבין אותו שבאיזה שהוא מקום, שבא בן אדם ועובד- הרי אפילו המשכורת שלו לא מעוגנת בשום מקום. הרי היה את יאיר-

מר יעקב קורצקי: אנחנו עכשיו הכנסנו את הכל. עושים סדר.

עו"ד אבי גרובר: אני אומר הכל פה. מה שהיה פה במשך שנים שאפילו המשכורת. בן אדם עובד ואפילו המשכורת לא מעוגנת ולא מובטחת לו למעשה, כי הוא יודע שכשאנחנו מתקצבים מה שאנחנו מתקצבים באיזה שהוא מקום לא לגמרי מספיק וכל הזמן צריך לעשות כל מיני 'איך עושים את זה'.

גב' שירה אבין: אבל זה דרך אגב הקטע. זה לא תקין שהשכר של המנכ"ל לא היה בפנים, אבל מי שצריך בסוף להחליט שזה נמצא בפנים זה הדירקטוריון עצמו.

עו"ד אבי גרובר: מה שאני אומר זה שלנו אמרו שיש כסף. אמר גזבר העירייה-

גב' שירה אבין: בסדר, זה שני דברים נפרדים.

עו"ד אבי גרובר: תראי, עוד פעם. כמו שיעקב אמר בהתחלה. הנושא

של אגודת הספורט. הנושא של פעילות ספורט של ילדים. לדעתי זה אחד הדברים היותר חשובים.

גב' שירה אבין: אין לנו ויכוח.

עו"ד אבי גרובר: זה מתבטא במיליון רזולוציות אחרות. אני זוכר בתור ילד שאני הייתי 3 שעות ביום כמעט רץ באיצטדיון בעיגולים, שזהבה הייתה מריצה אותי 3 שעות ביום.

מר גיא קלנר: מה זה, חיים שכאלה?

גב' שירה אבין: אתם גם בצופים, גם בספורט. כל הכבוד לכם.

עו"ד אבי גרובר: זה נושא מספיק חשוב.

גב' דברת וייזר: אבל גם מסכימים עם זה. אף אחד לא אומר שלא.

עו"ד אבי גרובר: שניה, דברת, את יודעת משהו? את קופצת עלי כי כשאת מתארת פה בדו"ח הביקורת שלך מה שנקרא ואל תכעסי, בעצם תכעסי- זה לא זה. מה שכתבת פה זה לא זה.

גב' דברת וייזר: מה זאת אומרת? לא הבנתי.

(מדברים ביחד)

עו"ד אבי גרובר: תעני לי אחר כך כי אחרת באמת לא נצא פה.

גב' דברת וייזר: קודם כל, לא קבלת את כל דו"ח הביקורת וצירפו לך 3 עמודים-

עו"ד אבי גרובר: כתוב לי סעיף 6.

גב' דברת וייזר: יפה. צירפו לך סעיף אחד מתוך שניים עשר סעיפים. דו"ח הביקורת לא הופץ- דרך אגב, בלי שום קשר, לדעתי ראוי היה להיות ודו"ח הביקורת הופץ ב-28 בינואר, לאגודת הספורט כמובן ולפי הכללים, היה צריך להפיץ אותו לדעתי לכל- אתה כמנכ"ל-

גב' שירה אבין: הוא לא הופץ.

גב' דברת וייזר: הוא היה צריך כמנכ"ל להפיץ אותו. זה מה שאני אומרת.

עו"ד אבי גרובר: כתוב פה לאור חוסר החפיפה. זה לא העניין חוסר החפיפה.

גב' דברת וייזר: הפרוצדורה צריכה להיות כזאת שמנכ"ל העמותה מקבל דו"ח ביקורת והיה אמור להעביר את זה הלאה לכל חברי המועצה- זה דבר ראשון.

מר יעקב קורצקי: כולם מבינים את ה- אבי זה סתם. אבי, בוא נגמור. נחתוך את זה אחת ולתמיד. כולם פה איתך. כולם מסכימים. כולם קיבלו את זה.

גב' דברת וייזר: אף אחד לא אמר וגם הוא, כשהוא כתב את הדברים האלו, הוא רק ניסה לספר את הסדר הכרונולוגי של הדברים. הוא לא אומר שבגלל שזה לא היה קלנדרי אז אין גרעון. אומרים את זה חד משמעית, שהעירייה לא תקצבה את הסכום שהעבירו, נקודה.

מר יעקב קורצקי: דברת, בואי ניתן לו לסיים ונצא לדרך.

עו"ד אבי גרובר: ההתנהלות-

גב' דברת ויזר: נכון, ההתנהלות לא הייתה תקינה... שנים, נקודה.

עו"ד אבי גרובר: ההתנהלות בהקשר הזה זה עוד סימפטום של מחלה קשה שהייתה פה בעירייה. שבה בתקציב היו נכתבים כל מיני דברים ואחרי זה היו קורים דברים אחרים. גזבר העירייה היה בא ומתנהל והיה מחלק צ'קים והבטחות. סליחה, צ'קים במובן של הבטחות.

גב' שירה אבין: לא היה תקין. נו, ברור אבל.

עו"ד אבי גרובר: זה חשוב. זה חייב להאמר לדעתי וזה חייב להאמר לפרוטוקול כי בשורה התחתונה זה היה כל הסיפור פה. לכן היה לי חשוב להגיד את זה. העבודה שעשיתם פה והעבודה שנעשית בתוך העבודה. אנחנו באמת צריכים, עוד פעם – הכיוון הוא לא לקצץ. יש מספיק דברים שאפשר להוסיף בהם. נעשית עבודה מדהימה בחלק מהמחלקות. אני תומך בעבודה שעשית. אני לא בטוח שאני לגמרי מבין מה זה אומר. כאילו אם אנחנו נותנים רק את ההתחייבות. כמו שאני מבין את זה, מה ששרד הפנים אומר זה שאת הניירות האלה שהגזבר שלך שם היה נותן, הבנתי מה הם שווים. אני לא רוצה יותר ניירות. אני רוצה רק נייר אחד. נייר שיש לו ערך כספי. כשאתה בדו"ח שלך לא אומר יש לי נייר שאומר יתנו לי אלא יש לי כסף צבוע אלייך. את זה משרד הפנים מוכן להסתכל בדו"ח, כי הדו"ח אז באמת משקף את המצב האמיתי שלך ולא סוג של wishful thinking שאני מקווה שאני אקבל את הכסף.

מר אריק דורון: זה מה שרשום בסעיף 10.

עו"ד אבי גרובר: מענק לעמותה זאת אומרת זה כסף-

מר אריק דורון: ההלוואה יחד עם המענק זה מכסה את כל הגרעון.

פלוס ה-670,000. פלוס ההלוואה שכבר לקחנו.

מר עידן למדן: אריק, אבל אנחנו לא ערבים להלוואה – אנחנו ערבים להלוואה.

גב' דברת וייזר: לא, אבל אבי, זה לא מדוייק. סעיף א' זה לא כסף. לגבי סעיף א' הוא רוצה רק נייר.

(מדברים ביחד)

מר יעקב קורצקי: כל מה שכתוב פה סוגר לך. יש לך את כל הסעיפים. אתה סגור על בדיוק. הוא נותן לך פירוט על הכל. הכל בדיוק מה שהוא צריך כתוב פה.

גב' דברת וייזר: מה שרשום ב-10 זה א', ב' ו-ג'.

מר יעקב קורצקי: כן, הכל רשום פה, אבי.

גב' דברת וייזר: אבל א' זה לא כסף.

מר יעקב קורצקי: אבי, הכל סגור. בדיוק מה שכתוב פה זה הצרכים של אגודת הספורט.

עו"ד אבי גרובר: מחר עובר לו כסף?

מר יעקב קורצקי: לא צריך מחר שיעבור לו כסף.

גב' שירה אבין: מאיפה עובר לו מחר?

עו"ד אבי גרובר: מתי עובר הכסף? תקשיב לי, משרד הפנים יקבל את

זה ויגיד – אין כל התחייבות לכסף. אני רוצה לראות כסף. לא נכון?

- מר טל עזגד:** צודק.
(מדברים ביחד)
- עו"ד אבי גרובר:** 1,528,000 שזה יהיה כסף.
- גב' דברת וייזר:** 1,528,000 צריך להיות כסף.
- מר יעקב קורצקי:** זה לא כסף השנה. אל תבלבל פה.
- גב' שירה אבין:** אתם רוצים רגע לנסות להבין? זה שאחד ידבר עם השני, לדעתי אנחנו יכולים להשאר כאן עד מחר.
- מר יעקב קורצקי:** אתה לא צריך מיליון חמש מאות השנה, תפסיק.
- גב' דברת וייזר:** לא, מיליון חמש מאות זה כסף.
- גב' שירה אבין:** בואו נבהיר את הדברים. צריך להבהיר את הדברים בצורה מאוד פשוטה. יש סעיף א'. כתוב כאן "אישור מועצת העיר". האישור צריך להיות מה? בוא נבין את הדברים בהסבר של משפט אחד כדי להתקדם. זה הכל.
- מר אריק דורון:** הגרעון שלנו של 2,513,000 שחלקו, 1,600,000 מתוכו, זה הלוואה שכבר נלקחה. ההלוואה נלקחה, העירייה... אבל בשום מקום בספרים של העירייה זה לא מופיע. גם העירייה צריכה להכניס לספרים שלה שיש הלוואה של 1,600,000.
- מר גיא קלנר:** צריך כסף או שעכשיו צריך החלטה על ערבות?
- מר אריק דורון:** פה צריך החלטת עירייה להכניס את זה לספרים של העירייה.

מר יעקב קורצקי: זה הכי ברור בעולם. צריך פה החלטה שלנו.

מר רפאל בראל: זו התחייבות של העירייה. ערבות של העירייה אבל היא לא מופיעה. צריכה להיות רשומה בספרים של העירייה.

מר יעקב קורצקי: אבי, קריטי זה שהיום אנחנו מחליטים כל הפאנל ואני מקווה שזה יהיה פה אחד, שנוכל לקחת את ההחלטה הזאת למשרד הפנים ונסגור את כל הסיפור הזה. זה מה שצריך משרד הפנים. אחר כך אנחנו גם נכנס לכסף. בינתיים נכניס את ה-850, זה עד סוף השנה. ושנה הבאה בוא נדבר. הכל פה בתוך ההסדר. בסופו של דבר הכל זה כסף.

מר רפאל בראל: ברגע שהעירייה תרשום את הסכום הזה בספרים שלה כהתחייבות זה הופך להיות כסף.

מר יעקב קורצקי: זה כסף. זה הכל. לא אבי, לא היה את זה. זה לא כתוב בספרים.

גב' שירה אבין: אתם לא נורמאליים, אי אפשר לשמוע אחד את השני.

עו"ד אבי גרובר: אתה קיבלת 8,000,000?

מר אריק דורון: קבלתי 8,000,000 אבל נרשם מכתב שמ-2,500,000 זה על חשבון שנה קודמת.

עו"ד אבי גרובר: לא העבירו לך את כל הכסף.

גב' שירה אבין: העבירו כל פעם לוועד, עשו כל מיני תרגילים.

גב' דברת וייזר: הגזבר היה נותן לו ציטטה שזה לא עמד במבחן המציאות. מה שהוא צריך זה פשוט ערבות של העירייה לסכום הזה. זה לגבי

א'. לגבי ב', צריך-

מר אריק דורון: זה גם וגם. א' זה התחייבות, ב' זה כסף. מיליון
חמש מאות.

גב' דברת וייזר: ב' זה כסף. נכון. מזה נסגר הכל.

מר אהרון אלמוג אסולין: מזה נסגר כל הגרעון.

מר אריק דורון: ההלוואה מחזירים אותה-

גב' דברת וייזר: הם מחזירים 200,000 ש"ח כל שנה.

מר רפאל בראל: אבי, אתה אומר שיש לך 2,500,000 גרעון מצד
אחד, ומצד שני אתה אומר שירשמו את ה-1,500,000 אז זה פותר את כל
הבעיה.

מר גיא קלנר: לא, זה לא מובן.

גב' שירה אבין: מאחר וגם היה לך איזה שהוא שלב בתוך העניין
אולי תנסה להסביר לנו כדי שנסגור את העניין, נתקדם ונוכל להצביע סוף
סוף היום.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא רב ולא תודות ולא רפורמי ולא כלום. היום אני
יכול להתהדר כמעט בדוקטור לאגודת הספורט וההתנהלות הפיננסית שלה.
בפועל, בוא נדבר שורות תחתונות. בפועל כרגע יש 3,3 – אני מעגל – גרעון. זה
מורכב משני סכומים: 1,600,00 – שארית ההלוואה שהעירייה מחוייבת עליה
ואינה מופיעה בהתחייבויות העירייה אלא באיזה שהוא צטליה שכל פעם עבר
משנה לשנה.

מר אריק דורון: מופיע ערבות. היא אומרת שמופיעה ערבות.

מר אהרון אלמוג אסולין: מופיעה ערבות. אז נשאר אם ככה 1,500,000 שבנוי בעצם מגרעונות שהצטברו לאורך השנים. הגרעונות האלה הצטברו בגלל ואני אפרט בשתי מילים בלי להכנס יותר מידי.

מר גיא קלנר: הבטיחו איקס וקיבלו איקס פחות.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, הגרעונות הצטברו כי המשכורת של המנכ"ל לא נכנסה פנימה וקבוצת הכדור-יד רכשו שחקנים וצברו-

גב' שירה אבין: אף אחד לא מדבר על מה הם עשו או לא עשו. אנחנו רוצים רק להתקדם.

מר יעקב קורצקי: בתכל'ס מה שהוא מתאר זה מציאות, מה שקרה שם.

מר אהרון אלמוג אסולין: הגרעון הוא כרגע של 1,500,000, שהמשמעות שלו היא שהעירייה צריכה להכניס יד לכיס השנה הזו כדי להבריא אותה.

מר גיא קלנר: מהו כסף ומהו ערבות על הלוואה? לא ברור לי פה.

מר אהרון אלמוג אסולין: 1,500,000 הוא כסף. 1,600,000 – שארית ההלוואה. זה הכל. תחבר.

מר גיא קלנר: ומה זה 2.5? 2.5 זה לא 1.5 ועוד 1.5.

מר עידן למדן: 2.5 זה 1,600,000 + 850,000.

מר אריק דורון: 2.5 זה נכון לדצמבר 2014.

מר גיא קלנר: תאמינו לי שזה לא ברור.

מר אריק דורון: גיא, 2.5 זה נכון ל-31 בדצמבר.

גב' שירה אבין: חבר'ה, רותי, אי אפשר לשמוע את מה שאנחנו מדברים. שנדבר אחד אחד. בוא ניתן לאהרון לסיים. מי שירצה לשאול, אחד-אחד.

מר אהרון אלמוג אסולין: סוף שנת 2014 הגרעון 2,500,013 ₪. הוא בנוי משני סכומים: 1,600,000 ₪ – שארית הלוואה רשומה ו-858,000 ₪ גרעון פיזי. הוציאו יותר ממה שאפשר היה להוציא. ברבות החודשים האלה, שבעה או שישה וחצי חודשים, צברו גרעונות של עוד 670,000 ₪. 858,000 + 670,000 תגיע למיליון וחצי.

גב' דברת ויזר: 1,528,000.

מר גיא קלנר: אז אני אומר, אין בעיה. רק אני אומר לך שיש פה שלושה סעיפים. סעיף אחד, אם אני מבין נכון, זה גמר 2014 – 2.5 מיליון. סעיף שני זה ה-1.5 מיליון שמורכב מהשמונה מאות ומשהו והשש מאות ומשהו, ועכשיו זה הקצבה ל-2015-2016.

גב' דברת ויזר: נכון, בדיוק.

מר עידן למדן: 2015-2016 זה לא קשור.

מר אהרון אלמוג אסולין: החלטנו להבריא את אגודת הספורט. כמו שאמרתי בישיבת הדירקטוריון שכולם ירדו אחרי שעזבתי, עליי כמובן, זה שאין לנו במי לתמוך פה בעיר הזאת. אין לנו תאטרון עירוני. אין לנו בלט עירוני ואין לנו תזמורת עירונית. שם אנחנו צריכים לשים את הכסף ולתרום אצל החברה האלה. מאידך, חייבת להיות התנהלות נכונה. לא יכולה להיות התנהלות כמו שהייתה עד עכשיו. אגודה שהיא גרעונית דינה להסגר גם אם היא עירונית, כי המשמעות היא שיש פה ניהול שהוא לא תקין. איפה האשם? אני לא אחזור על כל מה שאמרתי כי אז בטח נשאר פה עד הבוקר ותהרגו את השליח.

בפועל, במילה אחת, התנהלות לא נכונה. חייבים. אני לא ראיתי בנייר של אריק, ואני מבין שהוא צריך לעבור אישור של הדירקטוריון, שני דברים. אחד, כשאתה מבקש 7,900,000 לשנה הבאה מה המשמעות בתוספת תקציב לעומת מה שיש לך היום. הדבר השני, זה איך ואיפה אתה מתנהל. מה שאני ראיתי ומה שהראית לי זה בסדר אבל הפורום הזה לא ראה ואני חושב שהוא חייב לראות.

מר יעקב קורצקי: הוא יראה את הכל, אהרון. יש התייעלות. כבר אנחנו בצענו את ההתייעלות.

עו"ד אבי גרונר: לא צריך כל הזמן לקדש התייעלות. אם יש אי סדרים צריך להוריד את אי הסדרים. מה זה התייעלות?

מר יעקב קורצקי: אבי, אני נותן לך מציאות. יש התייעלות. אנחנו כבר התייעלנו איפה שצריך. כולם יראו את ההתייעלות. אנחנו נגיש לכם אותה בשמחה וזהו. זה הכל.

גב' דברת ויזר: עזבו עכשיו את ההתייעלות. זה תחום נפרד.
(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: השאלה הראשונה ששאלתי זה משמעות של תקציב 16 של העירייה. כשאתה מבקש 7,900,000 לשתי העונות או ב... בין שתי העונות בשנת 2015-2016, מה המשמעות? מה התוספת בעצם?

מר אריק דורון: לפי התוכנית שלכם, ב-2016 זה היה צריך להיות 7,200,000.

מר אהרון אלמוג אסולין: יפה. זאת אומרת שיש לך עכשיו 7,400,000 השנה כמה יש לך?

מר אריק דורון: 7,300,000.

מר אהרון אלמוג אסולין: ושנה הבאה?

מר אריק דורון: 7,900,000.

עו"ד אבי גרובר: כי אתה מוסיף את הדברים שלא תקצבת.

מר עידן למדן: אבל אתה עכשיו לא יכול עוד לאשר את זה, אבי.

אתה את סעיף 10 ג' לא יכול עכשיו לאשר.

מר אריק דורון: התכנון של העירייה היה שנקבל ב-2016 –

7,200,000, אבל גם לפי תכנית ההתייעלות שלנו אנחנו נצטרך 7,900,000.

מר יעקב קורצקי: רק המשכורת של המנכ"ל זה קרוב ל-500,000 ₪.

גב' דברת ויזר: אבל הוא מתחיל את עונת הפעילות שלו עכשיו עוד

מעט. אז הוא רוצה לדעת שהוא לא מתחיל לבנות תקציב לפי 7,900,000 ₪

כשאנחנו לא נאשר לו בדצמבר 7,900,000 ₪. זו הבעייתיות. לכן יש קשר

לעניין של השנה הקלנדרית.

גב' נורית אבנר: אז אנחנו צריכים להתחייב ל-7,900,000? אנחנו

יכולים עכשיו להתחייב לזה?

מר גיא קלנר: זה מה שהם רוצים.

גב' דברת ויזר: מיכה, אפשר? אפשר מבחינה חוקית להתחייב על

תקציב של שנה הבאה שיאושר בדצמבר? שהחלטת המועצה-

עו"ד מיכה בלוס: לא-

מר רפאל בראל: אנחנו שוב פעם חוזרים לאותו מקום.

גב' דברת וייזר: הפוך. לא חוזרים לאותו מקום. הוא לא רוצה להכין את התקציב שלו של יולי... שנה קלנדרית.

מר גיא קלנר: לא הבנתי. הבעיה היא לא כזו. הבעיה הייתה שמה שהיה קורה בדרך כלל באזורי חודש יולי, זה שהיה מגיע גזבר העירייה במסגרת ישיבתו בדירקטוריון העירייה, מבלי שהפורום הזה ולא משנה כרגע אם אנחנו יושבים בכובעינו בישיבת תקציבים. אם אנחנו יושבים עכשיו ומקבלים החלטה כמועצת עיר וההחלטה הזאת מחייבת אותנו להצביע עליה גם במועצת העיר בתקציב. מה הבעיה?

גב' דברת וייזר: יפה. נכון, בדיוק וזה לא מה שהיה.

מר גיא קלנר: הרי זה אנחנו. אין אנשים אחרים. מה הבעיה?

גב' דברת וייזר: אבל הוא לא יוכל להתחיל את שנת הכספים לפי תקציב 7,900,000 אם לא נאשר.

גב' רות גרונסקי: האגודה לא צריכה לפעול בפחות מזה. זה מביא אותה לגרעון.

מר עידן למדן: פעם אחת ולתמיד. על מה הוא מוותר?

גב' דברת וייזר: למה לוותר אם אנחנו נחליט שאנחנו כן משלמים 7,900,000 ₪. למה צריך לוותר?

!!!: למי אתה מוריד, למי אתה לא נותן-

מר גיא קלנר: אז אני אאזן את זה אחרי שנתתי גזר, כי התנהלות אגודת הספורט קובעת שיש ליולי-יולי. אז אני חושב מראש על יולי-יולי, נותן החלטה שאני עומד מאחוריה ואת שאר התקציב מסדר סביב זה כמו בן אדם

אחראי.

גב' דברת ויזר: גיא, זה בדיוק מה שקורה.

גב' אורנה בן טובים: גם מערכת החינוך עובדת ככה. גם מגוונים עובדים ככה. חבר'ה, שנת הלימודים-

גב' דברת ויזר: את צודקת, אבל ההבדל זה שמערכת החינוך, ומערכת החינוך עולה מספטמבר עד דצמבר ולא מיולי, אבל ההבדל זה שמערכת החינוך אף פעם לא הייתה בגרעון. היא תמיד התנהלה באמת לפי התקציב שלה, ואז היא הייתה לוקחת שלושת רבעי לשנת הכספים ועוד רבע מהשנה הנוכחית. ההבדל הוא שבמשך שנים פה, 5 שנים, לא התנהלו בצורה כזאת. היו מבטיחים עם ציטטה כזו של הגזבר סכום מסויים. בפועל עברו 5 חודשים. מועצת העיר הייתה מאשרת משהו אחר ממה שהובטח. לא היו משלימים את הסכומים האלה וככה כל שנה. זה לא נסגר. רק בגלל העניין הזה עכשיו נוצר להם כל שנה ההפרש הזה. אם אנחנו פעם אחת נסדר את זה ונאשר להם 7,900,000 ₪ והם יתחילו את 1 באוגוסט לפי 7,900,000 ₪ לא תכנסו יותר לעניין הזה. בדיוק כמו מחלקת החינוך הם יתנהלו כל הזמן שלושת רבעי ורבע. הם גוררים כל הזמן את הפער שנה אחרי שנה.

מר גיא קלנר: שאלה רגע דווקא לשולחן ההוא. הדבר היחיד, להערכתך, שצריך כרגע להבין לפני שמצביעים על דבר כזה הוא במסגרת תקציב 15 שמוטלות עליו פה הטלות. תקציב 16 אנחנו נתכנן אותו כשנתכנן. במסגרת 15 יש לזה מקורות מימון. יש פה עניין של הנושא של ההלוואה. יש פה עניין של הערבות. זאת אומרת, אחד זה המענק והשני זה הערבות להלוואה. שני הנושאים האלה, האם אנחנו מגובים על זה בשנת תקציב 2015.

מר אהרון אלמוג אסולין: על ההלוואה כן. על המענק לא. צריך להגדיר אותו

מאיפה. העירייה תיקח הלוואה? העירייה תיקח הלוואה. זו אפשרות ללכת ו-

גב' שירה אבין: תראו, אפשר בקטע הזה לקבל החלטה על הסכום ואנחנו יכולים לבוא ולהגיד שני דברים. קודם כל, אנחנו לא יכולים פה לבוא ולהתחייב שבאופן חד משמעי אנחנו יכולים לקחת מתקציב העירייה הקיים של 2015 ולהעביר לתוך אגודת הספורט, כי אנחנו לא יודעים מאיפה יש לנו את הסכומים. מצד שני, אנחנו יכולים להגיד שזו יכולה להיות או החלופה הזאת או החלופה של הלוואה שאנחנו ניקח.

גב' נורית אבנר: או משנה הבאה.

גב' שירה אבין: לא, אנחנו לא יכולים לדבר-

גב' נורית אבנר: ה-7,900,000 שאמרת כולל את המספרים של אריק?
 זה בפנים?

גב' דברת וייזר: כן. עכשיו זה בפנים.

גב' נורית אבנר: עכשיו, זה כולל גם את כל העובדים שמקבלים כסף? הרי יש כל מיני עובדים מהחינוך המשלים במסגרת ה-

גב' דברת וייזר: כן, בטח שזה כולל.

מר רפאל בראל: הסתיים הדבר הזה.

מר אריק דורון: לא, לא. זה אחד ועוד אחד. אנחנו משלמים ומקבלים-

גב' דברת וייזר: זה מה שנכנס יוצא.

מר רפאל בראל: אין קשר. לא הסתיים?

מר יעקב קורצקי: נשאר עוד 70.

גב' שירה אבין: חלק גדול הסתיים עם כל הסייעות. זה תהליך של הסדרה.

מר אריק דורון: זה לא כולל.

גב' דברת וייזר: רגע, אז אפשר לקבל כזאת החלטה כמו שהצעת?

גב' רויטל פיטרמן: הערבויית שאנחנו יכולים לקחת זה 3% מהתקציב השוטף וקיזוז מהנחות מארנונה. אנחנו ב-2015 זה 378 מינוס 19. סך הערבויית שאנחנו יכולים לתת זה 11,000,000 ש. אנחנו כבר מעבר. אם נרצה לאשר הלוואה... אנחנו נצטרך לפנות למשרד הפנים לקבל אישור.

מר יעקב קורצקי: על כל הלוואה צריך לקבל אישור.

גב' דברת וייזר: בסדר, אז יקבלו. אז נפנה למשרד הפנים. אין מה לעשות.

מר טל עזגד: זאת לא החלטה שלנו. זה מותנה באישור אז אתה כבר בבעיה.

גב' שירה אבין: מצד שני, גם היום אין ברירה. אנחנו לא יכולים להתחייב על סכום שאנחנו לא יודעים איך אנחנו לוקחים אותו מתוך התקציב הרגיל, אבל כדי להסדיר נושא מסויים אנחנו יכולים, כמו שאנחנו פונים למשרד הפנים בדברים אחרים, כדי להסדיר אחרי הרבה שנים שהדברים לא היו כמו שצריך ואנחנו רוצים להסדיר אותם, יש לנו את האפשרות-

גב' דברת וייזר: נכון. אנחנו יכולים לאשר את זה והצוות ישב ויפתור את העניין הזה.

גב' שירה אבין: אנחנו נפנה למשרד הפנים אם נצטרך ונבקש את האישור הזה.

גב' דברת וייזר: אבל מועצת העיר צריכה לאשר את זה.

גב' שירה אבין: קודם כל אנחנו צריכים לאשר את זה לפני שזה מגיע למשרד הפנים.

מר גיא קלנר: אם לא יתקבל אז אגודת הספורט זהו, הולכת לפירוק?

מר עידן למדן: לא, אתה תצטרך למצוא מאיפה אתה מזרים את הכסף.

מר גיא קלנר: אם יש לך גרעון מה קורה לעמותה?

מר אריק דורון: אני לא יכול להגיש את המאזן בכלל.

מר גיא קלנר: אין לו מאזן, אין לו כלום.

גב' שירה אבין: רויטל, בהלוואת גישור אנחנו יכולים לקחת?

גב' דברת וייזר: רויטל, את יכולה לקחת הלוואת גישור בינתיים.

מר רפאל בראל: נגד מה הלוואת גישור? הלוואת גישור צריכה להיות נגד הכנסה ספציפית.

מר אריק דורון: ... קודם כל 2014. קודם כל שה-850,000 שיהיו רשומים ושאני אוכל להגיש מאזן.

גב' דברת וייזר: רויטל, את מוגבלת ב-3% מהסכום של ההפרש רק לגבי הערבויות שאת נותנת, נכון? מה אמרת עכשיו?

גב' רויטל פיטרמן: התקציב השוטף בקיזוז הנחות ארנונה... 3% זה הגבול שאני יכולה לתת ערבויות. עדיין כערבות.

גב' דברת וייזר: זאת אומרת, גם אם עכשיו את מבקשת הלוואת גישור לחמישה חודשים, את צריכה לבקש אישור מיוחד של משרד הפנים?

מר רפאל בראל: הלוואת גישור נגד מה?

גב' דברת וייזר: ואם יש להם הכנסות? מה זאת אומרת? אם יש-

מר רפאל בראל: איזה הכנסות? למי הכנסות?

מר רפאל בראל: צריך שיהיה סעיף תקציבי. הכנסות-הכנסות זה לשוטף.

גב' דברת וייזר: אז בסדר, אבל אם היא תראה שאין גרעון בשוטף והיא יכולה לקחת את ההלוואה הזאת.

מר רפאל בראל: אולי על חשבון עודף בתקציב. את חושבת שיהיה לנו עודף בתקציב?

גב' דברת וייזר: אני לא יודעת איך התקציב יתנהל השנה. היא יודעת כגזברית איך התקציב יתנהל השנה.

מר גיא קלנר: אגב, יכולים להיות עוד שני סוגי פתרונות. אחד, יכול להיות שנבקש את הפרוצדורה שנבקש ובמידה ולא נקבל פתרון, אנחנו גוף שאחראי לאגודת הספורט. יכול להיות שבתקציב 2016 באופן חד משמעי נבוא ונגיד זה לא 7.9, זה 8.5 לצורך העניין או 9. בהנחה שנרצה לקבל- אני לא נכנס עכשיו אם כן או לא. אני מדבר פרוצדורלית. אפשר לקבל החלטה כזו באופן חד פעמי כדי לתת שם מכת כוח, לסדר את העניינים ולסגת לאחור. זו

החלטה שאפשר לקבל. התקציב של 2016 יצטרך להתנהל בתוך זה שיש נתון אחד שהוא גבוה יותר בתוך התקציב. אפשר לקבל החלטות כאלו.

מר טל עזגד: זה לא חל על 2014.

מר גיא קלנר: רגע, לא. אני עכשיו נמצא ממילא באוגוסט 2015 כמעט. אני עכשיו יכול לפנות למשרד הפנים ולבקש אישור מיוחד. בהינתן ולא יתנו לי אישור מיוחד אני אוטוטו מגיע להכנת תקציב 2016. בתקציב 2016 אני יכול לעשות תיקון לאחור ולהכיל את זה לתוך שנת תקציב 2016, בהינתן שהשולחן הזה יאשר את זה. זה אומר שממקום אחר זה יגרע. זו החלטה של מדיניות ואפשר לעבור את זה.

מר אהרון אלמוג אסולין: גיא, כל יום שעובר שהאגודה לא מגישה מאזן-

מר גיא קלנר: אין בעיה, אז סיכמנו על נוהל כרגע.

מר אהרון אלמוג אסולין: לא, זה לא הסיכום של הנוהל. אני אומר לך שאתה חייב לסגור את 2014. מה שאתה אומר בעצם – אני ב-2016 אסגור.

מר גיא קלנר: לא, אני אומר כ- fall back. אני אומר כרגע אני הולך לפי ההצעה הזו.

מר יעקב קורצקי: אם הם לא יטפלו במשרד הפנים אז הוא אומר שהוא מכין חלופה.

מר אהרון אלמוג אסולין: גיא מספיק ברור. הבנתי, אני רק אומר שבאלטרנטיבה שאתה מציע המשמעות שלה שב-2016 נסגור להם את 2014, ויש תקנה שיסגרו אגודה שהיא לא הגישה את המאזן שלה.

מר גיא קלנר: מה עוד אני יכול לעשות?

מר אהרון אלמוג אסולין: זה ללכת לתחושה של פתרון שזה לא באמת פתרון.

מר גיא קלנר: אני מקווה שהפרוצדורה שהוצעה פה תעבור.

גב' דברת וייזר: אין לנו מה לעשות יותר מידי.

עו"ד אבי גרובר: כמה כסף אתה צריך כדי לסגור את 2014?

מר יעקב קורצקי: 850,000 ₪.

גב' דברת וייזר: אין, הוא צריך את ההתחייבות.

מר אריק דורון: אני קודם כל צריך התחייבות בשביל לסגור מאזן.

(מדברים ביחד)

מר אריק דורון: על 1,600,000 היא טוענת שמופיע, נכון?

מר יעקב קורצקי: אריק, 850,000 ₪ סוגרים את 2014.

גב' שירה אבין: מה זה בעיה לעשות? מה, אתם יכולים להפסיק

פעילות של מישהו? מה זה השטויות האלה?

גב' דברת וייזר: ...להפסיק פעילות של אגודת הספורט. בסדר.

גב' שירה אבין: לא, הוא לא דיבר. להפסיק איזושהי פעילות כדי

להעביר לאגודת הספורט את הכסף.

גב' דברת וייזר: עזבי. אתם תקבלו אישור של משרד הפנים. זה

בדיוק פער של חמישה חודשים עד הזה הבא. הם צריכים 858,000 ₪ בגין
 2014.

עו"ד אבי גרובר: הם רוצים לראות כסף. הם לא רוצים לראות

התחייבות. מי מבטיח לך שיש את הכסף שנה הבאה?

מר יעקב קורצקי: אבי יש לך 5 חודשים להגיש 850,000 ₪ לעיריית רמת השרון.

עו"ד אבי גרובר: יש לך עוד ילדים בבתי הספר. יש לך מיליון דברים.

מר יעקב קורצקי: אבי, 850,000 ₪ לחמישה חודשים. זה לא 'מחר תביא את הכסף'.

מר עידן למדן: אם אתה מבקש אישור להלוואה חריגה אתה צריך 850. להלוואה של מיליון וחצי זה הבדל.

עו"ד אבי גרובר: לא הבנתם. אני אומר לך... משרד הפנים. אתה מספר לעצמך סיפור.

מר יעקב קורצקי: לא נכון. חמישה חודשים להשיג 850,000 ₪.

עו"ד אבי גרובר: הם רוצים כסף. הם לא רוצים את הסיפורים שלך. מכתב היה לך קודם. אז מה? אז למה עכשיו פתאום לא מספיק מכתב?

גב' שירה אבין: אנחנו סתם טוחנים עכשיו מים. אנחנו צריכים להגיע לאיזושהי החלטה ולהתקדם קדימה. אני אומרת כי כל דבר פה הופך להיות זה. יש אפשרות כזאת: אחד, אנחנו יכולים את ה-858,000 ₪ לבקש ככה – או כהלוואה כרגע לבקש ממשרד הפנים. אנחנו גם יכולים להתנות את זה בזה שאנחנו רוצים אחת ולתמיד להסדיר את כל הנושא. אנחנו גם נסביר את זה נכון, כדי שלפחות גם יתייחסו לדברים שלנו בצורה מכובדת: –עד היום היה ככה. אנחנו מהיום רוצים להתנהל כמו שצריך. יש לנו כאן בור ואנחנו את הבור הזה רוצים לסתום. עכשיו, אנחנו נצטרך לקבל החלטה שבשנת 2016, כשאנחנו יושבים לתוך התקציב, אנחנו חייבים בסופו של דבר

לדעת ש-7.9 זה הסכום שאנחנו חייבים כדי להבריא סופית את האגודה. את הסכום הזה אנחנו יכולים היום בסעיף השלישי לאישור ההקצבה לעמותה לתת אישור, כי אם אנחנו לא ניתן אישור אז בכל מקרה האגודה יכולה להסגר היום. צריך גם את זה להסביר. עכשיו, אם אנחנו רוצים להמשיך את זה, צריך לעשות את הדברים באיזה שהוא הגיון כרונולוגי.

עו"ד אבי גרובר: היום הייתה לנו ועדת כספים. אוטוטו המועצה תתכנס עוד פעם לאשר את אותם תב"רים. בואו נקבל היום את ההחלטה בנוסח הזה שאת אומרת פה. מחר תרוצו עם כל ההחלטה הזו למשרד הפנים. תראו שמבחינתם זה באמת סוגר את הפינה, ואם לא, אז לישיבת מועצה שאנחנו נעשה בעוד שבוע וחצי מקסימום נביא את ההתאמות שהם ידרשו מאתנו לעשות. נראה לי זה-

מר יעקב קורצקי: אתה אופטימי לגבי משרד הפנים.

גב' נורית אבנר: אתה חושב שתהיה לך תשובה?

עו"ד אבי גרובר: מה זה תשובה? כן, ... והם יגידו – זה בסדר או לא בסדר. אם תדברי איתו נכון הוא יכול להגיד לך זה בסדר או לא בסדר.

גב' שירה אבין: בואו, כדי שנסגור כבר את הנושא הזה. קודם כל, רק אל תשכחו שאנחנו אולי עובדים של משרד הפנים, אך משרד הפנים לא בדיוק עובד בשבילנו ולא בתוך שניה הדברים נסגרים.

עו"ד אבי גרובר: בסדר, אפשר פעם אחת לבקש מהם לתת ל-

גב' שירה אבין: שום דבר. אנחנו נבקש בלי שום קשר, אבי. זה בסדר. יש לנו ככה: אישור של מועצת העיר כי לעירייה התחייבות לעמותה של שנת 2014 בסך 2,513,000. זה, אריק, משהו שאתה בעצם צריך להביא כדי

שהאגודה תמשיך להתנהל ויהיה לה אישור תקין, נכון?

מר אריק דורון: נכון.

גב' שירה אבין: עכשיו, פה אנחנו כרגע מדברים על האישור. אמרנו שגם האישור הזה מורכב משני חלקים. אנחנו צריכים, לדעתי, לעבור עכשיו על כל השלבים ולאשר שלב שלב כי אנחנו פה לא בהצעה לסדר. אנחנו פשוט צריכים לקבל את ההחלטות כדי שנוכל להמשיך להתנהל. השאלה אם יש משהו בהתנהלות שעכשיו אנחנו מביאים את זה, שהוא לא נכון או כן נכון או צריך לעשות אותו אחרת. מיכה.

עו"ד מיכה בלוס: אני חושב שהעניין הוא גזברי ולא משפטי. אם זה עומד על פני הסעיף של האחוזים אז זה בסדר. זה לא עומד – צריך לקבל היתר כפוף לאישור משרד הפנים.

גב' שירה אבין: יפה. אז אנחנו סוגרים ככה. בואו נסגור כדי שנתקדם. את הסכום הזה שאנחנו מבקשים אנחנו נדאג שמחר כבר נגבש את הבקשה ממשרד הפנים. נפנה למשרד הפנים וזאת תהיה הבקשה הראשונה שלנו כדי שנוכל לאשר ואתה תוכל בלי שום קשר לטפל באישור עצמו.

מר עידן למדן: מה אנחנו מאשרים?

מר יעקב קורצקי: האישור העקרוני. בכפוף למשרד הפנים.

גב' דברת וייזר: היא אמרה. היא הקריאה בדיוק.

מר עידן למדן: מאשרים עכשיו את ה-2.5 או את ה-858? 1,600,000

אנחנו כבר ערבים והיא אומרת שמופיע בספר.

גב' שירה אבין: אבל זה מופיע בספר, מצד שני זה לא מופיע

בתהליך של האגודה מול הגופים שרלוונטיים מבחינת האגודה. זה מופיע בספר של העירייה ההלוואה כתובה כהלוואה כי אנחנו משלמים אותה חודש.

גב' דברת וייזר: מה זאת אומרת? ה-655,000,1 זה האגודה משלמת את זה.

מר יעקב קורצקי: כן אבל זה יורד באופן אוטומטי מהתקציב של האגודה.

גב' דברת וייזר: בסדר, אבל מהתקציב של האגודה זה יורד. את לא משלמת את זה.

מר יעקב קורצקי: אבל זה רשום בעירייה כהלוואה.

גב' דברת וייזר: לא, כל הקטע זה שהיא אומרת שזה לא רשום. רויטל, ה-655,000,1, יתרת ההלוואה, לא רשומה אצלך בספרים.

מר אריק דורון: היא רשומה. היא אומרת שזה רשום.

גב' דברת וייזר: ברגע שהעירייה ערבה-

מר עידן למדן: ברגע שהיא ערבה היא חייבת להיות רשומה.

???: ערבות זה כסף.

גב' דברת וייזר: אז למה אתה אומרת שזה לא רשום?

מר אריק דורון: כי אמרו לנו שזה לא רשום. גיל, כשביקשנו ממנו את האישור אמר שזה לא רשום.

גב' שירה אבין: אם זה רשום עוד יותר טוב.

- מר עידן למדן:** צריכים רק לאשר עכשיו 858,000 לשנת 2014.
- גב' שירה אבין:** תראו, אני מציעה, כדי שלא נתכנס-
- גב' דברת וייזר:** לוודא שכל ה-5.2 כלול בתוך הספר התחייבויות של העירייה.
- גב' שירה אבין:** עכשיו, אנחנו צריכים לאשר פה את ה-2,513,000 ש. אם זה כבר רשום ואנחנו לא צריכים את האישור הזה אז לא צריך, אבל אם אנחנו כן צריכים שלא מחר נתכנס עוד פעם ונגיד כן צריכים / לא צריכים. זה הכל. עכשיו, אם זה מספיק שאפשר להוכיח את האישור שעיריית רמת השרון ערבה בכל מקרה להלוואה הזאת וזה מספיק, מצויין. אם צריך עוד זה אז יש את האישור של העירייה. זה הכל. עכשיו, מתוך ה-2,513,000 הבנו את כל המעטפת ואת כל התרכובת. יש עוד שאלות? יפה. נצביע סעיף-סעיף?
- מר אהרון אלמוג אסולין:** סעיף-סעיף, כן. אני חושב שלנושא של התקציב העתידי מול תכנית התייעלות לא קבלנו תשובה, sorry.
- מר עידן למדן:** נכון, אני מסכים עם זה. אני חושב שאנחנו היום לא במצב שאנחנו יכולים-
- מר יעקב קורצקי:** אהרון, אבל סיכמנו אחר. אני אומר לפרוטוקול שיוגש לכם, התוכנית התייעלות, אנחנו מתחייבים-
- מר טל עזגד:** מה זה תכנית התייעלות?
- מר יעקב קורצקי:** זה פיטור עובדים איפה שיכלנו לפטר.
- גב' נורית אבנר:** איפה זה כתוב?
- מר יעקב קורצקי:** הכל כבר כתוב ויוגש לכולכם.

גב' דברת ויזר: בסדר, אבל זה סעיף ג'. בוא נעשה את א' ו-ב'.

מר אהרון אלמוג אסולין: לכן אמרתי לא לאחד את כולם. לעשות אחד-אחד ואת הסעיף האחרון נצביע בנפרד. הבעיה שזה תקציב עתידי, שזה לא פשוט להצביע.

גב' שירה אבין: מתי אתה צריך את הסעיף השלישי?

מר טל עזגד: שניה רגע. סעיף 3 הוא איזושהי אמירה כחלק מציפייה שלנו שמשרד הפנים יאשר את ה-850 האלה. לכן צריך לצאת פה באיזושהי אמירה. זה דבר שאנחנו כרגע לא מוצאים את ה-900,000 ש האלה אבל היה צריך כן לאשר את זה ולו גם כהצהרת כוונות שלנו.

מר עידן למדן: הצהרת כוונות אתה יכול להגיד שיש כוונה.

מר אריק דורון: ב-15 לחודש חל המועד רישום של קבוצת בוגרים לאומית כדורסל שיש לנו. היא צריכה להרשם בבקרה התקציבית ב-15 לחודש. ב-15 לחודש אני צריך ערבות עירייה לתקציב של הבקרה תקציבית. אם אתם לא תאשרו את תקציב 2015-2016 אני לא אוכל לרשום את הקבוצה. לא את הכדור-יד, לא את הכדורסל. אי אפשר לרשום אותם בבקרה תקציבית.

עו"ד אבי גרובר: ואם רוצים לעשות התייעלות זה לא קשור.

מר יעקב קורצקי: גם קבענו שאנחנו בלי קשר, אבל אני אומר לכם, הכל מוכן כבר לפני חצי שנה.

מר עידן למדן: יש תקציב ב-15. ש-... את הקבוצה ומקסימום יסגר שנה הבאה. יכול להיות...

(מדברים ביחד)

מר אהרון אלמוג אסולין: אם סוגרים לו את הנישה של 14 והתוספת הזאת של הגרעון האמיתי הוא יכול לרשום-

גב' שירה אבין: אני רוצה להבין. אם אתה מקבל עכשיו את החלק היחסי, אתה יכול לרשום את הקבוצות תוך זה שאנחנו מדברים על הצהרת כוונות, ומקסימום, אני רוצה להגיד, יש לנו בדיוק עוד עשרה ימים עוד ישיבה. אנחנו יכולים, באותה ישיבה תציג כבר את הדברים הנוספים ונסגור עניין. זה הכל. כדי שנפשט את הדברים וזה יהיה הכי-

מר יעקב קורצקי: אין בעיה. גם אני אומר שאפשר שגם ממחר בבוקר שישאר לכולכם. אין בעיה עם זה.

גב' שירה אבין: אריק, בוא נעשה את זה כדי שנסגור עניין ונתקדם. בוא נעבור על השלבים. על סעיף 1 כולם מאשרים? מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 129: הוחלט לאשר פה אחד כי לעירייה התחייבות לעמותת הספורט ע"ס 2,513,000 ₪ לשנת 2014, בכפוף לאישור משרד הפנים.

גב' שירה אבין: סעיף 2 – מענק לעמותה בסך 1,528,000 ₪?

מר עידן למדן: לא, זה 760,000. יש פה חפיפה.

גב' דברת ויזר: 670.

גב' שירה אבין: אנחנו את סעיף ב' אומרים שאנחנו נותנים מענק לעמותה בשווי של 670,000 ₪.

- גב' דברת וייזר:** לא, 670,000 זה ינואר-יולי 2015.
- מר יעקב קורצקי:** 858,000 ₪.
- מר אהרון אלמוג אסולין:** 858,000 ₪ גלומים ב-5.2. ה... הזה אושר. מה נשאר? 670,000 ₪.
- גב' שירה אבין:** יש שני חלקים, הוא צודק. יש את השמונה מאות ועוד-
- גב' דברת וייזר:** לא, אם היא אומרת שזה רשום.
- מר אריק דורון:** אם היא אומרת שהמיליון שש מאות כבר... אז סעיף א' מתייטר. רק את ב' - רק המיליון וחצי. סעיף א' מתייטר ברגע שהוא מופיע אצלה, כי במילא היא אומרת שזה כבר רשום.
- גב' שירה אבין:** בינתיים הצבענו. אם זה יתייטר זה יתייטר, אבל בואו נלך על הצד הבטוח. הלאה, סעיף ב' - מענק לעמותה בסך של שש מאות שבעים.
- מר אריק דורון:** סעיף א' לא צריך להיות מבוטל כי הוא ממילא כבר מופיע.
- גב' דברת וייזר:** אבל אם זה מתייטר? אם זה רשום?
- מר עידן למדן:** לא, אבל למעשה אנחנו הולכים לקחת סוג של הלוואה נוספת. אותו כסף שנצטרך עכשיו להוציא מכיסנו.
- מר אריק דורון:** נכון, אבל אתה צריך מיליון וחצי לקחת הלוואה נוספת. גם את זה וגם את זה.

- מר עידן למדן:** שירה, סעיף ב' הוא 670,000 ש"ח.
- (מדברים ביחד)
- גב' שירה אבין:** אני יודעת, אבל הוא מתעקש אבי.
- מר עידן למדן:** על מה אתה מתעקש?
- עו"ד אבי גרובר:** אתה לא מאשר רק 670 עכשיו, המענק מיליון וחצי.
- גב' שירה אבין:** על סעיף 2.
- מר עידן למדן:** בסעיף א' אישרת את ה-850. אם אתה תיקח עכשיו הלוואה של 858,000 זה זה.
- גב' שירה אבין:** אבל יש לך חלק בזה. זה ההלוואה.
- עו"ד אבי גרובר:** אבל אתה מאשר שבתאריך ההוא הייתה לך התחייבות. אתה לא מאשר שום כסף. אם את לא מאשרת-
- גב' שירה אבין:** אתה לא יכול לאשר על התאריך ההוא. אי אפשר לאשר על התאריך ההוא. הם כבר יושבים פה.
- עו"ד אבי גרובר:** אז את לא מבינה מה את מאשרת.
- גב' שירה אבין:** אני מאוד מבינה את מה שאני מאשרת, תאמין לי.
- מר גיא קלנר:** תעצרו רגע. אתם רצים על פריילוף. תקראו את הנייר שכתוב פה מי שכתב אותו. בסעיף 6, סעיף 1 לא קשור לסעיף 2 ו-3. סעיף 1 הוא סעיף פרוצדורלי. בסעיף 6 כתוב: "סכום זה מופיע במאזן העמותה כהתחייבות העירייה, אבל נכון להיום אין לעמותה מסמך בו מכירה העירייה בהתחייבות זו. ללא אישור העירייה על ההתחייבות לא ניתן להגיש

לרשם העמותות את מאזן 2014 ולקבל את אישור ניהול התיקים". זה לגבי סעיף א'. סעיף ב' הוא סעיף שמורכב מה-858 + 670 שהתחיל מינואר. זה ה-1.5.

גב' דברת וייזר: כן אבל מה זה 858?

גב' שירה אבין: את ה-858 אישרנו בתור 1.

עו"ד אבי גרובר: לא, יש פה יתרה של ההלוואה פלוס ה-858, אבל את לא מאשרת להעביר כסף. את רק מאשרת שקיימת התחייבות. לא עובר כסף.

גב' נורית אבנר: אז מה אתה רוצה? את המיליון וחצי עכשיו שניתן-

עו"ד אבי גרובר: אנחנו צריכים לתת לו מענק עם הכסף.

מר גיא קלנר: צריך להתייחס לכל הסוגיות בנפרד. יש סוגיה התחייבותית שהוא צריך כדי לסגור ספרים ב-2014, ויש סעיף ב' שהוא כסף, שזה 1.5.

גב' דברת וייזר: ה-1,855,000 שם כלול בדוחות. הוא משלם 200,000 שם כל שנה. זה בתוך ה-7,900,000 שהוא מבקש.

גב' דברת וייזר: 858 זה היתרה.

עו"ד אבי גרובר: 2,513,000 מה זה?

מר אהרון אלמוג אסולין: זה לא משנה. בואו ניתן להם גם וגם. תאשר 1.5 וזהו.

גב' שירה אבין: מענק לעמותה בסך 1,528,000 שם כדי לסגור את

יתרת גרעון 2014 וגרעון ינואר-יולי 2015. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 130: הוחלט לאשר פה אחד מענק לעמותת הספורט בסך 1,528,000 לצורך כיסוי יתרון גרעון 2014 וגרעון ינואר-יולי 2015.

גב' שירה אבין: לגבי הסעיף השלישי, אישור הקצבה לעמותה לעונת 2015-2016 של 7.9 מיליון. מה שאנחנו עושים, אנחנו נדאג שלישיבת מועצה הקרובה שתתקיים עוד החודש, ישיבה שלא מן המניין, אתה תגיע עם הדיווח. תציג לנו את הדברים ואז נוכל גם לאשר את זה.

עו"ד אבי גרובר: לא סיימנו. יש לנו עוד סעיף על סדר היום.

4. אישור העסקה במשרת אימון, של הגב' איילת טפיארו כמנהלת לשכת ראש העירייה בפועל, בהתאם לחוזה אישי בשיעור של 30%-40 משכר מנכ"ל ובהתאם להוראות משרד הפנים.

גב' שירה אבין: יש עוד שני דברים נוספים על סדר היום. אחד זה אישור העסקה של הגב' איילת טפיארו כמנהלת לשכת ראש העירייה בפועל, בהתאם לחוזה אישי בשיעור של 30%-40 משכר מנכ"ל ובהתאם להוראות משרד הפנים מיום תחילת העסקתה. מיכה, אתה רוצה להסביר?

עו"ד מיכה בלוס: פרץ פינקו איננו, הוא ביקש ממני להסביר. מדובר בחוזר מנכ"ל מינואר 2011. מה הבעיה?

- עו"ד אבי גרובר:** למה צריך להביא את זה בכלל לאישור המועצה?
- גב' שירה אבין:** זה הכל פרוצדורה שצריך לעשות.
- מר טל עזגד:** רגע, לא מבינים כלום. ממלמלים כולם.
- עו"ד מיכה בלוס:** אומרים בהתאם לחוזר מנכ"ל 2011 ינואר, יש ל...
 ואת אישור קבלתה לתפקיד למועצת העיר וכך אנחנו צריכים לעשות, לאשר...
- מר טל עזגד:** זה משרת אימון? מה זה נקרא?
- עו"ד מיכה בלוס:** זה משרת אימון. צריך להעביר את זה הלאה למשרד הפנים.
- גב' דברת וייזר:** רגע, ומי קובע? החוזר מנכ"ל הזה שאמרת?
- עו"ד אבי גרובר:** בלי קשר. גם אם היית ראש עיר נבחרת היית צריכה להביא את המנהלת לשכה שלך ל-
- גב' דברת וייזר:** לא הבנתי. תמיד מנהל לשכה?
- עו"ד מיכה בלוס:** מנהלת לשכת ראש העיר היא משרת אימון. לפי חוזר מנכ"ל מינואר 2011 מופיעה משרת אימון של מנהלת הלשכה עם אחוזי שכר ככה וכך, וזה עובר אחר כך אחרי אישור מועצה למשרד הפנים לקבלת אישור.
- מר טל עזגד:** ואם נצביע נגד לצורך העניין?
- מר יעקב קורצקי:** אז נצביע נגד. אז היא לא תעבוד.
- גב' פרח מלך:** טל, זה יעבור גם ככה למשרד הפנים ומשרד הפנים... אם האחוזים שנקבעו להם זה תקין או לא תקין.

- מר יעקב קורצקי:** זה הליך פורמלי שצריך לעבור אצלנו ולמשרד הפנים. זה הכל.
- מר טל עזגד:** אז נמנע מהכל.
- גב' נורית אבנר:** אז היא מקבלת את זה רטרואקטיבית?
- גב' שירה אבין:** מתחילת ההעסקה. שוב, בהתאם להחלטת משרד הפנים.
- מר יעקב קורצקי:** משרד הפנים צריך להחזיר לנו בלאו הכי. להגיד אם החוזה הוא טוב, אם יכולים להעסיק אותה, ואנחנו הדואר.
- גב' שירה אבין:** בסדר. זה יקח עוד שנה וחצי. אנחנו מחכים לזה כל זה.
- מר יעקב קורצקי:** אני למשל כבר שנתיים מחכה לאישור שלהם.
- גב' שירה אבין:** טוב, מי בעד? פה אחד.
- גב' דברת וייזר:** זה לא פה אחד.
- גב' שירה אבין:** אה, סליחה.
- מר טל עזגד:** אני נמנע.
- גב' שירה אבין:** עוד פעם. מי בעד?
- גב' פרח מלך:** 9 בעד.
- גב' שירה אבין:** 9. מי נגד? מי נמנע? 3.

החלטה מספר 131: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9) (נמנעים – 3) הסדר העסקה לגב' איילת טפיארו, מנהלת לשכת ראש העירייה בפועל, בהתאם לחוזה אישי בשיעור של 30%-40%, בהתאם להוראות משרד הפנים.

גב' שירה אבין: אנחנו עוברים לנושא האחרון.

עו"ד אבי גרובר: היה פרוטוקול שראש העיר הקודם הביא את העוזר שלו, אני חושב הצבעתי למשל בעד.

מר גיא קלנר: אם אתה רוצה שאני אענה לך למה אני נמנע-

מר יעקב קורצקי: עזוב, לי הצבעת נגד 3 ראשים, יא תלת מימד אחד. יאללה, שקט. אתה הצבעת נגד.

עו"ד אבי גרובר: ראש עיר לא יכול להעסיק עוזר ומנהל לשכה?

גב' דברת וייזר: בטח שכן. אין בעיה אבל תלוי גם בשכר.

מר גיא קלנר: אז לא התנגדתי, אז נמנעתי, בסדר.

עו"ד אבי גרובר: ...30%-40%?

גב' דברת וייזר: כן, אם עוזרת אחרי עבודה כל כך קשה קיבלה רק 40% אז למה גם המזכירה של-

עו"ד אבי גרובר: זה מה שלפי הסולם עובדים.

גב' שירה אבין: כל השנים קיבלו כאן ככה כי זה הוראות של משרד הפנים. מה זה רלוונטי?

גב' דברת וייזר: לא נכון.

עו"ד אבי גרובר: אם הייתם ממנים מישהו אחר והייתם מבסוטים מבחירתו לא היית מאשרת 30%-40%?

גב' דברת וייזר: לא נשמע לי הגיוני שעוזרת ראש עיר שעובדת כל כך הרבה שנים מרוויחה אותו דבר כמו מזכירת לשכה, כן. צריכה להיות דיפרנציאציה.

מר גיא קלנר: אפשר להעביר מפה לפה?

גב' שירה אבין: לא צריך להעביר כלום. כתוב כאן 30%-40% כי זה הנוהל שדורש משרד הפנים. לא משנה, עברנו לנושא הבא והאחרון.

מר יעקב קורצקי: דברת, זה לא מכובד.

גב' דברת וייזר: יש לי בבית ילדה עם חיידק כבר מהבוקר.

- גב' דברת וייזר עזבה את החדר

5. אישור תכנית רש' 1106 סמטת גולן.

גב' שירה אבין: אישור תכנית רש' 1106 סמטת גולן. מי יציג לנו?

גב' מירב בליימן: התכנית היא תכנית נקודתית לרחוב הגולן מס' 1 פינת יעקב כהן. זו תכנית שאושרה פה בוועדה המקומית. זו תכנית בסמכות מחוזית. הופקדה לפני שנה בפברואר 2014. נשמעו התנגדויות. לא היו התנגדויות. התנאי של התוכנית למתן תוקף הוא אישור מועצת עיר. ככה,

התוכנית במהותה בעצם עושה איחוד וחלוקה של חלקת המגורים הזו וחלקת הדרך שיש מצד מזרח ומצד צפון.

מר גיא קלנר: זה עם המדרכה אז מה שהיה בלגן?

גב' מירב בליימן: נכון. יש פה 18 מ' שבעצם משנים ייעוד מדרך מאושרת. זה 16 מ' ועוד 2 מ' מדרך מוצעת. משנים ייעוד למגורים. רק תשימו לב שכתוב 'דרך'. זה מה שהתוכנית עושה. פשוט נדרש האישור שלכם כדי לתת-

גב' נורית אבנר: כל מה שיש פה ב-40 עמודים את הולכת בשתי דקות?

מר גיא קלנר: זה בגלל השעה. היא חסה עלייך.

עו"ד אבי גרובר: את רוצה שהיא תגיד לך את זה לאט? היא תגיד לך את זה לאט.

מר גיא קלנר: מה המשמעות האופרטיבית, מה החסכים שנלקחים מהציבור? מה, פחות מדרכה? פחות כביש?

עו"ד אבי גרובר: ליד יש מדרכה של מטר.

גב' מירב בליימן: הכל ביחס למצב היום נשאר זהה.

אדר' ולדימיר לונר: המצב יישאר כמו שזה היום.

עו"ד אבי גרובר: שהיום המדרכה לא תקנית. אז מה עושים כן? כדי שהמדרכה תהיה תקנית?

גב' מירב בליימן: הגדר היום עוברת בדיוק איפה שרוצים שהיא

תהיה. פשוט מסדירים מצב קיים.

מר גיא קלנר: ואני לא יכול לדחוף את זה יותר פנימה?

עו"ד אבי גרובר: זה לא מה שרוצים שיהיה. את מסדירה מצב קיים.

זה לא בהכרח מה שאת רוצה.

מר גיא קלנר: בעולם אידיאלי היית יכולה לדחוף אותה?

גב' מירב בליימן: מסדירים לפי התוכנית.

אדר' ולדימיר לוינ: אבי, יש היום לפי התוכנית, זכות הדרך 11 מ'.

ברגע שאנחנו מזיזים את הבן אדם, שבזמנו בשנות השמונים קיבל את ההיתר,

אנחנו מקבלים את זכות הדרך 12 מ'. אבל על סמך מה? אין לך תכנית

שמסדירה את זה. אתה לא יכול לעשות הפקעה בלי תכנית שמסדירה את זה.

גב' שירה אבין: אבל הוא קיבל היתר על זה?

???: הקרקע של מי?

עו"ד אבי גרובר: סליחה, לא הבנתי מה זה קשור.

מר עידן למדן: שזכות הדרך שלך היא 11 מ'. זה מה שהוא אומר.

עו"ד אבי גרובר: את כל המילים הבנתי. מה השורה התחתונה? מה

זה אומר?

מר עידן למדן: מה השורה התחתונה? מתישהו הצבעת בעד. אנחנו

הצבענו בעד.

אדר' ולדימיר לוינ: בזמנו נעשתה הפקעה שכיוון של הכביש הלך בדיוק

לשכן. בזמנו, בשנות השמונים. אחר כך ראו שזה לא נכון מכיוון שנתנו פה

היתר ויש פה את ההיתר בנייה.

עו"ד אבי גרובר: אתה מתיישב במגרש ממול.

אדר' ולדימיר לוינ: עשו עוד הפקעה אחת. אתם רואים, הנה, פה עוד הפקעה אחת שעכשיו הסדירו את הכביש שהולך בדיוק כמו שצריך בהמשכיות.

גב' שירה אבין: אתה אומר גם שההיתר בעצם שניתן היה כזה. צריך להגיד את זה.

אדר' ולדימיר לוינ: נכון, בדיוק. ההיתר שניתן זה בדיוק מה שיש.

עו"ד אבי גרובר: אבל מה עם זה שיש שם מדרכה לא תקנית?

אדר' ולדימיר לוינ: מה זה לא תקנית?

עו"ד אבי גרובר: היא מטר. אני הייתי שם. אין שם, 1.20 מ' מדדתי בקטע הכי רחב.

מר גיא קלנר: באת עם מטר?

עו"ד אבי גרובר: פעם קודמת שהביאו את זה, נסעתי לשם עם מטר.

אדר' ולדימיר לוינ: זכות הדרך שיש לנו פה מגדר לגדר היא 11 מ' לפי התוכנית התקפה.

גב' נורית אבנר: מישהו נפגע פה?

מר גיא קלנר: ביחס למצב הקיים אף אחד.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: אבל העירייה נתנה אישור לפני שנים, ובנו את זה כבר. אף אחד מאתנו לא היה שם בעת הזו.

אדר' ולדימיר לוינ: אתה צריך לעשות מדרכה פה של 2 מ' או 2.5 ולתת לחנות רק בצד אחד. זה הכל. זה מה שיש לך. זאת זכות הדרך.

עו"ד אבי גרובר: בפינה שם לא חונים. שירה, אבל אני למעשה מאשר היום מצב שבו המדרכה לא תקנית.

גב' שירה אבין: אבל המדרכה בכל מקרה לא תקנית.

עו"ד אבי גרובר: אז מה? אז צריך לעשות משהו כדי לתקן את זה. זה לא שיטה להגיד המדרכה לא תקנית – סבבה והחיים יפים.

גב' שירה אבין: גם אם צריך להחליט או צריך לעשות שינוי או צריך לקבל החלטה על הסדר תנועה שונה, זה לא במקום הזה.

עו"ד אבי גרובר: ואם אני לא מאשר את זה אז יכול להיות שכן יהיה מקום-

אדר' ולדימיר לוינ: כדי לעשות שהמדרכה תהיה תקינה אנחנו צריכים להרחיב פה את המדרכה ולקחת פה מהכביש. זה הכל.

גב' שירה אבין: אבל אז אנחנו גם צריכים לעשות שינויי- לא?

עו"ד אבי גרובר: אי אפשר להשאיר את זה ככה.

אדר' ולדימיר לוינ: צריכים לעשות ולהרחיב את המדרכה.

גב' שירה אבין: זה אושר מראש כמדרכה לא תקנית. זה לא שהיום אנחנו מאשרים את זה. זה שאנחנו צריכים להסדיר זה דבר אחר, אבל אני

אומרת במהות-

מר גיא קלנר: השאלה שלי היא שאלה של אלטרנטיבה. נגיד ועכשיו היינו מתהפכים על הראש ואומרים: אפילו שנתנו היתר – טעו, התוכנית לא מייצגת. ניתן לקחת את הגדר אחורה?

???: ברור.

עו"ד אבי גרובר: תסתכל איפה הבית ותסתכל איפה הגדר.

מר גיא קלנר: באיזה פרוצדורה? של הפקעה?

אדר' ולדימיר לוינ: לעשות את ההפקעה, להוריד לו...

גב' שירה אבין: אבל מה, את עכשיו הולכת אחרי שנתנו בשנת השמונים? את עכשיו הולכת פתאום ומשנה פה את כל דרכי עולם בשביל חתיכת מדרכה? שבנו שם ועשו שם? יש שם בית קיים גם.

מר עידן למדן: זה חתיכת גינה. זה לקחת עוד מטר.

עו"ד אבי גרובר: אם אני זוכר נכון גם יש שם תמרור כזה. על כל המטר מדרכה גם תקעו עכשיו תמרור.

אדר' ולדימיר לוינ: עמוד חשמל.

עו"ד אבי גרובר: עמוד חשמל? אז תזיז לפחות את זה.

גב' שירה אבין: שימו לב גם מה הפקיעו למגרש, דרך אגב. כל החלק הוורוד.

גב' מירב בליימן: הפקיעו למגרש הזה כבר 200 מ' בעבר. זה 5 מ' -

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: בואו נצביע, כל אחד לפי דעתו וזהו. אנחנו רוצים להצביע על קבלת המלצת מהנדס העיר כדי לאשר את הבקשה בסמטת גולן לפי תכנית רש' 1106. מי בעד?

גב' רותי גרונסקי: אבל אנחנו מבקשים שיהיה רשום שהעירייה צריכה לעשות... עבודה ולסדר את המדרכה.

גב' פרח מלך: 8 בעד.

מר עידן למדן: איך העירייה תרחיב את המדרכה?

עו"ד אבי גרובר: אין שם חניות.

מר עידן למדן: אם זה חלק מהחניה-

מר גיא קלנר: אז מה, אז הוא יגרע חנייה ויגרע זה?

עו"ד אבי גרובר: אין חנייה. זה פינה, זה סיבוב.

מר יעקב קורצקי: הוא מהכביש גורע קצת והוא מסדר את זה.

(מדברים ביחד)

גב' שירה אבין: לא צריך לסייג. צריך להוסיף. ולדימיר, אנחנו מוסיפים. אנחנו מאשרים את הבקשה בסמטת גולן, לפי תכנית רש' 1106, בתוספת לזה שתוסדר שם המדרכה על חשבון הכביש הקיים. מי בעד?

מר גיא קלנר: אני נמנעתי. כולם חוץ ממני.

גב' שירה אבין: בעד. גיא נמנע.

החלטה מספר 132: אושר ברוב קולות (בעד – 8, נמנע – 1) את הבקשה בסמטת גולן, לפי תכנית רש' 1106, בתוספת הסדרת המדרכה על חשבון הכביש הקיים.

תודה. הישיבה נעולה.

גב' שירה אבין:

פרח מלך
מנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

1. השבעת חבר מועצה, פרופ' מרק מימוני מטעם סיעת "רמת השרון שלנו".

- פרופ' מרק מימוני הושבע לשמש כחבר מועצה.

2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, אבי גרובר, תב"ר מבנה לצופים כצנלסון.

- הנושא נדון.

9. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר עידן למדן בנושא: פינוי הישיבה הבלתי חוקית והשבת מבנה ושטח ציבורי לידי הציבור.

החלטה מספר 128: הוחלט פה אחד כלהלן: העירייה תפעל בהתאם להוראות פסק הדין, על כל מחלקותיה הרלבנטיות.

3. דיון והחלטה במצבה הכלכלי של אגודת הספורט. אגודת הספורט ביקשה סיוע כספי מהעירייה כנגד הכנת תכנית הבראה. יוצג על ידי אריק דורון, מנכ"ל העמותה העירונית לחינוך וספורט.

החלטה מספר 129: הוחלט לאשר פה אחד כי לעירייה התחייבות לעמותת הספורט ע"ס 2,513,000 ₪ לשנת 2014, בכפוף לאישור משרד הפנים.

החלטה מספר 130: הוחלט לאשר פה אחד מענק לעמותת הספורט בסך 1,528,000 לצורך כיסוי יתרון גרעון 2014 וגרעון ינואר-יולי 2015.

4. אישור העסקה במשרת אימון, של הגב' איילת טפיארו כמנהלת לשכת ראש העירייה בפועל, בהתאם לחוזה אישי בשיעור של 30%-40% משכר מנכ"ל ובהתאם להוראות משרד הפנים.

החלטה מספר 131: הוחלט לאשר ברוב קולות (בעד – 9) (נמנעים – 3) הסדר העסקה לגב' איילת טפיארו, מנהלת לשכת ראש העירייה בפועל, בהתאם לחוזה אישי בשיעור של 30%-40%, בהתאם להוראות משרד הפנים.

5. אישור תכנית רש' 1106 גולן.

החלטה מספר 132: הוחלט ברוב קולות (בעד – 8, נמנע – 1) לאשר את הבקשה בסמטת גולן, לפי תכנית רש' 1106, בתוספת הסדרת המדרכה על חשבון הכביש הקיים.